„Jurnal intim în lagărul de emigrare"

FLORENTIN SMARANDACHE

XI

Istanbul [redacted], Ankara (Turcia).

(96 file)

11.07.1989 – 27.09.1989

(79 zile

1,21 file/zi ≈ 2,5 pagini/zi)

[redacted]

- 11.07.89

(1)

Am visat ast-noapte c-am omorît un om. Pe Bigioc. Era pe un câmp. I-am luat gîtul dintr-o lovitură, nu știu cu ce. Corpul i l-am aruncat. ~~Apoi am luat-o la fugă.~~ Parcă mai ● fuseseră vreo doi cu mine. „Să nu mă dea de gol", îmi făceam probleme. [redacted] În țară mă aflam. Din nou aceeași obsesie!

A doua zi, anchetă. Mă țineam tare, să nu mă prindă...

M-am trezit prin somn, și m-am bucurat (!) „Oh, ce bine, probabil c-am visat și sînge, și asta înseamnă o veste mare, pe care o primesc astăzi — prin poștă —!"

Mă gîndeam la acceptarea publicării vreunei cărți. Poate mi-o fi scris Yannick...

Doi inși săriți la baltă. Din Galați. Se bagă al cincelea om în cameră. Iar ne înmulțim. Se mătură baraca. Va fi redeschisă? Se-aude că San-ul e plin.

Los Angeles, nervos pe ceas, bagă cuțitul în el! Semne de schizofrenie...

[redacted]

Încercări zadarnice de a vinde cărțile pentru a căpăta niscaiva parale. Trebuie să scot bani și din piatră seacă!

Chiar dacă sînt un scriitor mai mic, dar totuși sînt. Alții nu sînt deloc!
Scriu, deci exist. Exist pentru a scrie.

Jucat fotbal cu polonezii. Desculț. Mă feream să nu mă lovească. Am mai avut mîna în ghips astă iarnă. Tot de la sport. M-am comportat slab. M-au și schimbat din prima repriză. Adversară era o echipă de cinci turci. Ne-au bătut măr! Înjurau polonezii întruna... Kurva macz... pierdole... huja... Am făcut un dus rece și-am băut două sticle de lapte ca gheața.

Nu au mai venit ziarele, din New York, săptămîna trecută: „Micro Magazin" și „Lumea Liberă". Sînt în vacanță?...

Am fost întotdeauna complexat de ochii albaștri și părul galben. M-am simțit inferior rasei blonde.
Polonezii sînt mai albi și mai solizi ca românii. La fel cehii, rasă [redacted] de oameni mari.
Turcii sînt [redacted] țigănoși, [redacted] mărunței.

Nu am răbdare deloc. Nu pot să am răbdare. Nici un pic de răbdare.
Încep mai multe cărți și nu termin nici una. Îmi vin [redacted] idei succesive în cap și nu finalizez nimic.
M-aș apuca de o treabă, dar ajung la concluzia că este mai importantă cealaltă. Dar nici asta nu o continui, fiindcă intervine a treia...
Rămîn cu lucrurile incipiente. Mă obsedează că nu le-am sfîrșit.
Nu mai am curajul să abordez altceva.

- 12.07.89
Sufăr de omniprezență.

- 13.07.89
Stau în cameră cu niște gloabe. Emigrează la cincizeci de ani. Îi mai ia Sulea Spătaru!
Mereu se vaită, bîrfesc, își adresează vulgarități, mănîncă toată ziua.

A început bayram-ul musulmanilor. Taie miei, iezi. Petrec. Yilmaz, Sedat cu nevasta, Sebadin, Nepotu au plecat la Marea Neagră, Kara Deniz, cu băuturi, alimente, aparat de fotografiat. S-au rulat de la cinci. Mă invitaseră și pe mine, dar am renunțat, costa Kermeza 15000 de lire.
Atmosferă de sărbătoare.

Poezia nu e nici filozofie, nici religie, nici știință (după T.S. Eliot, T. Todorov). Poezia nu e nici estetică, nici morală (Tessing).
Poezia nu e nici poezie. Ci altceva!

Zece ani am colaborat intens la Gazeta Matematică, 1979-88. Dar acum se va sfîrși. Nu mă vor [redacted] publica ei, fiindcă eu le-aș mai trimite probleme. Cum ar suna să apară, lîngă numele meu, Universitatea din California" (de pildă)?

A propos de plata datoriilor externe ale României... Doi moșnegi se întîlnesc:
- [redacted] Știi că nu mai avem datorii externe?, zice unul.
Celălalt:
- Bă, [redacted] dă-l dracu, nici de-astea nu mai avem?!

Patru zile nu vine poșta, pe toată perioada bayramului.

- 14.07.89
[redacted] Temperatură peste 30° C. Apa mării e caldă. [redacted] O plăcere să te arunci în valuri! Mă răsfăț...
Între 12 și 2 [redacted] zăpușeala cea mai mare. Te coci!
După prînz dorm, apoi mă duc la plajă. Ne strîngem, românii, în același loc, ne-așezăm pe cîte-o piatră, ca șerpii la soare.
~~M-am bronzat peste tot. Sînt negricios ca un turc!~~ Mă simt bine. Scap de stres. Fac și nițel sport acvatic. Ca va! Parcă-aș fi la stațiune, unde urmez cure [redacted] helio-marine!

Ceartă cu Nea Nicky, transformată în scandal. Ne-am adresat reciproc invective. Omul băuse în iarbă cu Șerban, cîntaseră.
- Am auzit că te muți, bolborosește. Mi-au spus turcii tăi.
- Unde să mă mut? N-am unde! Nu vedeți că bagă și cîte cinci în cameră?!
- Nu știu. Am auzit că te muți de la turcii tăi.
Folosea „turcii tăi" cu maliție, referindu-se la Yelmaz, Sedat, Selbadin, Nezotu. Îl rodea ceva. Dar și eu aveam limba ascuțită.
- Nu mă mut, domne.
- Ăăă, că dacă te muți pun doliu la ciorap după tine! Am și găsit om să vină în schimb.
- Poate-ai vrea dumneata să mă mut!
- De ce mă jignești, bă, nesimțitule...
- De ce mă faci, domne, nesimțit?
- ... c-ai băut după mine ca un porc...
- Ți-auzi? Îmi venea să plîng. Dar eu n-am făcut cinste?

-Ai făcut și tu o dată.
- Cum? [redacted] La accept, de Florii...
- Ți-am dat cafea.
- Mie? Cafea? ... Eu nu beau de fel cafea... Hăă...

Grosaru și Nea Vasile sar între noi.

- Tăceți, mă, vrem să ne culcăm.

Scînteia discordiei se-aprinde ușor. Focul spiritelor se întețește, țărîle beligerante aruncînd, puțin cîte puțin, cantități de gaz.

- Gata, domne, terminăl Că ți-am făcut destule servicii.
- Ce servicii, bă?
- Îți luam timbre, îți puneam scrisorî la poștă...
- Un timbru?
- Cum numai un timbru!? ... ziare, cărți de citit ți-am împrumutat.
- Eu nu ți-am dat „Românul liber"?
- A fost schimb, cu „Lumea Liberă".
- Tăceți, mă, stingeți lumina! încearcă din nou Grosaru și Nea Vasile să ne împace.
- Că stai cîte-o oră la baie, mă acuză iar Mălai Mare de Nicky, de mă pis pe mine în cameră!... Nesimțit ca un porc!...
- Stai, bă, că mă duc la poliție, ce, sînt nevoit să-i suport toate ieșirile?
- Daaa? [redacted] Că te-a luat Mustafa în brațe?! N-o să uit niciodată că cineva m-a amenințat cu poliția!
- Nici eu n-o să uit că cineva m-a făcut porc.
- Hai, mă, tăceți odată!

Stăteam în pat și nu puteam s-adorm. ~~Asta mi mai trebuia, mă gîndeam,~~ tensiune în cameră. E cel mai rău să nu te înțelegi cu colegul apropiat, fiindcă te întîlnești mereu. Îmbrufnări reciproce. Bîrfe reciproce. Sabotări reciproce. Priviri chiorîșe. Dacă te amesteci în cocină, te mănîncă porcii! N-am avut atîta minte să nu mă prind în jocul lui? Eu sînt de vină!"

Deodată, o mînă mă zgîltîie. Vocea ghiolbanului cu [redacted] clase, care scrie cu litere de beton o scrisoare nevestii, cu ~~litere de beton în patru-cinci ore~~, deși în actele mari [redacted] ce vor fi refăcute intenționează să declare că are și liceul „la seral":

- Hai la Mustafa!

Înghețase sîngele-n mine. S-o fi dus netotul la poliție ca să fie el primul? [redacted] cine știe ce o fi mințit! I-o fi tradus vreun turc?"

Ies în pijamale și sandale frecîndu-mă la ochi.

-Ai un zacket, adaugă tot el. I-am spus că sleep, și-mi arată cu mîinile la ureche poziția de somn.

„Ah, bogdaproste!" Mă liniștesc. Îmi vine inima la loc. Mă dumiresc și despre ce e vorba, confuzie de prenume: Sorin cu Florin. Discut lamentabil cu Musta-

fa Polițistu într-o engleză cu greșeli grave ("I shall spoke to Sorin"), amestec cu turca ("oda numara on bir"), nu mă dezmeticesc, mi-e rușine de erorile ce care le comit, mă dezamăgesc în fața lui Mustafa care avea o părere foarte bună despre mine.

Viorel, cu viza australiană în buzunar, își dorește un iaht personal cu care să înconjoare insula Australiei.

Cum a fost dărîmată biserica „Sfînta Vineri" din București:
cu două-trei zile înainte, a fost înconjurată cu rogojini mari, de nu se mai vedea, sub pretext că se vor efectua reparații;
au apelat la armată s-o demoleze, dar soldații au refuzat;
atunci au adus pușcăriași, la zece seara au început iar dimineața era și terenul nivelat, nu mai exista o cărămidă!
Cum a reacționat populația?:
prima dată a înghițit minciuna cu reparația;
apoi s-a mirat cînd a văzut că biserica a dispărut completamente peste noapte!
n-au mai avut timp de proteste, fiecare preocupat de agonisirea hranei, stat la cozi, etc.
Locul era, oricum, și inițial și după înconjurat și supravegheat de securitate, miliție.

- 15.07.89
Janosz [redacted] mă anunță că în Italia au intrat la delegat numai românii, pe polonezi nu-i mai primește. Pînă pe 18 ține interviul. 8000 polonezi sînt la Roma! Cică vom face și noi medicalul înainte [redacted] de a intra [redacted] la delegat, pe la începutul lui august, cînd sosește cea tînără din concediu. Asta ne scurtează șederea. Trebuie să mă păstrez sănătos.

Au apărut mutre noi în camp: români, polonezi, bulgari, cehi. [redacted]

În timp ce eu prind sfoiag de lagăr. Fac vechime. Mă frămînt. Mă neliniștesc. Doru, de numai două luni, a și primit sponsare totală pentru Australia. Se duce și ăsta înaintea mea!
Rămîn printre veteranii emigranților!!

Problema polonezilor din camp: nu au translator de engleză. Doi-trei inși, printre care și Janosz, nu depășesc nivelul meu, care este totuși scăzut, de exemplu: nu înțeleg ce mă întreabă delegatul.
Pentru Canada, polonezii au adus una de-a lor, măritată aici, care traducea în turcă, iar din turcă madama cea tînără în engleză. Delegatul s-a declarat nemulțumit.
Janosz pricepea greu, îl punea să repete,

să speack slowly, se exprima greu,
că l-a enervat pe săracul om!
Așa o să mi se întîmple și mie?

Alexandru Lungu, „Pardes", Ed. Nord, Aarhus, 1989. Dens în imagini, metafore înghesuite pînă la limita înspre hermetism. Poezie cultă, profesionistă. Leitmotive revenind obsesiv. Aduce a Miguel de Unamuno?
Sparge cu duritate lexicul, forțînd sensurile, inventînd dar mai ales derivînd cuvinte, expresii: „râuri traripate", „nimănuiul", „veșnicind", „călătorindu-mă", „miază-ziua", „miază-noaptea", „încenușare", „întregândit", „spusa și scrisa pierzându-le", „câtemai cetăți", „auzire", „ispas", „în spulber", „trezia din misterii", „câtă iarba doboară șerpii din arbori ispita"... Cuvinte cu frecvență rară, schimbări de categorii gramaticale. Este un maestru, doctorul, în forjarea vocabularului. A experimentat mult, a căutat îndelung fiecare boabă de vers.

- 16.07.89
Festivalul Național „Cîntarea României". Concurs de muzică „Mamaia 1989".
Premiul întîi: Mirabela Dauer, cu melodia
„În grădina lui Ion
a turnat Nicu beton."
Premiul doi: Corina Chiriac, cu melodia
„O clipă de sinceritate
duce la securitate".
Premiul trei: Fărîmiță Lambru, cu melodia
„De-aș avea salam de vară
l-aș mînca cu tot cu sfoară".

În traducere turcească, în librării, „Codin", de Panait Istrati, și un studiu asupra autorului de Monique Jutrin.

Bate vîntul dar, totuși, mă duc pe dig. Apa face valuri și e răcoroasă. Turcii scot, de pe fund, de lîngă mal, scoici. Fac focul între pietroaie, pun deasupra o tablă și coc scoicile. Cînd se încălzesc suficient de tare, plesnesc, precum o tabacheră. În interior o carne moale ca mucii. Mai mult atmosfera merită. Fumul care se răsfiră cu miros de prăjeală. Timpul se scurge. A mai trecut o jumătate de lună.

Încercări prelungite de a telefona soției. Nici la nouă, nici la zece, nici la unșpe nu răspundea nimeni. Asta, de dimineața. Seara, la fel! Nici la șapte (am crezut că poate o fi înțeles că e vorba de aceeași oră ca pe 28 iunie, ultima oară), nici la opt, nici la nouă! Mi-au mîncat automatele patru fise, adică 3000 de lire. Alergam de la unul la altul. „Probabil ăsta o fi defect", îmi fă-

ceam gînduri. Mai aşteptam şi la cozi după o droaie de soldaţi turci. Între timp am fost la biserică, am luat o lumînare, numai 75 de lire am pus, în loc de 200 cît era afişat, „iartă-mă, Doamne, că sînt sărac", am revenit la poştă.
Un gust amar în suflet: ce să se fi întîmplat? Elş mă aştepta întotdeauna cu punctualitate germană la telefon. Să se fi dus la Bălceşti cu Mihai? Să fi fost internată la spital cu Bebiţă? (Dar, de ce n-a lăsat pe altcineva în loc? Soacră-mea să [redacted] fi fost plecată la Bucureşti, pe la Jeny [redacted] iar soţul-meu la servici? Sau la băi?) Ori securitatea să-şi fi băgat, ca de-a cul coada, pentru a ne întrerupe şi această formă de comunicare? (De exemplu, s-o fi programat [redacted] ofiţer de servici, duminica aceasta, la uzină? S-o fi „expediat" obligatoriu în delegaţie, hăăt, departe?) Ceva nu e în regulă!...
Ce-mi rămîne de întreprins? Reîncercări de stabilire a legăturii, retelefonînd duminicile, în special pe 13 august, cum era convenţia.
Dacă miliţia i-a înscenat, pe la IUG, vreo eroare în calculeîn scopul unui „sabotaj economic", caracteristic epocii staliniste? (Ca s-o azvîrle şi la închisoare, lăsînd copiii pe drumuri...)

(7)

Valentin Lustig, „Piramida lui Mulgăreanu", Ed. Nord, Aarhus, 1989.
Roman fantastic, amintind de Bulgakov cu „Maestrul şi Margareta". Influenţe kafkiene privind enigme neelucidate (omul cu gîsca, ţina servitoare), urmuziene (cu linsul urechilor ca semn al prieteniei între „tovarăşi"). Se degajă şi un umor absurd, bîrsc tăşnind din text („Deodată trecu pe lîngă mine un om cu gîscă, fără gîscă şi apatic"). Întreaga lucrare este o parabolă ironică la adresa construcţiei forţate din România, şi a cultului personalităţii. Locotenentul Mulgăreanu demolează toate clădirile din cărămizi pentru a le folosi la înălţarea celei mai mari piramide din lume, care să-l pomenească peste sute de mii de ani. Populaţia ajunge să locuiască în corturi şi să mănînce supă la cazan. Numai că piramida se năruie!

- 17.07.89

Sînt atît de bronzat, încît [redacted] îmi luceşte faţa. O să mă refuze delegatul considerîndu-mă „de culoare".

- 18-19.07.89

L-am dus pe Colonel la Habib Gerez, secretar al rabinului pe toată Turcia. Cu o recomandare, scrisă pe o carte de vizită, pictorul și poetul Gerez ne-a trimis la consulul Lavi. Am ajuns pe picioare. Dar căscatul de Colonel nu și-a luat ikametul și nici altă hîrtie de identitate! Mă mir că am putut intra! Control rigid, ne-au dezbrăcat și de pantaloni, la chiloți! Piuia aparatul. Ba stingeau, ba aprindeau o lumină. Ne-au întrebat dacă avem arme. Le e frică, jidanilor, de palestinieni. Yasser Arafat. Eu fiind și negru ca un arab! Neras!

L-am tradus pe Colonel și în engleză și în franceză. Spre surprinderea mea, m-am descurcat binișor în engleză, adică înțelegeam [redacted] întrebările pentru că, să transmit ceea ce doresc, sînt capabil. Dar am găsit doamne care știau și franceză. Funcționare. Și-atunci m-am simțit în elementul meu.

- Noi vorbim toate limbile („chaque langue"), a afirmat o bătrînă cu tenul oacheș și părul vopsit galben.

Trei ore și jumătate ne-au ținut în prima zi, și numai o jumătate de oră a doua zi cînd am adus ikametele. Mă exasperasem, eram nervos, înjuram pe românește. Un ventilator, care mergea [redacted] permanent, abia ne răcorea.

Îmi plăcea, însă, cum suna ebraica lor, ca o germană moderată, rostogolindu-se în gură [redacted] simetric. Sentimentele antievreiești, din perioada [redacted] cînd ne-au [redacted] ocupat locurile de emigrare în America, dispăru seră. Îi ascultam din curiozitate. Parc mă trăgea și pe mine inima să emigrez în Israel. Mai ales că [redacted] se purtau foarte amabili cu noi...

La chestionar Colonelu meu se bîlbîia, ezita, dădea din umeri. Îi zic:

- Bă, trebuia să vii cu lecția învățată

- Păi, eu știam cum decurg lucrurile? se scuză.

N-avea cum să dovedească originea sa jidănească. Bă că mama lu' tata ba că vărul de-a șaptea spiță, ba că bunicii mamei nevestei... Mi-era jenă, și-mi mușcam buzele ca să nu mă pufnească rîsul!...

Femeia cu ochelari înghițea în sec, cam indispusă.

Ziua următoare consulul a dovedit mai multă răbdare și înțelegere, dîndu-i și alte șanse în plus:

- fie adeverință de la rabinul din București, Moses Rosen, că are pe cineva din neam evreu

[am încercat noi să susținem că arhivele ar fi fost distruse din cauza fascismului care bîntuia Europa, degeaba!]

- fie declarații de la „vărul" său din

Israel, [redacted] scriitorul Aristide Mircea, obținute prin biroul de emigrare dé-acolo
[Colonelu i-a scris urgent]
- fie de la evreii din România care-l cunosc
[Colonelu a telefonat urgent nevestei]
Am mîncat și băut cu Colonelu într-un mic și înghesuit restaurant de pe podul Karaköy - Eminönü. [redacted] Acesta a fost prețul traducerii, muncii mele din acea zi! Cam mic. Și dacă tot fac, așa, pe bucătăreasa cîmpului, cad de fraier...

Doi bulgari, soț-soție, au venit cu yola pe Marea Neagră. Trebuiau să participe la un concurs, și-au deviat de la traseu... S-au orientat greșit, adică bine!
I-a arătat și la televiziune.
Masarul i-a adus în lagăr.

Vasile Inginerul:
- Ia uite, mă, la aia! [redacted] Pfff! Ce rochie transparentă! Ia uite mă, i se văd chiloții, sînt negri!
- Bă, Vasile, știam că ai numai avioane [redacted] și calculatoare în [redacted] cap. Dar, după un an de camp...! Te înțeleg!!

Film la TV, „Jocuri periculoase", francez. Dar pe la jumătate, fără nici un anunț, fără nici o justificare se trece la un [redacted] documentar cu Jacques-Yves Cousteau.
Filmul, religios oarecum, prezentînd doi copii care aveau obsesia crucilor, n-a convenit vreunui bos musulman care [redacted] o fi telefonat să-l întrerupă (ipoteza Gelu). Mahomedanii sînt fanatici și invidioși în credința lor. Nu este de mirare de ce atîtea țări îi refuză ca emigranți. Pe unde se duc, fac numai minuni! Or, cui îi convine să primească în casă un chiriaș care are pretenția [redacted] să transforme încăperile cum vrea el?

„Te zici pe tine de râs!", colecție de bancuri în versiunea lui C.C. Popescu, Ed. Nord, Aarhus, 1985. Excelentă idee strîngerea bancurilor într-un volum (deținem din păcate, numai pe-al [redacted] II-lea). Folclor autentic, sarea pămîntului românesc. Mi-a descrețit fruntea, mi-a dat speranțe. Prin bancuri mă răzbunam contra nedreptăților la care eram supus. Unele, din prezenta carte, le notasem și eu în jurnalul meu din România. Cu destul curaj, autorul (dar și editorul Frunză) redau limbajul

străzii: sexi, porno, argouri. Așa cum ne prosteam noi, copiii, deformînd și stilcind cuvintele, carambolînd-le, schimbîndu-le sensul la o sută optzeci de grade. Vulgarități estetice (nu este o antonimie, nu). Ca o dulceață sînt fiecare banc. Îl savurez. Îl savurez. Maestru al cuvintelor, autorul. Le-nvîrte, le freacă, le suceşte. Titlurile capitolașelor sînt nostime jocuri de cuvinte: metagrame delicioase.

-20.07.89

Astăzi e Sf. Ilie, zi de bilci la Bălcești. Măcar Mihai să meargă, în locul meu. Deși, în ultimul timp, sărbătoarea a degenerat mult.
Tradițiile se zvîrd...

Scrie Emil din Germania. E greu pentru emigranți. Campurile sînt pline. Se-aude că se vor goli, pentru a se termina odată [redacted] iureșul ăsta! Cu munca nu e ușor, iar dacă te prind că lucrezi la negru, te fut nu alta! Societatea este rasistă împotriva străinilor. Emil nu are dreptul să lucreze, nu urmează vreo școală de limbă. Gagicile sînt transparente parcă-s meduze, niște idioate, dacă nu puți a neamț, poți să fii cît de tare că nu prea te bagă în seamă! Dar se mai găsește cîte ceva în cămara emigrantului: italience, grecoaice care sau cu care te înțelegi mai acătării.
Nici bărbații nu sînt valabili, îngîmfați și reci.
Continuă Emil: Îmi pare rău că nu plec în pula mea în Australia, să scap de cosmarul ăsta de Europa! Să vedem. Cu cosîtorul nu mă las, mai probez...
Salutare băieții! Și voaterți, tăticilor, pula afară din teacă!
Profitînd de necunoașterea limbii române, adaugă Emil chiar pe plic, lîngă adresă: Și scrie mai cu răbdare, bă, Pulică!

Probleme cu dantura. Altă măsea: în dreapta, jos. A căzut o porțiune din [redacted] plombă. Și începe să se toace. Așchii amestecate în mîncare îmi rontăie prin gură. Scuip totul pe tavă. Alimentația asiatică, deficitară în vitamine, e cauza zaradirii dinților mei. Urme de care îmi voi aminti cu necaz.
Deși mi-am luat măsurile de rigoare, totuși, neglijînd fructele, n-a mers. Mă axarem doar pe lapte, ca aliment complet, pe care nu-l scăpam zilnic.

-21.07.89

A dispărut Marius Nebunu! Așa dispare în fiecare vară, cîte două săptămîni, doarme prin parcuri, se duce în port să se ascundă [redacted] pe vapoare... Are cinci ani de lagăr! Nevasta i-a rămas cu pa-

tru copii în țară. El nici nu mai vrea s-audă de familie! Nici în camp nu vorbește cu nimeni...
Pierdut pentru societate, pentru viață, nu știu ce intenții mai urmărește.

Întîlnesc atîția oameni care nu admit să fie contrazișI, chiar în probleme științifice, se enervează și cășunează pe tine, îți aruncă invective, se-ajunge la ceartă. Și, în special, cei fără pregătire procedează astfel, înversunîndu-se [redacted] este măsură din cauza, presupun, complexului [redacted] de inferioritate care-i roade. Umflîndu-se în pene, deasupra normalului, cresc în propriii lor ochi, își dau o valoare care nu le aparține, dar la nivelul căreia își impun să se pretindă. Revenirea la justa lor mărime axiologică, așa cum îi consideră interlocutorii, semnifică o abruptă cădere.
Șocul realului.
Diferența specifică, între ceea ce sînt și ceea ce doresc să pară a fi, este uriașă la indivizii semidocți. Cu cît urci pe scara intelectuală, [redacted] aspectul moral are pretenții crescute. La fel și modestia. Nu degeaba există butada (în discuții): cel mai deștept cedează!

Ce speriați par cei doi bulgari sosiți recent în camp! El mă privea cu capul în jos. Ea stătea cuminte la masă, nevăzînd pe nimeni.
Așa cred că eram și eu la început...

Stau pe coasta Marmara cu legea emigrării în coastă, și mă ia curentul.

George îmi vorbește despre organizarea unui comando, care să-l ucidă pe bolul de Ceaușescu", și să scape țara. Desigur, nimeni n-are timp să-l asculte!
- Cine-l va omorî pe dictator va intra în istorie, ne încurajează George. Aproape de Lee Oswald, asasinul președintelui american John Kennedy între 22-25 noiembrie 1963, devenit celebru. Dar nu orice fel de celebritate renteză.
- Va fi considerat erou național, continuă George-escu al meu. Și vei vedea că, după dispariția clanului, va fi achitat și cel care l-a omorît pe Ceaușescu.

Telefonat soției. Surprinzător, mi-a răspuns. Era la socri. Vești bune:
- a primit avizele celor două pachete, dar nu le-a ridicat încă (unul este pe numele lui Jeny, aflată la un curs

de specializare la București, în jediatrie);
- a găsit și o scrisoare (la destinatar am scris pe roacră-mea);
- Mihai este în vacanță la Bălcești;
- Bebrița, însă, nu e în formă bună;
- îi voi reteleфona pe 13 august;
- să-mi expedieze (foto)copii (legalizate) ale certificatelor de naștere (patru) și a celui de căsătorie (necesare pentru reîntregirea familiei, dar să le procurez din timp);
- Ely spune că mi-a pus un plic; dar vorbea morocănos, supărată (din cauza boalei lui Bebrița?), fără chef de nimic.

M-am împrumutat de jetoane la Sebadin (3) și Marius Biologu (3), urmînd să le restitui azi sau luni.

-22.07.1989

Polonezii, care au primit viza australiană, toată noaptea au chefuit și-au cîntat. Printre ei și Andrzej Bețivu. N-au treabă, bisnițarii. Viza var, vodca var, problem yok! Dis de dimineață, cînd eu mă sculam ei intrau în cantină, putînd a alcool, pe șapte cărări! Muzica urla din zori de zi.

Dodo Stelistu se plînge că nevastă-sa [redacted] îl acuză în prezent că, de fapt, el ar fi fugit în Turcia cu o femeie! Și trăiește cu ea aici!! Cică ar fi primit două anonime din camp! (Este, oare, mîna lungă a securității?... intrigi ... cancanuri fabricate... Sau vreun [redacted] coleg „prieten" i-a făcut bucata?... dar, de unde să-i fi aflat adresa?... de [redacted] pe vreun plic pe care l-a primit Dodo din România?... Ori sînt flămînzirii ale unei minți de [redacted] muiere obsedată, geloasă?...)

O teamă îmi pișca trupul. De ce să nu procedeze securitatea și în cazul meu analog? Doar sînt o persoană „periculoasă", nu-i așa? Să prevîntîmpine eventualele mele declarații date presei! Ar fi putut, de [redacted] exemplu, invers: să-mi împoaște nevasta cu vine adulterine [prin anonime ca din partea unor „amici", „vecini", „binevoitori" (care vor răul, desigur)]. Să [redacted] mă fi scos din ținta lor? (Au probleme [redacted] grave interne. Sînt exilanți mult mai agasanți. Trebuie să lupte cu presa externă, nu să toarne gaz peste foc!) Poșta începe să-mi funcționeze. S-a încheiat o pace mutuală între noi? Adevărat este că n-am mai scris nimic politic în misive. Doar banalități. Făceam ultima probă!

Dacă, totuși, securitatea a întreprins ceva (imposibil să nu!), dar Ely se jenează să-mi mărturisească???

Iraqianul ne adresează la masă pe românește: „Poftă bună, frumos!" Izbucnim în rîs: eu, Relu și soția-i. Ce simpatic individ!

Societatea nu este pe placul meu. Și, bineînțeles, nici eu pe-al ei.

– 23.07.89.

Pe cine am rugat, pur și simplu, să citească volumele (I. Gorun, Al. Lungu) [redacted] sau revistele de versuri, din cauză că romanele și memoriile și bancurile [redacted] se aflau împrumutate, m-a refuzat. Să fi fost el profesor, tîmplar, electrician sau tehnician. Nimeni nici nu vroia s-audă! Vai, poezie, așa ai ajuns?
Barim, Viorel se amuza citind din „Pardes" poeme pe care nu le înțelegea pic! Ar fi preferat Coșbuc!!
– Ce-o fi asta?... Cre' că a luat numere la întîmplare, le-a atașat cuvinte din dicționar, și-apoi le-a înșirat unul după altul pe hîrtie...
Confunda ermetismul și suprarealismul cu dadaismul lui Tzara. Viorel are pregătire superioară: Institutul de Marină din Constanța. Și-atunci, ce pretenție să ai de la un strungar sau țăran „colectivist"?!

(13)

Am cumpărat spray și plasă contra gongilor și a țînțarilor.
În fiecare duminică dimineața închidem ermetic geamurile și ușile, sprayem puternic, la baie în primul rînd, apoi colțurile. Carcalacii se dau cu burta-n sus, și le găsim corpurile uscate. La prînz deschidem larg fereastra, mai exact: o scoatem din țîțîni cu totul și [redacted] aerisim. Seara, punem în locul ei plasa, și dormim așa toată noaptea.

Dacă perioada din lagăr aș fi trăit-o în țară, aș fi fost mai cîștigat? Nu. Categoric, nu!
Pentru că m-aș fi apucat la harță cu oficialitățile, și-o pățeam rău. N-aș fi publicat și intrat în relații cu atîtea personalități străine. [redacted] Nu mi-ar fi apărut placheta de antipoezii. M-aș fi rugat de unul, de altul, să-mi insereze și mie cîte ceva prin nu știu ce de revistă obscură.
Și-apoi, în Occident pot să mă editez singur cît vreau și cînd vreau, și să mă distribui unde doresc, să călătoresc pentru a cunoaște lumea...

Irina Gorun, „Versuri/Versuri/Versuri", cuvînt introductiv de Matei Călinescu. Nu se specifică editura, [redacted] orașul, anul de apariție, lipsește ISBN-ul. Se [redacted] doar „Printed in Canada".

Poezie liniștită, nu are duritatea pietrei de Constanța Buzea, dar nici senzualitatea Anei Blandiana, sau onirismul Ilenei Mălăncioiu, ori cerebralitatea Ninei Cassian. Blîndă pare și fotografia care o înfățișează. Poezie neîntreruptă, dintr-o suflare, prezentînd fapte diverse, tablouri naturale trecute prin inima unei fete sensibile, imagistică cosmogenică. Citesc cu plăcere, mă calmează, [redacted] iau cartea [redacted] în plasă cu mine la plajă, mi-aș dori să scriu la fel.

Sîntem întotdeauna supuși unor forțe de atracție și respingere simultane, forțe zenite [redacted] sau telurice, coercitive sau liberatoare. Poetul trebuie să se afle în dezechilibru, versurile-i constituind năzuința spre contrabalansare.

Mi se dau speranțe, Irina — din generația mea — tot matematiciană a fost. A emigrat, ca mine, își redactă disertația doctorală, ger de asemenea ca mine!, în Statele Unite în 1985 — cînd a decedat tragic...

„Atinge-mă!/(...)/Cît sînt nepricepută și fără prihană,/aruncată în zestrea lumii./Cîntec aș vrea să-ți fiu/Și să mă știi toată, dintr-o suflare." („Cîntec")

Șerban, fire [redacted] timidă și retrasă, introvertită, își [redacted] plînge pe note amărăciunea din suflet. Pe melodia Mariei Ciobanu, „Ce n-aș da să mai fiu mică", a compus „Cîntecul emigrantului":

Nu da doamne nimănui
Viața emigrantului.
N-o da nici la păsărele
Doamne-i rău și pentru ele.
Pasărea e călătoare,
Ea zboară peste hotare
Și se-ntoarce cînd mai vrea
Și n-o-ntreabă nimenea.
Iară eu sînt pui de om
Și n-ajung unde mi-e dor.
Cuibușorul mi-am pierdut,
Nu mai știu unde s-apuc,
Puișorii mă așteaptă
Și strigă din suflet tată.
Nevestica mea mă-ntreabă
Cît mai stai Ț-oa-ne dragă.
Eu le spun din depărtare:
Fiți cuminți, aveți răbdare,
În lagăr e viață grea
Nu pleacă omul cînd vrea,
Or veni și zile noi
Să vă bucurați și voi.

De-o da bunul Dumnezeu
Să facă ce gîndul meu:
S-ajungeți și voi la mine
La toți să ne fie bine
S-ajungă frați și surori,
Și părinții cu mult dor,
Nepoți și cu nepotele,
Boloceii de micșunele,
Și-mpreună vom trăi
Ani de șirg ne-or ferici.

Curios că Șerban nu e însurat, are în jur de 44 de ani, căruntel, mic. Nea Nicky se laudă a fi adăugat și el un vers.
Ritmuri și rime banale, foarte comune, dar simțite de o fire [redacted] emotivă. Șerban avea atestat din țară să cînte. În Occident va căuta vreun restaurant românesc sau vreo formație amatoare. Își dorește mult...

Hai la hora mare,
Haideți măi flăcăi,
Și luați fiecare
O fată cu voi.
Hai flăcăi cu toții
Hora de jucați
Să nu vadă nimeni
Cînd le sărutați.
Nici bătrînii
Nici frații mai mici
Ca să nu vă rîdă
Ai voștri bunici.
Da' uite colea mosnegei
Cum se-nvîrt cu nepotei!
Da' uite colea babili
Cum îi dau cu coatili
Că a lu' cutare fată
Nu e prea jucată.
Uiu roată, roată, roată,
Că ieși rața din baltă
Să caute pe rățoi
Să intre-n horă cu noi.
Huci rață, huci rățoi,
Huci în baltă amîndoi
Că aicea nu-i de voi.
(Strigătură)

Dragă Mărioară,
Tare mi-este greu
Pînă mîine seară
Să aștept mereu.
Da' mîine seară, Măriucă,
Ia un [redacted] caer și o furcă
Și vino pe drum în sus
Sfîrîind din fus.
Că și eu viu pe-nserat
Cu caii la adăpat,
Caii cît s-or adăpa
Noi ne-om săruta.
Uiu două, două, două,
Mîine dimineață plouă
Și merg la cosit de fîn
N-am cu cine să-l adun.
Hai Marie, dacă vrei,
Sărută-ți-aș ochii tăi,
Adunăm vreo șapte clăi!
(Strigătură)

Duceți fetele acasă
La mămuca lor
Și dați seara bună
Să le fie dor.

Da, uite-așa-i la noi în sat,
Toată ziua am jucat
Pînă cînd s-a înserat
Cu toți laolaltă.
Așa-i la noi, la Moldova,
~~Pe mîndra o duci cu vorba~~
Că i-e gura dulce
Cum nici n-am văzut
Și pînă la ea
Alta n-am știut.
Și poftiți, cu mic cu mare,
Duminica viitoare.
Pîn-atunci vă odihniți
Și din nou vă pregătiți.
Acu' plec din hora mare
Că nu mai pot de zicioare.
Pîn-acasă de mă țîni
Sănătate și cu bîini!

(Strigătură)

Șerban este religios, cuminte, crede în reîncarnare, a citit cărți oculte din perioada interbelică, este originar din Vrancea dar lucra în capitală.

[redacted]

Discoteca pe platforma din fața cantinei. Polonezii au organizat-o. Pînă la unu noaptea a ținut, cînd Polițistu Gras a oprit-o. [redacted] Casete au adus și românii. Într-un timp au pus chiar muzică țigănească din Dobrogea. Am [redacted] asistat și eu. Pe margine. Nea Vasile striga la mine:

- Du-te, mă, și dansează, că ești tînăr! Vrei să te trezești ca mine, fără dinți în gură, și să nu te fi bucurat de viață?!

Blegoman din fire, nu îndrăzneam. În sandale, pantaloni scurți, neras, nu m-am încumetat.

Dansau polonezele! Dădea una din cur! Îi se lungiseră ochii lui Nea Nicky! (Și poate nu numai ochii...) M-am întors în cameră. Încercam să dorm. Încercam să citesc. Nimic. M-am liniștit cînd s-a stins...

Mereu m-am simțit complexat în relațiile cu femeile, rușinos pînă-n vîrful urechilor. Mormoloc. Prost. Mă dezavantajează și fizicul șifernicei Nestiința englezei mă face, în plus, și invalid. Conversația cu Anie a fost lamentabilă.

Dar golanii români și curvele tătăroaice se dezlănțuiau. [redacted] De prisos, noi le țineam galerie. Copiii se zbenguiau, mai ales fetițele. [redacted] Semăna cu o atmosferă de sărbătoare. Dar nu în ceea ce mă privește.

Nea Nicky a telefonat acasă.

- Grăbește-te! i-au zis.
- Nu pot, mă, tată. Nu depinde de mine.
- Dar de cine?
- Nu pot să-ți spun prin telefon...

„Știu ei că delegatul ne refuză, că ne

amînă, că sîntem un <u>număr</u> pentru Organizație ?", se explica în fața mea.

-24.07.89
Daria, oltencuța din Segarcea, mi-a dat geamantanul [redacted] în care-și ținea cîteva lucruri. Mi-a argumentat că nu-i mai trebuie, iar în scurt timp va pleca în Australia „Scurt timp" însemnînd două luni. În curînd le va sosi viza, ei și lui Viorel. Voi rămîne singurul olteanc din camp. (Ce performanță !)
Geamantanul îl moștenise, și Daria, de la o poloneză, care îl moștenise de la altă poloneză, care...

Refuzații pe America, deși făcuseră contestații din luna decembrie [redacted] nici un for tutelar n-a catadicsit să le [redacted] trimită vreun răspuns pînă în ziua de astăzi ! Aceeași birocrație, aceeași ignoranță față de indivizi, același inumanism !

Turcii mă citesc, la poștă, cînd polița strigă scrisorile : Smarandage.
Ha, ha, ha !

O ipoteză lingvistică privind etimologia cuvintelor <u>mă</u> și <u>mâi</u> considerată ca necunoscută în DEX:
<u>Mâi</u>, ca apelativ, <= <u>mă</u> ;
în limba turcă, pentru a întări o întrebare, se folosește adesea particula <u>'m</u> citită <u>mî</u> : (17)
<u>Tamam</u> '<u>m</u> ? ori <u>Anadum</u> '<u>m</u> ? (1)
de la formele simple :
<u>Tamam</u> ? ori <u>Anadum</u> ?
traduse prin :
<u>Gata</u> (<u>mă</u>) ? ori [redacted] <u>înțelegi</u> (<u>mă</u>) ?
Desigur, acest '<u>m</u> pe <u>mă</u> îl schimbă [redacted] sau dispare complet în alte expresii, însă formele (1) apar frecvent în limbajul cotidian. Deci :
<u>mă</u> <= '<u>m</u> ??

„Micro Magazin"-ul nu mai apare. O fi dat faliment ?

-25.07.89
Marius Nebunu [redacted] s-a întors în camp. Toată lumea gîndea c-„a pus-o" !

Discuție despre spiritism cu Șerban. Foarte sensibil acest om, nu-mi închipuiam. Stăteam pe cearceaf [redacted] în grădină, mîngîiam un șoricuț, mă zgîria, dădea cu laba. Un arici sfios se zîrîie [redacted] în spatele unei hîrtii. Mai era și o coană de broască testoasă. Priveam cerul. Mă odihneam. Șerban povestea întîmplări, și ședințe de spiritism. Era plăcut.
'L-ntrebam dacă <u>el</u> ar [redacted] (putea) fi un <u>medium</u> ?

Îmi scrie Părintele Gh. Calciu, [redacted]. Intenționează să ne trimită nișcaiva dolari, nominal, money order, ne-a [redacted] cerut tabel [redacted] cu toți românii din camp: 115 (și macedoni, tătari, turci, maghiari). La ceilalți 4 de la Yozgat, va expedia separat sume mai mari.

Karabaș a întocmit urgent tabelul. Mâine îi vom răspunde.

1000 de dolari sînt repartizați pentru campul din Turcia. Părintele a publicat și-un articol în acest sens prin ziarele românești din exil. Ne revine puțin de persoană, dar contează gestul. Telmaz a zis că îi trimite o scrisoare de mulțumire.

Dar Los Angeles nu e de acord! Nu vrea el! A și compus o [redacted] nisivă în care ne batjocorește pe toți din camp. Că să nu ne dea bani, fiindcă-i bem!

O foaie scrisă în doi peri, în care ne face cu ou și otet! A băgato într-un plic [redacted] cu adresa Părintelui Calciu.

[A mai trimis Los Angeles o scrisoare Luminiței Ligi, ca să nu se mai expedieze „Micro Magazin", „Cuvântul Românesc", „Universul" etc. în camp!

Coincidența face ca „Micro Magazin" să treacă prin dificultăți financiare (se pare), și n-a mai apărut. Lumea crede că din cauza lui Los Angeles...]

Los Angeles o ține morții că umblăm cu cerșitul. Cași, sau țapi ispășitori (!), am căzut eu și Karabaș...

(Vrei să faci un bine general și te-alegi cu ponoase!)

„Hamlet", de Shakespeare, la televizor, în memoria lui Laurence Olivier, de curînd decedat.

- 26.07.89

KGB mă scrie că America ar fi din nou blocată din cauza evreilor sovietici și a armenilor care au suferit de pe urma cutremurului. Că sînt o serie de informatori care dau raportul la Madam despre tot ceea ce se-ntîmplă în camp. Că să nu-i criticăm pe turci, să nu ne [redacted] văităm că e mîncarea proastă sau că stăm în mizerie. Madam i-a benoclat pe cei care s-au plîns [redacted] delegației ONU, și le-a zis:

– O să plecați cînd vreau eu!

Printre ei ar fi și Gică Macara.

Toți cei care s-au pozat atunci cu delegația ONU au fost luați în colimator.

Marek trîntește tava în fața bucătarilor.
— Asta e mîncare?!
Începe să strige cît îl țin puterile.
— Huja! Huja!
Polițistul se ridică de la masă, și se ia după el. Ies amîndoi din cantină, nu mai văd ce se întîmplă.
Dacă am face toți o grevă din asta, ce s-ar întîmpla?

— 27.07.89
Darina, emigrată în Australia, a rămas însărcinată cu Ervin, între timp emigrat în Canada. Taică-su a gonit-o de-acasă, și fata a plecat la iubit, în Canada.
Ce se mai călăreau prin parcurile de lîngă camp! A prins-o taică-su și-n cameră, urcată pe Ervin. I-a tras o papară, dar nu s-a învățat minte! Taică-su, de supărare, a început să bea.

Ast-noapte m-am visat la Yozgat! Eram închis într-o cameră cu geamuri pe suprafețe întinse, patru-cinci inși [redacted] înăuntru. Mă gîndeam să evadez. Marius Biologu îmi expunea un plan. Dormeam pe podea, pe niște saltele. Cearceafuri mototolite.
Mult alb gălbui.

Unii lasă în urma lor o operă
alții sticle goale
alții timp dormit sau pierdut
alții nici atît

Astăzi am terminat „la cota cea mai înaltă a disperării", nouă pagini în trei luni! Poem-proză-eseu. Trebuie să abandonez acest stil repetitiv, fărîmițat, nefluent lecturii.

— 28.07.89
Prin [redacted] „integrare" a emigrantilor în țara de adopțiune se înțelege o desnaționalizare a lor, pierderea din generație în generație a limbii, tradițiilor, culturii strămoșești... în [redacted] cîștigul celei străine. Seamănă cu politica de asimilare forțată a unor minorități.
Fără să mai punem la socoteală criteriile veterinare după care ne selectează: ne caută și-n gură ca pe cai, ne înșiruie ca vitele din țarcuri în lagăre, sîntem luați ca animale de prăsilă!
Metode inumane stau la baza delegaților în interviuri; întrebări:
„Ești conștient că s-ar putea ca să nu-ți mai vezi niciodată familia?"
[ca să nu vii cu pretenția la gu-

vernul respectiv să te sprijine în aducerea rudelor]
„Ai un sponsor privat?"
[pentru Canada și Australia se pretinde, ~~ca să-și ia guvernul mîna de pe tine~~].
Pe tineri îi [redacted] acceptă, în primul rînd, [redacted] fiindcă sînt buni de muncă! Pe bătrîni se fac că nu-i văd...
[Juncanii trag mai bine în plug decît gloabele!]
Discriminare și după sex: Australia are nevoie de femei (care ar reprezenta un procent doar de 40%), Canada de bărbați.
Delegații posedă un ghid cu meseriile cerute în țara lor: dacă ești mecanic, șofer, electronist, asistentă medicală Australia te primește ca „refugiat politic", în cazul unei slujbe în artă, științe umanistice, necăute, nu ți se acordă azilul politic.
Deși libertatea de credință este trîmbițată în toată „lumea liberă" (noțiune, de altfel, relativă și discutată), musulmanii sînt ocoliți ca emigranți de țările creștine. Tocmai fiindcă ei refuză să se „adapteze", adică să-și piardă identitatea.
Australienii preferă pe familiști, deoarece nu mai au bătaie de cap cu reîntregirea (cazul meu, și în general al românilor). Motiv pentru care polonezii, dispunînd de pașapoarte cum vor, sînt mai lesne acceptați. Un alt atu [redacted] îl constituie catolicismul lor.

(20)

Forma de depersonalizare a emigranților este subtilă, lentă, prezentată ca necesară. Mi s-a luminat [redacted] interiorul cînd [redacted] au auzit că fiii spaniolilor din America refuză să vorbească engleza, creînd — în felul acesta — „probleme" imperialiștilor lingvistici.
Mă enervează engleza pentru că nu pot s-o învăț!

Mary a plecat azi în Spania. Era pașaportată, a obținut viza spaniolă, și-a cerut de la Șube pașaportul, apoi a cumpărat biletul de avion.
După doi ani de cînd tot emigrează... și nu mai ajungea nicăieri!
A condus-o Dodo Stelistu la aeroport. I-am dat și eu cîteva adrese din Madrid, de români.

Cumnații s-au certat. De-atîta stat împreună... s-au cam săturat unul de celălalt!
Oricît ar fi de rudă, sînt firi diferite.

Am reînceput să mă ard cu gümüş nitrat, $AgNO_3$, pe față, pe mîine m-am umplut ca un copil care sparge nuci verzi, chiar și pe picioare, fără să mai socotesc cămașa primită cadou (ca să nu zic „de pomană", de la Marius Biologu, pe cînd eram împreună la Șan), și tricoul cel alb cu verde adus din România. Ținta: negii care-mi tot apar, urîțindu-mi corpul.

Mă bucur pentru fiecare zi care trece și n-am cheltuit bani. De exemplu, astăzi n-am cumpărat decît un lapte, de altfel obligatoriu. Am mîncat pere din grădină, a scuturat Nepotu de-o creangă, am mai cules de pe jos. Viermănoase, stricate pe alocuri, sau zbîrcite de mult timp căzute din păr, ori verzi, dar tot mai alegeam cîte ceva, mușcam dintr-o parte după ce le ștergeam cu palma, aruncam cotoarele la-ntîmplare prin [redacted] iarbă.
Zilnic va trebui, după masa de prînz, să trec prin grădină [redacted] pentru a-mi servi desertul, porția de fructe gratuite.
[redacted] Trei zile voi continua economiile drastice [redacted] spre a contrabalansa risipa de ieri: 10 000 de lire pentru soluția de azotat de argint.

Un tip din Capitală, pașaportar, adus în cameră de Los Angeles, încearcă să plece în Suedia. Susține că, plătind bilet de avion, dus-întors, chiar fără viză de intrare, poate decola de la Istanbul și ateriza la Stockholm, unde l-ar aștepta o altă familie de români refugiați.
În Suedia există camp la Malmo (?), unde se stă șase luni. Se face și acolo delegatul.
În Grecia, unde a [redacted] (atonat terenul zecezile), dînd și acolo roată oficiilor de emigrare, situația este catastrofală. [redacted] Refugiaților nu li se acordă nici un ajutor din partea ICMC-ului. Trebuie să presteze munci, mai prost plătite ca ale localnicilor, pentru a-și plăti chiria (20 000-25 000 de drahme lunar), mîncarea și celelalte, în vreme ce cîștigul se ridică în jur de 40 000. Și-apoi, se așteaptă mult. Cei pe care-i întîlnise el, unul din Timișoara, unul din Dolj, și unul din Iași, locuiau nasol, într-un subsol, umed, și-aveau deja la activ trei ani bătuți pe muchie! Îți depui actele pe la ambasade, dar în zadar.

Spre deosebire de turci, care nu mai acceptă cu pașaport, grecii nu mai acceptă fugari fără pașaport! Cîte bordeie, atîtea obicee!

-Ce mai e prin țară? sînt curios eu să aflu.

Situația neschimbată, chiar dacă s-au plătit integral datoriile externe. Păi, atunci [redacted] unde sînt alimentele produse, articolele de larg consum (ca să folosesc jargonul zecerist al comerțului socialist)?

-Dracu știe! Ce, parcă are cineva curaj să întrebe?! Se pîndesc momente ca să te bage la închisoare, iar de-acolo nu mai ieși sănătos, nici fizic și nici mai ales moral. [Tipul lucra la o benzinărie în țară.] Și-ajungi la discreția lor...

Analog: frig iarna, cozi, lipsă de electricitate [„socialismul înseamnă electrificarea satelor" (sic)], $2\frac{1}{2}$ ore la televiziune numai despre tovarăș, la fel radioul și presa cîntă numai despre geniul glanetar (analfabet)...

Sînt o fire stearsă, un ins lipsit de personalitate, pe scenă în fața unei multimi mă pierd ușor, devenind rigid, înroșindu-mă, fisticindu-mă.

Niciodată n-o să pot fi un conducător. Niciodată n-o să-mi pot impune ideile. Niciodată. (22)
Voi fi permanent dominat de alții, mai băgăreți, mai tupeiști, mai conformiști. Oportuniști!
Realizările mele sînt minimalizate, în timp ce ale altora umflate. Tot din pricina caracterului meu slab, influențabil.

-29.07.89

Nea Nicky a visat [redacted] că s-a căcat pe el! Asta înseamnă, zice, că primește bani! Numai la bani îi e gîndul! Își dă în cărți să vadă cînd îi trimite [redacted] mărci ăla din Germania. E împrumutat pînă peste cap la Los Angeles.

-Nu te văd deloc [redacted] lucrînd matematică, mă ia la trei păzește Groparu, faci pe scriitorul toată ziua. Ce mîzgălești mereu în carnetelul ăla? [Dacă-ar ști că scriu chiar în aceste clipe despre el, că-i reproduc cuvintele?... Ar susține că sînt informator al [redacted] securității, că precis aceste însemnări le predau [redacted] Consulatului Român!...]

KGB-ul îmi propune insistent să mă mut în cameră cu el, după plecarea

„australianului" Viorel. Bineînțeles că nu-i voi da curs invitației. Am devenit foarte suspicios... Tergiversez, pun condiții, mă eschivez... Nici la 22 nu mă împac suficient de bine cu colegii de cameră — diferențe de opinii, vederi, generații —, dar n-o să mă vîr de bună voie în gura lupului! La urma urmei, ce urmărește Domnul KGB de la mine? Coaptarea de partea lui?, neutralizarea mea (în sensul de apolitizare)?, cercetarea activității mele creatoare?, relațiile cu diaspora românească?

Am mîncat c-o silă la masa de seară! Cartofi. Mereu cartofi. Nu mi-era foame deloc, dar trebuia să-mi umplu burta ținînd minte dimineața. Apoi vesnicul orez fiert, simplu. Și salată. Am turnat mult oțet, ca să-mi taie din greață.

Florin Fotbalistu [redacted], care fusese transferat în Italia, a trecut clandestin în Germania. L-o ajuta Marcel Răducanu? Nea Jean, ajuns [redacted] la un moment dat în Belgia, se găsește acum în Olanda.
Turan scrie că banii care li-i dă organizația în Italia (pe deasupra locuinței și cantinei) nu le-ajung nici de țigări!
Sandu Sportivu, plecat de la balcaniadă, n-a putut intra la delegat (fiind considerat minor?). Ceilalți români din Roma au făcut toți [redacted] interviul [redacted] american.

Vladimir D. Cantaragiu, „Constantin Ionescu-Savantu / Un fruntaș al mișcării social-democrate din România", Ed. Nord Aarhus, 1988. Nepotul evocă personalitatea provincială a bunicului decedat în [redacted] pușcăriei comuniste, deși servise cauzei muncitorilor. Puține documente prezentate, neimportante. Un istoric, care să fi avut acces la arhiva răposatului — din păcate confiscată de securitate, ar fi scos o teză de doctorat. Dar, astfel înfățișată, formează opera unui amator. Păcat!
Cantaragiu ⇐ Kantarcu, care în tătară înseamnă cîntăreț.
Stăteam pe malul mării, între stînci, și citeam, dezbrăcat la șliț, bătea [redacted] vîntul, cerul înnorat, a și picurat un [redacted] timp, mă zgribulisem ca o găină, îmi udam fața cu apă sărată, și iar mă pierdeam în lectură, urinam cam într-o fîridă.

-30.07.89
Mi-e atît de cald, că-mi vine să umblu desculț! Sandalele [redacted] romane

mă încing. Soarele îmi dogorește ceafa. Barba, aspră, mă înțeapă. Chilotii mă jupenesc, pantalonii scurți — rămași de la Norbert — mă strîng, tricoul este atît de lung și lat încît îmi cade ca o fustă peste picioare. Sînt urît, neîngrijit și murdar. Arșurile pe piele, de la soluție, arată înfiorător, toți mă opresc și mă întreabă, mi-e și rușine să mai ies din cameră, ocolesc pe toată lumea, prefer singurătatea unde să pot medita, simțindu-mă liniștit. Scornesc poante fantastice: „Am fugit din iad și-au turnat dracii smoală pe mine".

— Păi, să știi că tu-n iad ai să te duci! completează Marele Vilmar.

Pierre Reverdy, poet francez, foarte realist, cu picioarele pe pămînt, riguros, teluric, simplități, poezie a concretului.

Curentul postmodernist din Franța s-a manifestat, mai degrabă, în filozofie decît în literatură. Și aceeași: s-au abrogat sistemele filozofice, axiomele contrafăcute, se întreprind doar studii în/asupra unele/unor teorii. În România e invers. Generația '80 se autoîmpăunează ca postmodernistă (sau textualistă), în speță poeții și prozatorii.

Victor Frunză, „Istoria Partidului Comunist Român", Ed. Nord, Aarhus, 1984, Vol. I și II. Am citit-o ca pe-un roman, dedesubturile versiunilor oficiale. Luptele interne pentru putere, de altfel iminente oricăror guvernări și partide politice de-a lungul vremilor. Măgăriile, tertipurile, viclenile, interpretarea oricărui fenomen în favoarea proprie, ipocrizia, manevrarea maselor ca pe-o turmă: cu mîncăruri, promisiuni, semiadevăruri, apoi înscenări politice, arestări, execuții. Domnia incultilor...
Politicienii sînt cei mai abjecți oameni, ei comit, primii, fărădelegi. Demagogi. Nu voi acorda niciodată atenție discursurilor, pe care le țin ca să amețească poporul. În numele „poporului" maltratează poporul, își umplu buzunarele din visteria țării, călătoresc pe spinarea acesteia, iar pentru a-și ajăra poziția sacrifică totul.
După moartea lui Ceaușescu, un alt flămînd va căuta să-și pună familia în siguranță, la adăpost de muncă și intemperii, să se înfrupte din mîlocanele țării, să-și facă rezerve pe la bănci străine (pentru luxul de mîine).
O critică domnului editor-autor: foarte prost legate foile, se dezlipeau de cotor cum le-ntorceam, cleiul slab. Aș fi preferat: cusută, pe fascicule.

Vocea campului: vom fi remutați în baracă, de-o bună bucată de vreme închisă. Ieri se mătura, s-au mai adus saltele, se repara ~~spălătorul dar~~ nu găsiseră nici un amator să pună faianță gratuit, au desfundat closetul de o persoană, mai construiesc altul. În locul nostru, la camere, vor băga familii de bulgari-turci. Panică! Asta ne mai trebuia! Și-așa nu eram noi liniștiți...

-31.07.89

Nea Nicky se vaită:

-Îmi cade părul de supărare, mi-a slăbit vederea, mă ustură rinichii...

A mai trecut o lună grea, ce bine!

Primele combinații absurde pe care le port în limba engleză:

-Are you sick, Anie?
- Non.
- Why?... (!)
-...?!

Pleacă ~~Țiganul~~ la război, și lasă acasă nevasta cu doi copii. Când se întoarce, găsește trei guradei.

-O, puya-i-ar tetea de borăcei, zice țiganul, din doi au mai rămas trei!

Mă-ngroș vizibil. Vasile Ingineru e-ndreptățit să mă numească „Graseticul lui.

~~-Cine știe ce coaie roșii de țap or fi~~ [redacted] acum la curul nevestelo gîndește Dan Cumnatu.

Sabahhatin, cu doi de haș, rîde.

- Nea Faruk a venit aici cu soția, de ce ea a trimis-o îndărăt în țară Să-l vezi cum se căiește, de moare

-Te cred și eu.

Nepotu încuviințează, răsfoind Manualul de conversație în lb. engleză al lui Dan Dutescu și Lilianei Mares; Dan Cumnatu și Sabahhatin cu doi de haș s-au întins pe burtă la plaj Mă rezem cu spatele de o stîncă neagră, în semiumbră. Sînt destul de bronzat. Marea e însă tulbure nu-mi place deloc. Exersez săritu în cap de pe piatre. Mi-era cam frică ~~pînă~~ mai ieri, dar azi îi. butesc. Îmi vîjîie puțin capul.

Vasile Bărbosu a telefonat din Italia lui Nea Vali: toți pașaportarii români au fost refuzați de delegatul american! toți nepașaportarii acceptați.

[Eu sînt semipașaportar și, evident, semipașaportar!]

- America ia numai hoți, vagabonji și țigani din România, se exprimă Doru

nou venit. Pentru că știa, furînd, nemuncind, neconformîndu-se, au sabotat economia și societatea comunistă. Deci, merită statutul de azilanți politici.
Le cînd unul cinstit, care a lucrat și nu s-a opus, a ajutat comunismul. Și-atunci este refuzat!

Singurătatea mă lasă stăpîn pe emoțiile mele. Sînt mai eu cînd nu am pe nimeni în preajmă. Îmi crește personalitatea. Pot să gîndesc în liniște la planurile și lucrările mele. Prind curaj.

E bătaie de joc cu emigrarea asta! Toți sînt fierți! Ne-au băgat morcovul pentru încă o lună. Vom sta ca pe jar. Alte frămîntări, alte gînduri negre. Decepții și decepții.

- 01.08.89
Ni s-a micșorat ratia la mîncare. De dimineață ăm primit doar ceai și măsline, fără brînză — precum de obicei.
Au venit fomiștii de bulgari și se deturnează spre ei o parte din fonduri?
Sau, din cauză că Madam și-a schimbat rediul ICMC-ului și plătește acum o chirie prea mare (cum se-aude)?

Am terminat proza scurtă „Nea Faruk și butoanele", $1\frac{1}{3}$ pagini, în trei zile. I-am citit-o lui Yilmaz, s-a prăpădit de rîs (este vorba și despre el, dintr-o întîmplare semi-reală). Un exemplar i-a rămas. Va arăta scrierea și celorlalți protagoniști: Viorel, Nepotu, Sabahhatin cu doi de haș, iar în final eroului principal: Nea Faruk, spunîndu-i că e anonimă! (Ne gîndirem și la varianta de a pune-o pe seama KGB-ului: raport asupra emigrantului Faruk!)
Mai încercăm să rîdem în această tristețe generală.

Oriunde-aș pleca, numai să plec de-aici!

Manifeste legionare naționaliste, antisemite în șetă, circulă prin camp. Ne deruteaza toată lumea. Caută să ne manevreze conștiințele.

Mănînc pere din curte nu pentru că mi-e foame, nu pentru că-mi plac, ci fiindcă au vitamine și, mai ales, sînt fără bani.
Din nou obligat la economii, nu se știe cît voi rămîne aici, în lagărul de emigrare din Acibadem, de unde văd că nu se mai emigrează.
Gică Macara, care are doi ani ca zopa în lagăr („mulți înainte!", îi urează un <confrate>), și-a cărui nevastă se cordește tare în lipsa lui (a spus c-avea nevoie de bărbat și de parale!), deci

Gică Macara, pașaportar, s-a decis să se întoarcă în țară (dacă în toamnă nu rezolvă nici cu America nici cu Australia).

– Ce folos, constată Nea Nicky, după ce și-a distrus familia! Să-l arate lumea cu degetul, și să strige după el „Gică Americanu"?! Să-l ia la miliție și să-l întrebe „Azil politic ți-a trebuit, ai?"

Zé o săptămînă am reînceput un tratament cu multivitamine „Supradyn", luat după capul meu, de frica anemierii, plus usturoiul, 2-3 căței după masa de prînz. Vreau să supraviețuiesc.

Dacă în toamnă mă refuză America, sînt în plop! Nu am sponsorare nici pe Canada nici pe Australia, iar Franța îmi dă răspunsul abia peste un an. Pe guvern, la Canada, [redacted] locurile fiind limitate, nu știu dacă mai apuc. Sînt cei cu doi și peste doi ani vechime. Teamă îmi e să nu ne facă frumos yachet și să expedieze colet în România!

Făcînd baie în același loc, periodic, au ajuns să mă cunoască persoane care se-așează prin apropiere, pe deg. Îmi zic Profesor, mă pun să am grijă și de hainele lor cînd intră în apă.

S-au rărit scrisorile pe care le primesc colaboratorii mei sînt plecați într-adevăr în vacanță...

– Tu nu te mai razi? Că parc-ai fi un drac!, îmi adresează „complimente" Rodica Biologa.

– Mă rad cînd mă duc la Madam să refac actele. Și-o să mă mai rad cînd intru la delegat.

Cîștig o bere jumătate traducînd două pagini în franceză pentru Gheorghe. Bem în grădină, pe bănci, Gheorghe povestește cum a fugit din Irag în Turcia trecînd un rîu, mai multe canale, dormind prin tufișuri, călătorind cu ia-mă nene, plătind în dinari iraqieni (turcii primesc orice monede) pînă la Istanbul, apoi în port încercînd să se-arunce pe vreun vapor, nereușind, încît s-a predat la poliția turcă.

Se gîndește cu nostalgie la cei doi copii lăsați într-o comună pe lîngă Bacău, unul de 11 ani, celălalt de 6, la nevastă. Relatează întîmplări dinainte de-nsurătoare.

Ne prinde noaptea. Nealcoolic fiind, mă amețesc repede din puțin.

În discuții, prefer să acumulez decît să transmit date, sentimente, experiențe de viață. În genul taciturnului Bertol Brecht, despre care scria în jurnalul

său Max Frish.

-02.08.89

-Nu-mi place să stau pe bănci să mă trag cu toți de brăcinari.
-Aici sîntem egali, susține C.
-Egali la mîncare și dormit, completează D.E.
În țară, C. a fost magazioner, iar D.E. inginer.

Batalilor de turci le e gîndul numai la femei!

Mi-am cusut lucrurile desfăcute. La bluza de pijama, neavînd [redacted] rezervă [redacted] nasturi mari, [redacted] am pus unul mai mic. Dar n-are nimic, din avion nu se observă!

Vara aceasta este cea mai plicticoasă, inutilă, exasperantă și lungă și fierbinte din cîte am cunoscut! Atît de searbăde trec zilele! Și neimportante! Anodine.
Am început să le dorm și dimineața și după-masa. Ca o valiză.
Ca un mos la azil.
M-apuc să-nvăț engleză, dar n-am spor, mă fură gîndurile tot la neputința emigrării.
Mîine, la cinci, pleacă australienii; cînd o sosi și ceasul meu?

-03.08.89

KGB-ul a căzut aseară pe scări, de la doi metri, [redacted] nu se [redacted] urnește din pat, mijlocul îl doare, Telnaz i-a dus micul dejun, dar bolnavul nu mănîncă pentru că nu se poate deplasa la veceu, urinează în sticlă.
L-am dus cu targa patru inși pînă la salvare. Doctorița, de-o săptămînă asterizată în camp, venită din Constanța, se urcă în mașină, alături de [redacted] cîțiva băieți care să [redacted] transporte targa. Toată gloata curioasă:
-Ce s-a-ntîmplat? Ce s-a-ntîmplat?

L-am rugat pe George ca, în cazul că dau în bară cu America, să mă sponsorizeze prin rocăiții lui.

Ferească Dumnezeul să-mi găsească vreo boală la analize (bat în lemn!), că nu mai plec de-aici! Ajung ca nebunii de la 16...
Ferească Dumnezeul! Distrug (dacă nu s-o fi distrus pînă acum ...) familia.
Cei doi copii, săracii! Și părinții!
Abandonați...
Mă prind remușcările.

Patru români și un polonez au pornit-o spre Australia. Mare panoramă de dimineață. Se bătea din palme, se striga de la ferestre, se sărutau, se îmbrățișau,

se felicitau. Aveau și bagaje: geamantane mari, sacoșe, aur mai ales fiindcă în Australia este mai scump ca în Turcia... Au muncit oamenii...

Avionul va face o escală de o zi la Atena, și alta scurtă la Singapore.

Australia este cea mai grijulie cu emigranții, le acordă ajutoare financiare, asistență socială. Canada este pe locul doi, iar America-aud-că-ți poate da și-un șut în cur, aruncându-te în stradă!

Puțin câte puțin s-au adunat rândurile în acest jurnal. Dar, ce e mult strică!

Vreme urâtă, închisă. Ce bine! Este răcoare și plăcut. După atâtea zile dogoritoare...

Los Angeles adaugă în declarația sa, pe lângă meseriile de șofer și mecanic auto, că știe să cânte la pian (sic!), orgă și ... acordeon! Vreau să văd și eu: cât de credulii pot fi delegații americani!

Groaznice dureri de burtă. Mă tăvăleam pe jos de suferințe. Toată noaptea m-am zvârcolit în pat, n-am închis un ochi. Niciodată nu mi s-a întâmplat așa...

Niște crampe insuportabile. Mereu la veceu, în niște sforțări de a elimina excremente cât mai multe. Am cumpărat [redacted] din bazar o jumătate de chil de smochine verzi, am căutat eu să le spăl, așa zic, și zere din grădină tot murdare am mâncat. M-am intoxicat. Mă strângea și mă rodea burta...

Vomitam la baie, mă încovrigam în pat, iar mă duceam să mă screm[redacted], apoi încearcam s-adorm. Cei din cameră adormiseră, ori se făceau că dorm ca să nu [redacted] se deranjeze! N-am apelat la nici unul, vreau (de fiecare dată) să trec totul pe picioarele mele. Refuz și medicamentele. Corpul trebuie să lupte singur, cu armele sale, nu să-l învăț leneș.

Într-o pungă de plastic scuipam, o păstram preventiv, [redacted] să vomit în caz că nu mai [redacted] puteam să țin până la baie.

La treizeci și patru de ani [redacted] ignorez cele mai elementare norme de [redacted] igienă! Halal mie!

Ar trebui să culeg de pe câmp niște mușețel [redacted] ori mentă ori sunătoare, să-mi fac un ceai, să mă spele la stomac, dar mi-e lene! Aștept să mă vindec (complet) de la sine.

-04.08.89

Ne-amuzăm pe seama naivității lui Șerban, [redacted] incitat de George.

- Rîzi, profesore, nu te mai doare burta [redacted]!?
- Mă doare burta de rîs!

Delegatul de Australia vine [redacted] luna aceasta. Apoi cel de America [redacted] luna viitoare, urmînd în octombrie delegatul de Canada.

Se deschid drumurile...

Voi prinde un iepure din trei! (Nu alerg după toți, ci după cel din mijloc. Dacă îmi scapă, rămîn pe al treilea.)

Australia [redacted] acceptă doar sponsorați (cel puțin morali). Totuși, la delegat sînt băgați și nesponsorați, ca umplutură („carne de tun"!), ei vor fi cei respinși, în felul acesta arătîndu-se că s-a făcut o «selecție» (unii da, alții ba)...

Nelu și Andi, de la Tozgat, au fost aduși să-și completeze actele pentru America. Erau slabi, cu nasurile ascuțite, tunși scurt. Eugen Cumnatu a strîns, de la cine a vrut să dea și a avut, cîte 2000 de lire. Eu am donat o carte în românește („Piramida lui Mulgă-reanu", de Valentin Lustig) și niște ziare. Viorel: o pereche de pantaloni lui Nelu. Putină solidaritate... a existat.

La Tozgat sînt ca într-o închisoare: gratii la ferestre, gard de beton, înalt, ușa la intrarea în bloc încuiată. Se pot plimba doar de la o cameră la alta.

- Cea mai de preț e libertatea! exclamă Nelu.

Eu consideram că sănătatea. [Fiecare cu cel doare!]

Tot unde sînt cei patru români, se află în detenție și traficanți de droguri iranieni și irakieni, borfași. Ce să zic, frumoasă companie!

Nelu era trist. N-avea bani. La două săptămîni îi trimitea Viorel în plic cîte 5000 de lire, pentru [redacted] țigări și scrisori, singura lui legătură cu campul. Se căia. Intrase mai mult nevinovat, fiindcă matol (și la beție face urît, [redacted] recunoaște singur) a spart un geam la cantină. [redacted] Seminarista a [redacted] mărturisit fapta, se părea că-l iartă, s-a oferit să-l plătească. Abia la două săptămîni, pentru că se tot spărgeau [redacted] uși și ferestre, drept învățare de minte și avertisment, a fost luat frumos de mînecă și condus pînă la Karacol, fără să i se precizeze vreun țel anume. Acolo, ferecat într-o celulă la sediul

poliției, după care [redacted] în-
desat într-o mașină. Doar pe șo-
sea a început să-i cadă fisa că
merge la Yozgat...
Prietenii, cu care fugise din țară,
ajunși prin Grecia sau Italia, nu
i-au mai răspuns.

Romică și Erika închiși la Karakol.
El este român, ea unguroaică. În
Turcia, fututul este interzis, chiar
și pentru străini! Nu aveau voie
să se iubească, tinereii. El, de
19-20 de ani, ea de 13-14. Corupe-
re de minore? (Ha, ha, ha! Ea plă-
cut și fetei! Mai mult ea, destul
de dezvoltată pentru vîrsta as-
ta, alerga cu gura căscată după
el. [redacted] Și-apoi, de la Romică a în-
vățat Erika englezește, nevoită să
se converseze și inițieze într-ale
dragostei. Spunea că: soră-sa de la
13 ani s-a pîrlit, dar că ea nu
știe cum să stea! Îi [redacted] făcea
avansuri, [redacted] și cărui bă-
iat nu i-ar fi dat inima brînci?!)

Yilmaz mă avertizează că: aceia, care
scriu critic la adresa turcilor, pot
avea probleme dacă revin în Turcia
(à propos de jurnalul meu!).

Stau ca un tăntălău aici!
Stau ca un [redacted]
Stau [redacted]
(Mai bine n-aș mai sta!)

Mă enervează [redacted] ziarele românești din exil,
precum și posturile străine, care prea
s-au dat de partea ungurilor împotriva ro-
mânilor. La fel ca politica Partidului
Comunist din România interbelică dusă
[redacted] contra unirii Basarabiei și a Buco-
vinei de Nord la trupul țării.
Există grupuri de români plătiți ca să
se asmuță împotriva românilor,
făcînd interesele [redacted] străinilor.
Să luptăm pentru un panromânism.

-05.08.89
Romică arestat, cu cătușe la mîini, pur-
tînd acuza deflorării unei minore. „Soa-
cră-sa" a intrat la bănuieli cînd, într-o
zi, fie-sa i-a mărturisit că o doare mij-
locul. Probabil o luase în buze! Mama
Erikăi se trage tare la magazin, în
Beyazid, unde lucrează; o giugiulesc
turcii, o înțeapă Bărbosu George, cu care
vine de mînă pînă la dolmuș, apoi
se despart ca să nu-i vadă lumea în
camp, ajungînd: unul mai înainte, altul
mai în urmă. Și-atunci, ce exemplu
să ia [redacted] fiică-să?! (O curvă este in-
vidioasă pe alta!)
Bărbosu George a manevrat-o pe-a bă-
trînă să-și reclame fata la poliție.

Într-o dimineață, Erika o întreabă pe mă-sa:
– Nu te duci la servici?
S-a prins [redacted] oașca dracu.
– Mă duc.
A pornit-o până-n Kadiköy și s-a întors. [redacted] Urcă în cameră, Erika nu era acasă, coboară la camera lui Romică, nu-l găsește. Încearcă atunci la 73, la mama lui Romică, dar ușa era închisă. Retrasă în casa scărilor, a așteptat vreo trei ore. Între timp iese Erika.
– Unde-ai fost? o ia la rost mă-sa.
– În parc.
– Cum în parc, că te văd coborând din bloc!?
Ce să mai zică! Dar n-a recunoscut. [redacted]
Cu lacrimi în ochi, mă-sa, zusă la cale tot de George Bărbosu, s-a înfățișat bașcomisarei ca s-o dea în gît pe fie-sa. Și pe băiat. Unii zic că ar fi vrut bani de la mama lui Romică, alții că ar pretinde s-o ia de nevastă. Cineva [redacted] afirmase că din simplă răzbunare. Ungurii (Lotzi, Tibi Maghiaru, [redacted] Pál, Bărbosu George) de partea Erikăi, românii (chiar și de naționalitate tătară, turcă, macedonă) de partea lui Romică.

– De ce l-au arestat pe Romică? întreb pe Tibi Maghiaru. [redacted] (32)
– Știe el de ce! mi-a răspuns rece, fără să mă privească.
Doi tergiumani, Tibi din [redacted] ungurește în românește, și Yilmaz din românește în turcește, au fost trambalați pe la atîtea sedii de poliție, două zile împreună cu inculpații, evident: Romică încătușat, Erika plîngînd, și mama fetei. Trei declarații ale împricinaților: Romică negînd mereu, Erika tăinuindu-i partea apoi recunoscînd – sub presiunile mă-sii – că băiatul i-a înfipt-o de trei ori, oașca a bătrînă acuzînd tot timpul. Era îngrozit Romică strîngîndu-se cu cătușe la mîini, azvîrlit în temniță.
Numai dacă-și retrage baboașca plîngerea scapă. [redacted] Și ce băiat frumușel era! Murea Erika după el! Îl lua de mînă, îl aștepta...

– 06.08.89
Probleme cu expedierea medicamentelor în România. Funcționarii de la poștă mă întorc să le aduc nu știu ce fel de rețetă de la doctor. Sînt mînat de la un ghișeu la altul, de la o instituție la alta. Birocratism.

Paul Courget, poet din Bordeaux, îmi numește antipoemele din AAB:
smarandackeries!

în „Annales de l'Académie des Lettres et des Arts du Périgord" (Nº 67, Juillet 1989, p. 33). M-a amuzat copios.

- Trece tătăroaica aia, cu fizda de trei chile!
- Ba de cinci, eu am auzit (?)
- Da? A fost avansată!?

KGB-ul s-a înzdrăvenit. I-a făcut injecții Doctorița din Constanța. Nepotu i-a adus mîncarea la pat.
În spital n-a● vrut (direcțiunea) să-l interneze pentru că n-avea bani, iar Organizația a refuzat să plătească.

-07.08.89

Privind refacerea declarațiilor pentru obținerea vizei americane, au început să mintă toți: atribuindu-și meserii care au auzit că s-ar căuta în SUA, inventînd noi motive politice, fabricînd participări la greve (chiar în alte localități!), proteste împotriva demolării bisericilor, iar cei mai îndrăzneți și-au pus și cîte-o închisoare! (bineînțeles, politică ori tentativă de trecere a frontierei; profitînd de amnistierea generală din ianuarie 1988, cînd speră să se fi șters cazierele; nu știu dacă se pot verifica prin Interpol). O serie de date sînt, însă, incontrolabile, deoarece oficialitățile române nu permit accesul străinilor (de exemplu: apartenența sau nu la PCR). (33)

Mi-a căzut a doua plombă. O să mă scobesc din nou în buzunar de vreo 20-30 de mii de lire. Măseaua sînt obligat s-o repar, de vreme ce m-așteaptă vizita medicală. Altfel...

Trei zile am pierdut ca să traduc un poem (cu rimă și ceva ritm) din franceză în română: „Parfum d'absence", de Paul Courget, nefiind obișnuit și neavînd îndemînare pentru acest gen liric. Poemul, de altfel, comun. Dar am vrut să-i fac o surpriză bătrînelului...

47700 lire m-a costat pachetul către Ely. N-am mai specificat prezența fiolelor de Calcium sandoz 10%, deci fără mențiunea „fragil". Măcar două din cinci să nu se spargă.

Opt români, veniți cu iahtul (● bărbați, neveste și copii), au cerut azil politic în Turcia. Ce noroc au! Să intre la delegat într-o lună, două, și să plece după trei sau patru.
Eu mă chinui de-● (aproape un) an prin lagăr iar, după-atîta timp, sînt în situația de-a nu avea acte pe ● nici o țară (excepție Franța, ● hors-concours)!
Și parcă văd că vor pleca înaintea

mea!
Logica aplicată în campurile de emigrare nu ține cont de nici o logică!

-08.08.89

Mi-au îmbătrînit ochii. Se cunoaște. Nu mai pot să poată!
Ochii mei, cel mai mult i-am folosit. Firișoare izvorăsc din ei. S-au tulburat. Au obosit. Au încetinit. Pielea în jurul orbitelor mi-e cea mai zbîrcită.

Mîncarea s-a nasolit de tot! La prînz ne-au [redacted] pus doar felul doi, fără ciorbă, nici desert. O parte, din fondurile donate nouă, este deturnată pentru bulgarii-turci.
Viața se deteriorează zilnic. La ce ne mai putem aștepta?
Delegatul australian vine la începutul lui septembrie, americanul la mijloc[redacted], iar canadianul la sfîrșit.
Delegatul este un fel de fată morgană. Pe măsură ce te [redacted] apropii, [redacted] se depărtează.
Nu există punctualitate? Sau, mai rău, ne dezinformează?

[redacted] Alți doi români, din Constanța, au sosit ascunși [redacted] într-un tir.

Cum caii sînt căutați în gură pentru a li se cunoaște vîrsta, eu pot fi căutat în ochi. [redacted] Gradul de încetoșare și împăienjenire concordă cu înaintarea în [redacted] etate.

Sorin face culturism la sală de trei ori pe săptămînă: luneа, miercurea și vinerea. Plătește 35000 lire pe lună. Vrea, cu orice preț, să-și mențină condiția fizică.

Nea Nicky se-ntoarce nervos de la Madam:
-Dacă nu mă bagă la delegat, mă spînzur în fața consulatului american... s-a mai spînzurat o emigrantă în Italia... tot româncă... Am un an jumate... cît să mai stau?...
Se-mprumută de 10 000 la Los Angeles. Deseară o să vină iar băut.
- Bă, Ioane, dar de ce te certi cu mine? Spune-i ei!
- Văd negru în fața ochilor... Că-m' vine să-mi [redacted] blestem zilele!...

-09.08.89

Program zilnic de baie, după poștă: Cumnații (care vin separați), Sabahhatin cu doi de haș, Dodo Stelistu, și Eu.
Fac progrese la sărituri în apă, măcar învăț ceva, nu pierd timpul de pomană. Mai dau cu nasul și prin gramatica

englezească, dar merg slab și fără tragere de inimă.
Ideea scrierii unui roman am abandonat-o. Mi-e lehamite de cînd au început căldurile, și de cînd mi-au fost claustrate manuscrisele în țară — mă gîndesc la „Vesnica evadare", roman început, și celelalte: „Cerc vicios", roman, „O lume întoarsă pe dos", piesă de teatru în trei acte, jurnalul intim ($5\frac{1}{2}$ volume), plus lucrările matematice: probleme propuse, articole, note.

Ast-noapte am visat liniștit. Am dormit dus, m-am trezit pe la opt, cînd Los Angeles trîntea scaunele, dar am [redacted] stat în nemișcare pînă la și jumătate.
Parcă eram la Bălcești (deci, din nou în țară!), cineva (o femeie, așzice) m-a anunțat c-o să am o veste fericită (nu-mi venea să cred). Trebuia să mă mut.
Eram apoi pe vapor. O apă întinsă, odihnitoare, fără zic de valuri sau curenți. Mi se șoptea că e Dunărea (tot de către o cunoștință, rudă). Se zărea lunca verde. Dar în sufletul meu se zvîrcolea îndoiala. Nu-mi convenea destinația.
Aflam că sînt dus la... Corabia, și nu-mi plăcea deloc. Cum o să [redacted] mai pot fugi? Corabia e lîngă Bulgaria!
Cînd am deschis ochii, și am [redacted] zărit patul de fier și odaia strîmtă, mi-am revenit din nemișcare. Lagărul nu se dezmintea.

Am început a douăsprezecea lună de prizonierat la turci. [redacted]
Așa număram în țară lunile de șomaj...

Unii scriu poezie, alții trăiesc în poezie.

Lumea nu e pe placul meu, și asta mă nemulțumește.

Ziarele turcești („Hürriyet", „Günaydin") scriu despre tratativele clubului <Galatasaray Istanbul> de a semna un contract cu [redacted] super (cum îl numesc chibiții turci) jucătorul de fotbal Belodedici. Plecat de la <Steaua>, unde n-a mai vrut să se întoarcă, a rămas la Belgrad — supărat că nu a fost plătit cum se cuvine de club. S-au dus Iordănescu și Stoica după el, să-l ia înapoi. Nici n-a discutat cu ei în română, a cerut translator din sîrbă!

Din folclorul campului: RĂMAS BUN
Hai băieți, hai băieți
Să bem o bere

Să ne luăm la revedere!
Hai, hai, drumu-i lung
Și viața-i grea, măi,
Pînă-n Australia.

Și-acolo, și-acolo
Cînd oi ajunge
M-oi gîndi la voi și-oi plînge.
Hai, hai, [redacted] cern
ai mei ochișori [redacted], măi,
Că știu viața [redacted] din zăvoi.
Hai, hai, lăs lacrimile să curgă
Pentru cei rămași în urmă.
Hai, hai, vă scriu fraților, vă spun,
Soarta emigrantului, măi.

CĂPITAN DE PE VAPOR

Frunzuliță fir mohor
Căpitan de pe vapor
Deschide ușa că mor,
Ușa și cu fereastra
Să mă uit în țara mea
C-am lăsat părinții-n ea.
Lăsai mamă, lăsai tată,
Și nevasta supărată.
Lăsai frați, lăsai surori,
Copilașii cu mult dor,
Dor de copii. Zac și mor!
Hai nevastă pînă-n port
Că eu de dor nu mai pot.
Vezi vaporul cum ne duce
De dor inima mi-o frînge.
Ne duce din țară-n țară
Și mîncăm pîine amară.

Pîinea-i bună și miroasă
De dor inima mi-e arsă.
Pîinea-i bună, nu-i amară,
Dorul de voi ne omoară.
Sîntem străinei pe lume
N-avem focul cu-i îl spune.
Cin' ne-a izgonit din țară
Să arză în foc și pară!
Să plîngă sufletu-n ei
Cum plîng ochișorii mei
Că sînt departe de-ai Mei.
Foaie verde foi ca vița
Cine e pe Dîmbovița?
Nicușor și cu Lenuța!
Ei se plimbă cu bărcuța.

-10.08.89

E bună mîncarea proastă, că mă slăbește!

Mi-am plombat măseaua din dreapta la același doctor care m-a greșit prima dată. Din comoditate, să nu mă deplasez o distanță mai lungă. Desigur, m-a lucrat infect! Întrucît a mai rămas un ciot din măsea (după ce a umplut-o!) mîine mă duc să mi-l polizeze. Potrivește măseaua mea după plomba lui, nu invers! Asta dentist!

O turcoaică bronzată, plesnind în mini-jup, provocatoare, cu roșu pe buze, și părul foarte negru, traversează strada.
- Ce, fă, te lauzi că ai pizdă și ești

frumoasă?
Cu cîtă ură i se adresează E.C.! Ar fi vrut s-o posede măcar cinci minute. În minte o dezbracă, imaginîndu-și-o goală, la pat! De este un an nu și-a văzut soția, și n-a mai pișăit pulpă de femeie. De-aceea le urăște.

– Băga-mi-aș pula-n curu' tău, ăla umflat! continuă cu scîrbă și dorință.

Trecătorii se opresc lîngă noi, dar nu înțeleg o iotă.

Nea Victor a primit o scrisoare din Italia. Din 41, au fost acceptați pentru America doar 17 români. Tensiunea s-a-ntins la maximum.

– 11.08.89

Îl întreb pe Nony:
– De ce ai primit refuz pe America?
– Am mințit în declarație mai puțin decît alții!

Refăcut actele mari pentru America. M-am descurcat singur, în engleză, cu Madama cea Țînără. L-am tradus și pe Nea Nicky, care n-a dat nici măcar un suc! Îmi era mereu teamă că nu înțeleg, și mă felicitam de fiecare dată cînd răspundeam.

„Poezia" mea o știam, dar la om... aveam cuvinte necunoscute (declarația nu i-o scriserem eu). Am întîmpinat și greutăți, de cîteva ori am pus-o să-mi repete întrebările-mai lungi, pe care, amabilă, le-a preluat cu alți termeni. Este un progres, deși foarte lent... Am cerut să-mi completeze actele și pe Canada. N-a acceptat, argumentînd că nu se știe cînd vine delegatul guvernamental.

– Ce fac, doamnă, dacă mă refuză? Am doi copii acasă!

Femeia încerca să mă ajute, mă împingea ce să răspund.

– Trebuiesc motive puternice... Puțin, am ameliorat declarația. Să fie un avantaj netransferul la Roma (unde-aș fi rămas cu vechile pricini)?

Un lucru e sigur: dacă ratez delegatul american din septembrie, am belit-o! Cu b mare. Cel de Australia este înainte, la care nu pot intra, iar sponsare nu am, iar rezultatul de la Franța mi-apare tocmai la anul în vară!

Familia mea nu va mai fi familie! [Ochii, care nu se văd, se uită.] Îi dau dreptate și nevestei este și ea om... N-o așteaptă atîta după-un bou fără noroc ca mine!

Sabie cu două tăișuri va fi dele-

gatul, o să taie-n carne vie!

Tratament cu Vitamina C, o pastilă la două zile, contra gingivitei.

-12.08.89

Mîncarea [redacted] din lagăr, nici nu te omoară, dar nici nu te ține mult în viață. Caloriile, pe care le [redacted] conține, te-ajută să ajungi de la cantină pînă în pat, și apoi din pat [redacted] înapoi la cantină.

E o căldură de iei foc! În camere dogorește.
Un polonez a scos salteaua pe hol să se culce.

În fața bacalului, pe [redacted] bordura de ciment, ne strîngem la cîte-un lapte: Yilmaz, Nepotu, George, Eu. Tot [redacted] de gașca noastră se mai apropie și Sabahhatin cu doi de has, Sedat, și Dan Cumnatu.
Discuții despre femei, obsesia emigrare, șoante, bîrfe.
E seară și e răcoare, laptele foarte rece, atmosferă degajată.
George spune că lui îi place femeia mioină care să se-nvîrtă sub el ca o elice.
Sabahhatin cu doi de has spune că el e mîndru că e tătar (eu îi „sugerasem" ca în America să se dea japonez!... mongoloid cum arată).
Sedat spune că Eu (cu calculele), Yilmaz (cu electronica) și Nepotu (cu... bidineaua!... șterge tot!) sîntem agenții lui George (zis KGB)!
-Băi, George, continuă, dar l-ai speriat pe Boxioru ăla de-a fugit pînă-n America!
Rîsete în grup.
Dan Cumnatu ne-mbîrligă cu aventuri și-întîmplări (pățite, auzite sau citite).

(38)

-13.08.89

Tibi [redacted] mă caracterizează rapid:
- Tu plîngi din orice, ca un sugaci!
Se referă la supărarea dintre mine și el, cînd i-am întors spatele pentru că striga după mine, prin curte, peste tot, „Să trăiți tovarășul secretar!" Și mi-era un necaz să mor. Se referea la <funcția> mea din UMRL, filiala Turcia, unde-am ajuns din întîmplare.

Telefon acasă, în jurul orei zece:
- n-a primit cei 50 $ (nu i-a trimis Jean? s-a-ntîmplat ceva [redacted] în Franța?);
- laptele praf pentru Bebită, pe care am încercat acum două luni (!) să-l trimit prin vaporeni, s-a

tot plimbat din Medgidia spre Craiova (la destinatar fiind numele cumnatăi-mi, plecată din localitate la specializare în București, nu [redacted] a fost ridicat, înapoindu-se la expeditor) și invers, apoi retrimis, dar neprimit încă;
- nu i-a mai ajuns nici o scrisoare la Craiova;
la Bălcești a sosit un plic cu o poză de-a mea, două foi actilduri, timbre pentru Mihai;
- mama să meargă la Unchiu' Mișu și să-ncerce să-mi trimită prin el tot ce n-a putut Bebe;
- o anunț că pe 7 august i-am [redacted] expediat alt pachet cu:
  - 10 pachete țigări „Camel"
  - 1 ciocolată „Royal" (300 g)
  - 1 pereche ciorapi damă
  - 2 foi actilduri
  - 50 g cacao
  - 2 pachetele napolitane
  - 5 fiole „Calcium sandoz 10%" pentru vaccin copii;
- vreau fotocopii certificate naștere (4) și certificat căsătorie;
- următorul telefon pe 17 septembrie cînd sper să am un rezultat privind emigrarea (voi face delegatul de America);
- pe Mihai îl rog să-mi trimită poezii și povești inventate de el.

Am fost rapid. Citeam de pe caiet ideile de transmis. 13 jetoane am folosit, aproximativ 10 000 lire.

-14.08.89

Din ce în ce mă îndoiesc mai mult de obținerea acceptului meu la [redacted] interviul cu delegatul american. Toți și-au băgat închisori, participări la greve, bătăi la securitate etc., motivele mele — de altfel reale — devin inacceptibile, minore.

Sedat îmi promite că, prin văru-său, încearcă să-mi aducă manuscrisele de la Craiova, contra sumei de 100 $. [redacted] Aș fi cel mai fericit om! I-am promis o bețiș un cadou Sedat-ului. Plus că văru-său, care [redacted] trebuie să se deplaseze la Craiova, mai scoate și bufnul [redacted] său: duce blugi, și-aduce cristal. Călătoria îi iese gratuit.
Mâine începem demersurile pe lîngă văru-său, tătar din România stabilit la Istanbul. Voi scrie un bilet soției ca să-l recunoască și să aibă încredere.

Hoașca de unguroaică și-a retras ghearele contra lui Romică. Erika nu mai apare prin curte de rușine. Odată a trecut, cu mă-sa, avea capul plecat. Rîdeau și polonezii ... pierdolone ... S-au făcut de

bâcânie! Mai bine tăceau din gură! Hoarca bătrînă [redacted] s-a betegit cu mîna'ei! Nu poate pleca în Australia, deși are viza, pînă nu termină cu procesul. Or, judecătorul tot amînă înfățișările la tribunal...

Noroc cu dictatorul de Ceaușescu, și cu situația execrabilă a drepturilor omului din România, ca să mai avem motive să emigrăm!! Cît despre polonezi și unguri ... nu-i mai primește nimeni! Din Austria, [redacted] două mii sînt dați afară. Gem lagărele, este tot în Europa.
RDG-ul permite unui milion de [redacted] cetățeni să plece, dar RFG-ul nu-i acceptă!
S-au sătursat de emigranți. Gorbaciov a deschis porțile, Na, mă, duceți-vă, dacă-aveți unde! I-a înfundat [redacted] pe Reagan și Bush! S-a ajuns [redacted] la rusificarea Americii cu-atîția uresesiști pe cap!
Bush dă semne de încetinire a procesului de emigrare în masă a evreilor sovietici.
O să se sfîrșească și cu aiureala exodurilor ...

M-agăț de orice șansă ivită pentru a scăpa din Turcia:
Viorel și Daria au primit viza australiană. Vor pleca pe 4 septembrie. [redacted] Le sclipeau ochii de bucurie! Au promis să facă o chermeză, deși o duc rău cu paralele. Daria va naște, așadar, în Australia. Vor obține mai ușor cetățenia. Ziceau că-și vor învăța copilul românește...
Beneficiind de prietenia lor, le-am lăsat, și eu, datele [redacted] personale pentru o sponsare morală (în cazul că mă refuză delegatul de America). Tilmaz, Nepotu, Sedat cu nevasta speră în același ajutor.
Ne sprijinim unii pe alții, la necaz... Și-a dat el, Nea Faruk, [redacted] autobiografia locăiților să-l sponsereze, pe care pînă atunci nici nu-i salutase! (Cît tupeu, rezultat din disperare...)

16.08.89

- Ce faci, nu te treci pe Australia? mă deruteză Gică Măcară.
- M... nuuu... Sînt american convins.

Alți doi români și un rus se află în San. Ni se-ngroașă rîndurile.
De venit văd că se mai vine, dar de plecat?... Pauză!

- Unde lucrează Nicky?
- La I.O.L.!
- Ce e asta?
- Întreprinderea... Omului... Leneș...

Mi-a rosit sponsarea pentru Phoenix, Arizona, SUA. Promisă de Floda tocmai din octombrie, i-au trebuit zece luni pe drum!

~~Sponsarea pentru America nu valorează decît un zero plus.~~ Destui, cu astfel de sponsări (Dima, Eugen Blondu care a plecat în Australia, etc.), au fost respinși.

Mai păstrez mici speranțe în ajutorul pe care mi l-a promis preotul Calciu.

I-au copt-o lui Los Angeles! Țiganii, golanii, vagabonzii i-au telefonat duminică la ora unu, p.m., dîndu-se drept „D-l Dumitrașcu de la Organizația UMRL New York", căruia Ion Rațiu i-a vorbit despre [redacted] membrii UMRL din Istanbul. Los Angeles este, culmea parodiei, președintele filialei din Istanbul, iar eu ... secretarul! Rîdeau toți de mine, am ajuns să nici nu vorbesc cu cîțiva! Pe undeva, se simte mîna lungă a securității: discreditarea capilor care încearcă să organizeze exilul anticomunist românesc. L-au pus, așadar, tot în bătaie de joc, să întocmească o listă de douăzeci de inși care doresc să emigreze în America pentru a lucra la fabrica de avioane: li se dau casă, mașină (mai rămîneau să pună și elicopter!). Cereau: ingineri, sudori, mecanici, tehnicieni și ... profesori de matematică! (aluzia bătea la mine). Pînă la urmă au fost înscriși marinari, macaragii, vînzătoare etc. care să muncească la fabrica de avioane! Devenise bătător la ochi, dar Los Angeles era prea greu de cap [redacted] pentru a se prinde. Degeaba l-am avertizat:

(4)

– Cine crezi, D-ta, că lucrează duminica în America la ora 6? calculînd diferența de fus orar.

Ți-ai găsit cine să priceapă, un senil!

Seara, la ora 7, Los Angeles cu lista se înfățișa din nou la telefon. Ce mai topăise pînă atunci, credul, că o să fie în comisie împreună cu „D-l Dumitrașcu" care venea cu delegatul. Ce mai [redacted] vînzoleală fusese în duminica trecută prin camera noastră pentru ocuparea unui loc pe listă... Cît de fălos se arăta Los Angeles, văzîndu-se cu ființa și cu titlul...

– Acum îi am pe toți la mînă! striga.

Smecherii pe lîngă el:

– Scrie-mă și pe mine, Nea Vasile!

– Scrie-mă și pe mine, Nea Vasile!

Los Angeles făcea mazuri, că să le verifice meseria, că să [redacted] completeze întîi adeziunile UMRL.

I-au cerut o sumă de date. La mișto, sau ...? [redacted] Ce motive politice a invocat? S-a pus Los Angeles

să îndruge verzi și uscate: că a participat la greva de la Brașov (rîndeau orbetii, de se țineau cu mîinile de burtă!... Petre și Vasile Inginerul, pe lîngă care și Mihai [redacted] Pletosu pare-se, ar fi autorii înscenării)... că a încercat de trei ori să treacă frontiera și-a fost arestat de patru ori: cîte 3 și 5 ani de închisoare... Băga [redacted] (moșneagul) tare din top!

Ca să fie mai plauzibilă situația, în timp ce Petre vorbea, în receptor se percepeau schimburi de cuvinte englezești între Vasile și Mihai — fondul sonor.

— Se-auzeau [redacted] discutînd englezește, mă Florică, insista omul să mă lămurească, dezmințindu-mi suposiția.

Los Angeles, cît este el de mincinos și lăudăros, [redacted] voia s-ajute oamenii. Dar, la neștiința lui de engleză, nu putea să-și dea seama de accent. Ba, în plus, la telefon s-a lăudat că el cunoaște... spaniola, în explozia de rîs a derbedeilor, care au avut grijă, oricum, s-acopere receptorul.

Dar jocul nu s-a terminat, i-au transmis în final ca are O.K. pentru America de la Madam Ursula — care zicea că-l înscrisese la... facultate! — și va pleca în numai 45 de zile! Bătrîn căzut în mintea copiilor, degeaba căutam eu să-l aduc pe drumul real, să nu mai viseze prosteste.

Numai că telefonul al treilea, de miercuri, a avut un epilog tragic. Los Angeles a [redacted] recunoscut vocea. Greșeala lor că s-au schimbat! Diferența sonoră a fost suficientă. Unde mai pui că nici n-au fost dibaci. I-au fixat întîlnire sub...pod! [redacted] mîine, la ora 11... (Doar un ordinar proceda așa, necioplit.) Se-auzea bătînd la mașină. Apoi tipul, necunoscutul, s-a dăt drept: colonel de securitate! (Asta s-ar putea să-i fie fatală!)

Mai nebun e cine se-ncurcă cu nebunii!!

Îi vorbeau de niște fete, deviaseră de la subiect, tîmpenii...

Era negru Los Angeles de supărare. L-am găsit trîntit în pat, cu fața-n jos, luminile stinse. Iar mai tîrziu Groparu l-a trezit, adormise cu capul pe masă.

Am profitat de [redacted] cîteva momente de singurătate cu el, și l-au învățat cum să acționeze. Nea Nicky devenise suspect pentru că nu s-a înscris pe listă. (Adică: să te roage unul să pleci în America, după un an jumate de camp, fără vreo speranță de

a fi garantat de alt stat, și tu să refuzi, sub [redacted] lozinca:
– Vreau să merg pe picioarele mele!, înseamnă că nu ai fost străin de "montare"...)
Pe mine m-a enervat că s-au legat și de persoana mea. La mișto!
Și-atunci l-am împins mai tare să-i reclame la poliție, învățîndu-l cum să pună problema.
Se desumflase Los Angeles, își pierduse volubilitatea.
– Ohooo, las'că-i aranjez eu, [redacted] se ușură către mine, și amenință o să-i trimit în țară! Ha, haaa!
Dar era trist. Îl trăseseră pe sfoară niște rîtani.
– Vezi, să acționezi prin surprindere, ca să-i lovești mai tare. Să taci, dar să le-o faci!
– Îți expulzează poliția, ascultă-mă pe mine, sau îi bagă la pușcărie.
– Ei, nu chiar așa, dar să-i sperii nițel...
Și Los Angeles a făcut [redacted] niște legături spectaculoase, a raportat la poliție, a aflat cu această ocazie și pe românul-turc, informator al poliției turcești, care i-a tradus: o declarație de trei pagini. Problema a pus-o în felul următor (mai știi că n-o avea dreptate?):
"Un colonel de securitate mi-a telefonat de la Consulatul Român din Istanbul (se percepea în cameră vorbindu-se românește), [redacted] dîndu-se un colaborator de-al lui Rațiu, pentru a-mi cere date despre emigranții din Acibadem și a le transmite în țară. În birou se auzea și o mașină de scris, care înregistra [redacted] aceste informații. Cînd le-am cerut numărul de telefon și adresa unde pretindeau că se află, au bîlbîit, apoi unul a întrebat (fără să astupe receptorul):
– Dă-mi un număr de telefon din America (!)
Acestia sînt agenți comuniști infiltrați de securitate în rîndurile noastre. [Aici s-a inspirat din ziarele de exil.]
M-au amenințat că mă urmăresc în continuare dacă nu desființez Organizația UMRL din Istanbul, care este anticomunistă. [A știut să atingă punctul sensibil al turcilor, care duc o adevărată vînătoare împotriva implantărilor sovietice de teroriști comuniști înarmați.] Vă prezint și statutul umerelului, edificator..."
Ancheta continuă.
Voi căuta să mă [redacted]țin la distanță, sau să acționez din umbră. În

fața tuturor, voi poza în complet nestiutor și neinteresat privind această „afacere" murdară de amîndouă părți.
...Stresul, zvonurile, legea camsului...

-17.08.89
Mulți „americani" trec pe Australia, [redacted] vine delegatul mai rejede cu 2-3 săptămîni, dar lumea nu mai are răbdare. Astăzi i-a chemat Madam să le completeze actele.

Cînd aud de masă, nu-mi vine să mă duc! Aceeași. Aceeași.

Acum, mai bine de o lună, mi-am fotocopiat jurnalul, vol. I și II, și le-am pus într-un plic (subțimbrat, de-asta mi-e frică) cu direcția Paris, Editura „Fayard". Nu am nici un răspuns, și mi-e teamă să nu fi [redacted] căzut în mîinile vreunui cenzor. Prea era critic la adresa turcilor, a camsului. M-ar expulza ăștia, fiindcă nu prea știu multe!
Astfel a pățit un macedon cu copii, l-au ridicat pe la unsprezece noaptea (nu se cunoaște motivul), și l-au dus pînă la Edirne, la granița cu Bulgaria, dar a ajuns în Austria [redacted] pentru că avea pașaport. Însă turcii nu s-au lăsat, și au trimis hîrtia după el. Cică, tot prin lagăre este...

Terminat „CFR", o pagină! De mult mă tîrșeam cu foaia după mine. Continui, așadar, exhibițiile intelectuale literare în proză.

Ne-au băgat al cincilea om în cameră: un român din București, fugit din Irag după numai patru zile. A lăsat doi copii în țară. Are 29 de ani.
[redacted]

[redacted] Un zvon care ne bagă în sperieți: de luni [redacted] ne vor tăia mîncarea! Am dat-o dracu! [redacted] Mă consolează Nepotu:
— Lasă, Profesore, că nu te lăsăm noi să mori de foame!... Te luăm [redacted] la muncă, găsim noi ceva și pentru tine, lucrăm împreună...
Mi-e milă de mine!
Am citit în „Cuvîntul Românesc" cît de greu o duc românii în lagărele sau în staționarea lor prin Grecia, Iugoslavia, Ungaria, și chiar Italia. În [redacted] Turcia [redacted] o duceam domnește.

-18.08.89

Tocesc la engleză zi și noapte. [redacted] Seara, de la zece în sus, cînd afară se-așterne o răcoare plăcută, mă plimb pe străzile cvasi-pustii din jurul campului, memorînd sacadat, chiar papagalicește, cuvinte englezești: verbe neregulate sub trei forme, pronumele posesive, culori etc. Încerc să-mi amintesc în engleză tot ce mă înconjoară.

-De ce sînt gropi în București?
- Pentru că nu se exportă.

-19.08.89

Mi s-a rupt peria de dinți. Ca să nu mai cumpăr alta, am lipit-o cu soluție de la Nea Vasile, dar s-a dezlipit din prima. M-am chinuit de cîteva ori cu jumătatea de coadă rămasă. Apoi, cu un chibrit, și pe reșou, am „sudat-o" la loc. Este inestetică, avînd o cocoașă neagră la mijloc, dar va mai dăinui.

Rup gutui [redacted] crude din grădinuță, le șterg puful, apoi le sug în gură. M-aleg cu sucul; de înghițit... [redacted] au miezul prea de rumeguș... Cred că n-or s-apuce să se coace!

Mestecate, îmi înșeală setea și foamea!

Fug polonezii de America, fiindcă-i respinge ca pașaportari, pe Australia. Se temeau, la începutul verii, să nu fie ales Walesa președinte al Poloniei. Nici unul n-ar mai fi emigrat atunci, nu i-ar [redacted] fi primit nimeni! Țara lor se liberalizează văzînd cu ochii, spre deosebire de România...

Administratorul m-a dat afară din club. Eram nervos, și-am scuipat pe jos. Am călcat apoi flegma cu piciorul. Îmi venise din gît. Scuipatul, [redacted] strivit sub talpa sandalei, l-am întins pe podea.
De-atunci, avem o antipatie reciprocă. Cum mă vede, mă „poftește" afară:
- No burda, out!
și-mi imită, din gură și picior, expectorarea:
- Ptiu!!
încît [redacted] mi-e o rușineee să intru în pămînt!

Ce bine că se-apropie sfîrșitul verii! Trebuie să se lămurească, în toamna care vine, și situația noastră...

- Ce, mă, a dezertat taică-to?! spune Mălai Mare că e tachinat fiu-său în armată. Atît comandanții bietului sol-..

dat, cît și cei de leatul lui, sînt [redacted] montați de ceist să-l agaseze [redacted] periodic. S-a-mbolnăvit băiatul, a dat în gălbenare, de inimă rea...

Seara, cantina frumos împodobită cu lampioane, franjuri, betele. Multe culori, din hîrtie creponată. Mesele aranjate în linie dreaptă, unite. În fund o cortină bleo închidea un mic podium, peste care se așternuse un covor gălbui. Patru manechine, turci cu mustăți răsucite și negre, turbane în cap (albe sau verzi), șalvari roșii, papuci cusuți cu fir strălucitor, încadrau podiumul pe care se suise o orchestră.

Petrecerea, botezul musulman de fapt, cînd băieților li se taie prepuțul pentru ca în felul acesta — se exprimă turcii — să le crească penisul mai lung și mai gros!, petrecerea deci, sünnet, este seacă, fără zic de alcool, „pe uscat" cum zic bețivii. Stau la mese, fumează ca turcii, copiii aleargă pe lîngă orchestranți, femeile privesc. Am observat niște cani cu ceai, din care se servesc. (Eu, unul, n-aș putea să mă dau în spectacol pînă nu iau ceva la bord!)

Două dansatoare-țigănci, [redacted] tocmite și plătite, jucau din buric de mama focului! Reînviarse vremea sultanilor. Parcă le vedeam din filme! Camjiștii nu aveau voie să intre, dar ne uitam și noi pe la uși, pe la ferești... Polonezele își lingeau buzele. Dansatoarele, în chiloți și cinciuri, desculțe, [redacted] se suceau și răsuceau pe [redacted] o masă, românașii cu gurile căscate priveau. Bulgari. Polaci.

— Ah, să ai un harem din ăsta!

Femeile, cu părul negru ca smoala, se înfierbîntau, ridicau mîinile și jocneau degetele... buzele roșii pe tenul oacheș... L-am dibuit și pe Erol, de la Bacal... Românii-musulmani intraseră totuși, care au vrut: Mehmet, [redacted] curvele de tătăroaice... Cea mare, malaca, se lăuda [redacted] odată:

— Ce, bani?... N-am nevoie!... Dau de două ori din cur, și...

Și-ntr-adevăr, cînd era „în activitate", trăgea perdelele la camera în care ședea cu soră-sa... Și-au cumpărat de toate: televizor, covoare, haine, chiar și video! Aicea sînt la distracție, nu [redacted] în lagăr. Mă gîndesc, cine dracu le-o lua, ce țară?

Turci și turcoaice se-ngrămădeau pe platou, își mișcau trupurile...

Malaca nu s-a lăsat mai prejos, s-a ...

urcat vaca lui Ștefan cel Mare pe masă și, cu batoza ei de cur, a început să se fîțîie ... în pantaloni scurți... cu pieptul cît o balenă... fața fleșcăită, buhăită de țigări și alcool... mongoloidă...

– Vai, Domnul Smarandache, ce păcat! îmi zice D-na D., ai pierdut o asemenea scîrboșenie!

– Am plecat la film, și m-am ales c-o sticlă de bere de la Nepotu. Le-a spart petrecerea, sifilitica! Se retrăgeau oamenii din sală. Era atît de disgrațioasă! Fără feminitate, fără sensibilitate...

– S-o fi văzut cum o lua la muie! povestea Nea Nicky... La un chef, [redacted] după viza „canadienilor"...

De necrezut, auzim că „italienii", după obținerea [redacted] ocheiului la interviul cu delegatul american, la Roma, au ajuns în SUA doar în 11 zile. Însă ei făcuseră, din ianuarie, vizita medicală.

Trei inși într-o cușetă, într-un vagon de dormit. O tipă bine pe coridor. Bărbații o invită înăuntru, pe locul liber, dar [redacted] cu o condiție: [redacted] fiecare îi va [redacted] arăta o insectă și, dacă ea nu ghicește, [redacted] să se culce cu [redacted]el. Tipa se conformează.

Îi arată primul o insectă, tipa nu ghicește, se culcă împreună.

Îi arată al doilea o insectă, tipa nu ghicește, se culcă împreună.

Îi arată al treilea o insectă, tipa nu ghicește, se culcă și cu acesta.

... Dimineața, toți trei [redacted] în genunchi, la picioarele ei, se rugau:

– Zii buburuză! Zii buburuză!...

– 20.08.89

Marcela, care plecase însărcinată din România și despărțită de soț, a născut anul trecut în lagărul din Turcia (un băiat).

Istoria s-a repetat: plecată însărcinată din Turcia, a născut anul acesta în lagărul din Italia! (o fetiță). Tatăl ei se bănuie a fi Nicu Machedonu, fugit în Grecia.

Plecat în Topkapu cu Sedat, în intenția de a [redacted] plănui scoaterea manuscriselor mele din țară. Am discutat cu vărul lui Sedat. Treaba nu e deloc ușoară! S-a amînat pentru sîmbătă, cînd se va întoarce nevastă-sa din România. Omul speră să se înțeleagă cu un machedon care trece periodic frontiera pe la Negru Vodă și, dîndu-și dreptul vameșilor, nu mai e controlat.

-21.08.89

Turcii s-au ținut de cuvînt și, începînd de astăzi, nu ne-au mai dat mîncare! De dimineață, [redacted] cantina închisă. O mașină, mai târzie și o dubă, de-ale poliției în curte, avînd ușile desfăcute în lături ca niște aripi, polițiști în preajmă pentru a ne intimida. Frică le este să nu facem grevă! Țară polițienească! Alt tip de dictatură și aici!

Surprizele neplăcute continuă. Mai rămîne să mă refuze delegatul de America și ... am belit-o!

Fondurile repartizate de ONU se subțiază pînă la noi. Care cum vin în contact cu ele își trag partea lor. Se fură din condei. Și-acum se cearta că unii au furat mai mult ca alții. Ar trebui să informăm organismele internaționale, ori să scriem în ziarele de exil.

Ce se întîmplă, însă, cu nebunii noștri din lagăr, care în nici un caz nu vor putea mînca (Marius, John, Babă)? Cred că nu-i pasă nimănui! John a avut tupeul și s-a dus peste [redacted] polițiști să [redacted] le ceară bani. L-am văzut fluturînd o bancnotă de-o mie.

Nea Nicky n-are un chior, ci deasupra: datorie 75 000 de lire! L-au invitat la masă Arkadașu (Șerban) și Nea Vasile.

Eu voi reduce la minimum corespondența. Mai am un stoc de 200$, dar cît mă va ține? Voi căuta de muncă, la zugrăvit cu Nepotu sau Dodo Stelistu (ultimul lucrează ... c-o mînă; cealaltă - i accidentată, blegă, poate nu-și va mai reveni).

Cei noi [redacted] rositi sînt săraci cu duhul!

Din zvonuri ni se spune că va dura realimentația cel puțin patru zile.

Să vedem noi acum: mai vin polițistele cu cojii, polițiștii cu prieteni și rude și invitați la cantină?! Mai cară bucătarii prin dos?! Mai trage administratorul pentru fondul personal?! Mai [redacted] servesc masa profesorul de engleză și poștașul?!

Iată, așadar, meniul de astăzi:
dimineața: gutui
la prînz: jere
seara: corcoduse
(din grădina cîmpului!).
John face o poezie (!):

Yemek yok,
Ama polis çok!

-22.08.89

Pentru 21 de zile Madam ne-a repartizat, prin Masar, cîte 4400 lire pe zi. Este puțin, dar fiecare se descurcă așa cum poate. Unii mai au rezerve. Alții mai au nevoie! Așa proastă cum era mîncarea pînă acum, totuși era! Asigurată. Dar primind ba-

nii toți, zgrămadă, am intrat în ei nechibzuit. Îi vedeai pe polonezi făcuți praf, culcați pe iarbă prin parc, [redacted] și femeile lor bete. Dragoș și-a cumpărat [redacted] o Telecard, pentru convorbiri internaționale, cu aproximativ jumătate din [redacted] suma de masă! M-am răsfățat și eu, mi-am cumpărat dulciuri (ce dracu, să simt și eu odată că trăiesc!), am băut mai multe [redacted] Pepsi și Çamlica. Ieri și azi am mîncat cum a dat Dumnezeu! Ce voi face, de-aici înainte, fără mîncare gătită?

Dar nu mă-ntorc bine de la organizație cu buzunarele doldora, că Grogaru m-anunță pe drum despre... mutarea campului la Ankara! Altă bătaie de cap. De ce nu ne mută în America?? Asta, din cauză că administratorul a amenințat că ne taie apa și electricitatea. Madam e supărată foc!

Într-adevăr, pe ușa blocului, un anunț în turcă și engleză: mîine vine personal Madam să stea de vorbă cu noi. Ne sînt, prin urmare, zilele numărate la Istanbul?

Schimbarea este detestată de toți cei aproximativ 300 de azilanți:

- în primul rînd, pentru că se amestecă cu iranieni și iraqieni
- apoi, Ankara este centru administrativ, mai puțin economic, deci se va găsi mai greu de muncă (să-i vedem noi pe domnii polonezi, ce bisnițe mai fac ei!?, la fel și pe unguri)
- în Ankara prețurile sînt mai scumpe
- ce se va întîmpla cu mutele de scrisori care ne vor sosi pe vechea adresă? (unii așteaptă sponsorări, alții bani)

Să se trambalăm cu catrafusele dintr-un loc într-altul, pe arșița asiatică, prin praf ... nu e deloc îmbietor. Personal, eu pierd o serie de prieteni francezi, în compania cărora îmi petreceam timpul foarte plăcut. Teatre, filme, cărți de la [redacted] Institutul Francez...

Alți bani pentru zeci de [redacted] cărți-poștale prin care să-mi anunț schimbarea adresei și a numărului de telefon...

Cu cine nimeresc în cameră? Cu beți, fumangii și scandalagii? Sau ne îngrămădesc în barăci?

Polonezii îi trag cu băutura, îi doare-n bricheag! Nu-și fac atîtea probleme ca românii.

Un singur lucru bun: vom fi mai aproape de ambasade.

Eram sub duș, cu apă rece, cînd Mustafa mă cheamă repede la telefon. Ies în chiloți, îi-ți repede pijamaua, trag pantalonii și fug desculț. Marie-Hélène! Ce bucurie că s-au întors.

francezii! Două luni vide, ajăsătoare. Credeam c-o să înnebunesc! La Institutul Francez, Micouleau se întoarce pe 30 august. Poate nu-l mai prind...

Spre seară, în vizită la Marie-Hélène. Alți amici, cu care vorbește în turcă. Este poliglotă femeia. Jean mi-a lăsat un bilețel: a trimis cei 50 ₣ soției, din Paris.

– Ciudat mod de a scrie aveți voi, românii, zice Marie-Hélène, [redacted] printre rânduri.

– Pentru a înșela cenzura!

– Noi nu sîntem obișnuiți să citim [redacted] astfel... mă, ce-o vrea autorul să zică aici?

–23.08.89

O s-ajungem să ne blestemăm zilele! Madam, cu un reprezentant ONU de la Ankara, ne-au adunat, la unsprezece, în curtea camplului. Jale mare! [redacted] Săptămîna viitoare, pe vineri [redacted] ori sîmbătă, ne transferă la Ankara, cu autobuzele. [redacted] Ne găzduiesc 2-3 zile la un hotel de categoria a doua sau a treia, apoi ne scot în brînci afară, fiecare să-și găsească locuință [redacted], slujbă, să țină legătura cu UNHCR. Ni se acordă un "sprijin" financiar în valoare de 160 000 de lire, [redacted] puțin, imposibil de trăit, din moment ce chiria costă de la 200 000 în sus... Va trebui să ne asociem cîte 4-5 sau mai mulți, să închiriem un subsol, un garaj.

Speranța mi-este în Yilmaz, Nepot, Sedat care să mă iau cu ei. Vorbind turcește, le va fi mai ușor. Scap de moșii rânchiunoși din cameră. Sedat are și rude la Ankara.

Pe 6, 7 și 8 septembrie se face delegatul de Australia. Pe 11 septembrie [redacted] vine cel de America, dar la... Istanbul! Sîntem plimbați de la un loc la altul datorită „bunei" organizări și a comodității reprezentanților de la emigrare! Delegatul de Canada este nesigur, va sosi înainte de Crăciun, probabil în octombrie sau noiembrie; cei cu sponsări vor intra oricînd la interviu.

Vedeam o zică pe omul blond care vorbea engleză și ne-arunca pe drumuri, cerșetori la turci.

– O să ne întîlnim pe sub vreun pod, acolo o să dormim! zîmbeam amar Eu, Nepot și Yilmaz.

– Ba la unchiu-n gară!

Omul blond care, cu-atîta seninătate, ne-anunța noastra noastră lentă, ca și cum ar fi zis: mașinile astea nu mai dau randament, aruncați-le la fiar vechi!... El, cu salariul de zece ori mai mare decît primim noi!... Cum se vor descurca femeile cu copii mici? Mă războinam în gîndul meu pe Oc-

cident, lasă, că tot rușii, sau măcar chinezii [redacted], or să fie mai puternici; biblia scrie că rasa galbenă va stăpîni lumea, nu blondinea asta rece...

Am prins o urâ pe mincinoșii ăștia cu propaganda din Vest!

Turcia este parfum pe lîngă Țările Arabe!

Colegii găsesc revista „Dialog": prea literară, iar eu: prea politică!

Atît de mulți români încearcă să treacă granița, încît nu mai au loc în închisori. Regimul a dispus ca „infractorii" prinși, să fie bătuți zdravăn și [redacted] tunși zero! Apoi li se dă drumul... Nu mai au ce le face!

Cineva din țară, povestește că în Satu Mare: jumătate din oraș e tuns zero!!

-25.08.89

-Tot o să fiu aproape de Ambasadă, eu mă întorc în țară, se consolează Gică Macara.

-Să pățiți ce-a pățit Selatin!? Și el tot pașaportar. Trei zile l-au ținut, la graniță, românii. L-au mai pus de-a scris și-n „Dobrogea Nouă", să se facă de pomină! Că în lagăr mîncăm numai linte, năut, dovleci și vinete.

-Ei, bine, acum nu mai mîncăm nici de-alea!!

- Nea Vasile, nu te-ntorci și d-ta?
- Pei, am șapte ani condamnare...
- Și ce dacă! După șapte ani o să fii liber ca pasărea cerului...
- Fugi boalelor de-aici!... Selatin nici acum nu și-a găsit [redacted] de lucru. [redacted] Nu-l angajează nimeni. Pe cartea lui de muncă scrie „fugit"! Toți îi zic: du-te unde ai lucrat și pînă acum! I-au agățat tinicheaua.
- Eu, dacă mă întorc, zîmbește Macara, o să-i spui și pe-aia care-i cunoșe... Și ne privește complice pe toți.
- Tu, dacă te întorci, zice Nea Nicky, o să te strige lumea Gică Americanu!

- Nea Vasile din Găneasa
M-a chemat să-i repar casa
Noaptea pe la trei.
Eu pe casă nu mă sui
Numai pe nevasta lui
Noaptea pe la trei.
Nea Vasile din Găneasa!
- Nea Vasile din pizda mă-si! se revoltă Nea Vasile. Îmbătrînim prin camp. De doi ani...
- Măi, Florinele, intervine Nea Faruk, ui-

tă-te la turcii ăştia, au luat 340 000 de bulgari, nu-i uşor, măi, Florinele, în scurt timp ... Şi canadienii se căcănesc cu 20 de români de ani de zile! Anul trecut delegatul a venit pe 8 august, anul ăsta nu se ştie. Pe noi, o mină de oameni, ne freacă prin lagăre ... Şi tot ei îi trag cu gura ... drepturile omului, drepturile omului ...

- Politica, politica! zic eu.

- Pe emigranţi îi faulteză toţi: şi-ăi din ţară (pentru că au plecat, şi-ăi [redacted] (de origine), din ţara de „adopţiune", pentru că-s venetici, intruşi.

- Aia e, Nea Vasile din Găneasa!

- Nea Vasile din Istanbul!

Într-adevăr, Nea Vasile, poreclit şi Los Angeles, este moldovean din Bucureşti!!

- Acum ne împrăştie prin Ankara ... ca şatra de ţigani, continuă Colonelu care este maior. Dacă n-o să găseşti români dormind prin şanţuri, să-mi zici mie cutu!

- Dan Macedonu şi Ţiganu Ăla Cu Capu Mare s-au dus peste [redacted] Bascomisară s-o roage, într-o turcă-engleză de-i dureau degetele, să nu ne mute. Problema este în discuţie, a confirmat şi Politistu Mustafa. Zilele astea trebuie să se decidă.

- Nu [redacted] ne lasă aici, răspunde Piele Lungă. Mi-a ieşit mie în cărţi: veste mare la stat, cu lacrimi şi necaz ...

Piele Lungă îşi dă toată ziua pasiente: din lipsă de preocupare şi lene de muncă. Se-ntinde cît satul, iar dacă se-ntoarce, de ţe o şarte ţe alta, crezi că e cutremur! După-masă doarme, iar se scoală şi iar îşi dă în cărţi, dar mai întîi le descîntă, [redacted] face el cruci cu mîna, bolboroseşte. Citeodată, i se-arată contradictoriu, dar găseşte [redacted] explicaţii, de te miri! Le interpretează cum au spun cărţile ...

- Dar Macedonu, reia Colonelu care este maior, a propus să facem o listă cu un reprezentant din fiecare cameră, care să meargă pe rînd la Madam s-o înduplece să nu ne mai transfere. Cică a-ntrebat-o pe Bascomisară: ce se-ntîmplă dacă facem grevă, sau dacă nu vrem să ne urcăm în autobuze cînd acestea vor sosi(?).

- Problem ... Polis ... s-a încruntat omul legii (mai exact: femeia legii!).

– Noi îl delegăm șef de cameră pe Nea Vasile din Găneasa.
– Da, da! sar Piele Lungă (alias Nea Nicky) și Groparu. El e președinte UMRL. Să ne reprezinte!
Și rîd toți...
– Fugiți dracu de-aci! se înjacientează mosul. Vine delegatul acuma, și vreți să [redacted] m-aleg cu-un NO? Du-te, tu, Piie Lungă!
– De ce eu?, deschide gura în care [redacted] i-au mai rămas cinci dinți.
Apare Yilmaz beat. Întotdeauna, cînd se-ntoarce de la tradus, se-ntoarce beat. Și rîde. Face ochii mici, se-așează în pat, și rîde. În rest, nu zice nimic. Azi s-a dus s-o traducă pe [redacted] Doctorița.
– Gata, i-a pus-o! exclamă Viorel. Fii atent ce obosit e!
– L-a dezverginat, zîmbește Nepotu.
– Nu poți să faci o mișcare, că află tot campul! e nemulțumit Yilmaz.
– Păi, tocmai aia e, că tu ai făcut mai multe... mișcări... glumesc eu.
– I-a suflat-o KGB-ului! KGBul este un afemeiat de prima clasă. Pentru-un cur de muiere, cheltuie milioane de lire. (De unde atîția bani?!!) Trăia cu Pocăita, pînă-a fleca în Australia nerătula de bărbat, iar Pocăitu nu reacționa pîș, din contră, îi lăsa singuri... Pe Rodica, ajunsă de la Șan în campul din [redacted] Austria, era supărat că nu-i dădea zizdă, deși-l jăpase de bani de-l rușinase! Cu Doctorița, a-nceput prin a face pe bolnavul închipuit, [redacted] care avea nevoie de îngrijire... medicală... tra la la, tra la la... Nu ne [redacted] ținea el lecții de... dragoste!... cum să iubești o femeie... cum s-o satisfaci... s-o pregătești pentru pat... s-o mîngîi și înainte și după... Dacă o cordești bine, o subjugi... vine după tine ca mîța blîndă, cu coada săltată, languroasă... Dacă o enervezi, fuge după altul... Dacă nici nu te-apuci de ea, de ce-o mai [redacted] ocupi [redacted]?
Femeia este sclava simțurilor (ca și bărbatul)!
– Ha! Ha! Ha! se amuză Nea Vasile.
– Tu rînjești, bă, cu aparatul tău de pișat!? Face Piele Lungă. Capul tău [redacted] l-am mai văzut la un cur de babă!

- Ne mută, conchide Grozaru, ne-am dus julii de suflet!... La Ankara, la Ankara.

-26.08.89

Mă simt cîteodată atît de neajutorat, încît îmi vine să mă sinucid! Toți și-au găsit sponsori pe Australia, eu rămîn ca bleaga pe America! Piină-o să-mi dea cu piciorul-n cur...

E sîmbătă seara, lumea se uită la televizor ori se plimbă, stă la taifas și joacă table... iar eu, singur în cameră, încerc să memorez cuvinte în engleză. Sînt trist. Îmi vine să plîng cît timp am pierdut! Puteam, de la început, să-i scriu lui Stan Scott să mă sponsorizeze. [redacted] Nu m-aș fi trezit după un an fără nimic! Ely așteaptă în țară, Mihai a rămas fără tătic... Mama [redacted] tace îngrijorată, tata e supărat... Dușmanii se bucură... ha, haaa, nu poate să emigreze... nu-l ia nimeni... e o panoramă... s-a dus după cai verzi pe pereți... Am băut o bere pe de-a moaca, de la Nepot, am vrut să i-o plătesc, a refuzat. Băutura m-a excitat. Nu sînt, de o bună bucată de vreme, în apele mele. De cînd cu Ankara. Ce dracu să fac? Ajung cel mai bătrîn din camp, ca Gică Macara, Nea Faruk, Sabahhatin cu doi de has, ori chiar... Marius Nebunu, John Nebunu... Doamne ferește! dar nu-i exclus.

Am ajuns la concluzia că nu pot avea prieteni în lagăr. Nu mă potrivesc cu nimeni. Cel mult, colegi mai apropiați.

Cînd intru în momente de disperare, nu [redacted] mă interesează nimeni și nimic! Aș vrea să dispar, ca și cînd n-aș fi fost niciodată pe pămînt. Fără urmă, fără fără... Am momente de apatie totală cînd: să mă roage [redacted] ei în genunchi, aș vrea, iar eu să-i refuz! Sincer să fiu, nu sînt sănătos! Am sîngele impur, cum îi era teamă lui Cioran. Sufletul meu e prea negru.

Ah, nu mai scap odată de-aici!?

-27.08.89

Mîncarea e cea mai acută problemă. Unii au terminat banii după o săptămînă! [redacted] Cum se vor descurca [redacted] în continuare?

M-am [redacted] greoi, am consumat doar acomodat

Hrană rece de la Bacal:
- dimineața: lapte cu 1/2 ziine;
- la prînz: salată de roșii, ceapă cu oțet și sare, [redacted] 100g brînză, 1/2 ziine;
- [redacted] seara: lapte cu 1/2 ziine.

În ultimele zile am mai diversificat, am cumpărat un pachet de ceai, 1Kg zahăr, 1l ulei, cartofi, ouă, salam, morcovi, 1 borcan miere (1/2 Kg). Am început să gătesc pe rîșoul lui Nea Vasile, în tigaia Grogarului, cu tacîmuri șparlite de la cantină: ceai, ouă fierte, cartofi prăjiți. Azi am luat și un Succo. Deocamandată: semipreparate.
Cheltui între 4500-6000 lire zilnic, depășesc baremul (4400).

-28.08.89
Doctorița se destăinuie că ține un jurnal. Deci, nu sînt singurul! M-am abținut să-i spun adevărul despre mine...
- Ați mai scris literatură? Știu că [redacted] medicii au afinități pentru artă. De exemplu, Augustin Buzura.
- Nu. Dar am citit mult. Vreau ca soțul meu să cunoască totul cînd ne vom întîlni.

De zece (ani), pe chinuie Doctorița (55)
și tovarășul ei de viață să emigreze. De zece ani!

-29.08.89
Emigranții lui căcat!
Pregătire febrilă pentru plecarea la Ankara. Un anunț pe ușă (în turcă, engleză, română, poloneză): joi, la 20[30], să avem bagajele făcute. Ne-a văzut soarele!
- Trebuie să-mi iau tabloul ăsta cu mine, bolborosește Piele Lungă, drogat, să am ce fute. Numai eu am tinut-o-n pulă! (arată spre femeia sexi din poză)... Bă, emigranților nenorociți, rulați-vă! Tabagiilor!
Grogaru și los Angeles se-ntorc pe partea cealaltă.
- Băăă, morcovii ăia, care nu erau curățați, ne-au intrat în cur, nouă! Vasile, ziine bătrîn, haimana, îîî? Bagalonț și nerd, ai?! (Pauză)
Ha, ha! Ha, ha! Trăiască emigrarea!
Huooo! Huoo! Trăiască emigrarea!...
Mă spînzur în fața Ambasadei Române. Nu s-a mai pomenit în istoria camsulei... i-auzi, bă, să ne dea afară!... îi doare-n [redacted] kuuu! kuuu!... ianac!...
Le facem ălora pula mea!... [redacted] groasă ca paiul și lungă ca nuca... Futu-vă-n gură!... Huuuu! Huuuu!...

Cine, mă? (Vorbește singur.) Ăla cu două clase mai mult ca trenul?! Pfff!... Mănîncă puțin, ai? Ciugulește cîta păsărica și se cacă cîta vaca, ai?... Bou! Ce flit ne-a tras!... Ogar am fost, javră am ajuns!... Și Jderu ăsta... Da, băiat de zahăr! Aha, de zahăr, [redacted] te știși pe el și gata ceaiul!... Bă (îl zguduie pe Grozar), scoală-te-n pula mea odată!... S-o fi văzut pe Cur Beton: (imită [redacted] schimonosindu-se) eu mi-am găsit gazdă la Ankara... Păi, sigur, e bună de cur... o ia la muie... tîrfă cu un crac cît copacul!... dacă îl pune pe tine, te striveste... Daaa, femeia e ca o fîntînă: bagi în ea și tot nu se termină... Dușă-ce-o șpală, e ca nouă!... Cum? Cine, mă, ăl de fete vînt și-aduce floaie?... Măgarul! Îți [redacted] doi dolari (întinde) și vrea să-i dai restul trei!? Mîncinoși de-ăia: prizonier de patru ori și-a evadat de [redacted] ori!? Scîrba! Mare sculă cu basculă! Sămînță de gură cască! Nu să cacă tot cîmpul cît mănîncă el!... Hmm!... Sulerim-belerim!... (Începe să joace, se clatină greoi ca un elefant:)

Viu în și iacă iacă
Am și prost și am și vacă!

Hai, Nene Vasile! (aluzie la mine)

pușă-mă-n izmene,
Întoarce-le pe dos
Și linge-le frumos!

~~Să, că ți-am zis o!~~ (Nenea Vasile forăie intenționat.)

Băăă, ăștia vor să faci din căcat bici! Și-au dat cu firma-n cap! Mă uit la Dințosu [un brăilean nou venit, știrb în față], ăsta, ce bagaj? O pungă de plastic, bă! O pungă de plastic, cu ce pizda mă-si o fi pus în ea!... (Reflectează:) E bine, nu se mai omoară cu geamantane și genți ca Bogardo! Mulți sînt țigoală, domne? Emigranți... A chelit în gură, Dințosu dracu!...

Grozare, bă, Jderule!

- Ce vrei, ma, ce vrei, ma?
- Să vii să trec pula și coaiele pe numele [redacted] tău! (Rîde.)
- [redacted] Cînți la clarinet cu gușe? Închide difuzorul ăla hodorogit!!
- Ce? Hî! Nu pot să mă scarpin în cur de tine! Pîrții aci de se ridică pătura în sus. Mă doare-n pizda gării! Marinar, ai? Te-ai bosorogit, ți s-a rupt prapurele! Ești, îi? Ca bășina în turul (plimbat) izmenelor! Decît să fi stat cu tine-n cameră, mai bine-mi băgam un dop în cur!... Aha!... Eeee! Mare brînză un

chil de caș!... Hăpciu!
– Mai pune, bă, și tu o scîndură la gură cînd tușești. O să rămînă numai caroseria de tine!
– Gropare, cînd vorbești cu mine... să taci! Iete colo! Om de belea!... Dacă te mușcă un cîine, turbează cîinele.
Eu [redacted] m-amuz.
– Rîzi ca o pizdă, mă înfruntă orbetele.
– C'est la vie, Nea...

Azi poșta mi-a adus opt scrisori! Record în camp.
– Gata, Profesore, zice Dima, ai primit toate scrisorile, că tot trebuia să pleci!

[redacted] La familia Normand. M-am autoinvitat, vroiam să-mi iau rămas bun. [redacted] Cunoscut pe Cathrine, sora lui Jean, și Louis, prietenul ei. Am lăsat cele două pături mari, „moștenite" de la un polonez, pe care să le [redacted] car peste două săptămîni cînd [redacted] mă întorc la Istanbul pentru interviul american. Apoi: cărți și reviste franțuzești...
Jean mi-a permis să telefonez în România. Soacră-mea a răspuns:
– Ely și Mihai au plecat la mare cu avionul (nu mai putea Mihai de bucurie!), Bebiță a rămas în Calea București [îl auzeam chirăind! [redacted], soacră-mea spunea c-a învățat și el să zică... tată! (cui?...)];
– Ely a fost înștiințată de la bancă de ajungerea celor 50$ (trimiși pe [redacted] 25 iulie, din Paris, de Jean Normand);
– nu sosise încă pachetul expediat pe 7 august, dar Ely [redacted] făcuse procură maică-si să-l ridice;
– am primit copii legalizate ale certificatelor de naștere și căsătorie (unele în 2-3 exemplare!), poze Ely, Silviu la nouă luni, scrisori Ely, mama;
– nu am dat nici un interviu la „Europa Liberă", caută cineva să vă inducă în eroare!
– să nu-mi mai scrie pentru că ne mută la Ankara; se desființează campul din Istanbul; să anunțe și la Bălcești;
– voi retelefona pe 24 septembrie.
Cinat împreună cu francezii. La miezul nopții am revenit în camp. Era răcoare și plăcut afară...

Sînt în derivă, plutind pe oceanul timpului. Îmi lipsește energia necesară direcționării vieții mele către un liman.

– 30.08.89
Parcă m-ar duce la tăiere! [redacted] așa mă simt cu mu-

tarea asta. Ceva străin mă ruge de mine. (Conservatorismul ființei umane! Refractarea la nou!)

Mi s-a urît cu fauna de indivizi care mișună pe-aici! Să rîdă de mine că-mi iau cópii la scrisori? Că scriu tot timpul? Că mă duc la teatre? Că citesc poezii? Că beau lapte? Că nu mă asociez cu ei la beții? Că pun întîietate pe vizitarea muzeelor, expozițiilor, ci nu a circiumilor și bordelurilor?
Mi s-a urît cu fauna de indivizi care mișună pe-aici! De aceea, plecarea de mîine mă și bucură. Poate scap de ei! (Pînă cînd și prieteni apropiați, de exemplu Yilmaz, mă desconsideră pentru firea mea: - Bă, ăluia-i arde de mosche, i-auzi! [redacted]

Vroiam să nu scap ocazia de-a fi văzut „Aya Sofia", celebra biserică bizantină.)

-31.08.89

Cei opt români, veniți cu iahtul improvizat (două bărci pescărești [redacted] legate cu scînduri și un catarg), au fost chemați la Siibe sub pretext că li se înmînează ikametele. Și reținuți!

Se-aud zvonuri că vor fi extrădați. Motivul nu se cunoaște: acuzați fie [redacted] de sustragere din averul obștesc, fie ceva în neregulă pe la declarații ... (58)

Formau, într-adevăr, o combinație curioasă: un tip își luase copilul de 13-14 ani dar și ... nevasta altuia! [redacted] un alt cuplu de tineri necăsătoriți (!) etc. Unii din București, alții de prin ... Moldova!
Cert este că nu au mai fost transferați la Ankara.
În aceeași oală l-au băgat și pe [redacted] Bonut Boxioru, tot proaspăt sosit.

Daria își făcea probleme [redacted] să nu nască în Turcia. Sponsorul ei, și-al lui Viorel, le-a scris că: dacă nu va obține viza pînă atunci, să se ducă să nască în Ambasada Australiană din Ankara! În felul acesta, copilul va căpăta urgent naționalitatea australiană. Ei urmează să emigreze la Sydney pe 4 septembrie.

Trei ingineri electroniști din Craiova (deci nu [redacted] rămîne singur!), dintre care B. a lucrat la IUG, în atelierul de [redacted] cercetare al lui Dini, unde intenționam să mă anga-

jez și eu, dar s-a opus Colonelul de Securitate Staicu,
deci trei ingineri electroniști, și o pianistă de la Liceul de Artă din Craiova, au cerut azil politic [redacted] la Istanbul, dar Sube nu le-a aprobat, pe motiv că s-a desființat campul. I-a trimis la Ankara. Tinii, sub 30 de ani, și tinesa, hotărîți s-o ia în Grecia. Au încercat să vîndă mașina, pînă la urmă o vor abandona. Aveau un Oltcit albastru. Tentativa se va face pe la insulă, deoarece în partea continentală există trupe NATO. Oamenii dispun [redacted] de 300 de mărci, doar, și aveau nevoie de barcă, iar de la insulă bani de vapor pînă la Atena. N-am putut și eu să-i ajut cu nimic, alteni de-ai mei! Săracii, vroiau să scape de România, indiferent unde ar emigra!
- Ce mai e pe la IUG? îl iscodesc pe B.
- Rău, ce să fie, ne opresc în fiecare lună 20% din salariu.
- Ce-a zis lumea de „fuga" mea, „trădătorul de patrie"?
- S-a vorbit mult.
- M-au bîrfit, nu-i așa?
- Da de unde, te-au înțeles toți. Se-auzise c-ai ajuns în America...
- Dar Popescu, cum conduce IUG-ul?
- E un mic Ceaușescu. I-am dus o sticlă de whisky, un cartus de țigări să-mi dea garsonieră. „Gata, îți dau primul, te pun cap de listă"...
- Și?
- Și nu mi-a dat deloc!
- Dar cadoul l-a luat?
- Păi, bineînțeles!

Doi delegați UNHCR ne-au prelucrat seara. De dimineață alergasem pe la francezi să-mi iau rămas bun. Micouleau nu se reîntorsese, de la [redacted] centrul de documentare al institutului am luat adresele liceului, școlii, [redacted] centrului cultural și ambasadei franceze din Ankara. Trebuie să-mi fac noi relații, [redacted] pentru un [redacted] temps mai agreabil.
[redacted] S-a întunecat. Am ieșit toți cu bagajele. Era [redacted] o vraiște în camp! Se bombarda de la etaje cu sticle, lăzi, plase încărcate,

rafturi, cuiere, încălțăminte vechi, și multe multe hîrtii. Ca în ajun de an nou se spărgeau de zăpînt ori de tabla barăcii. Urlete. Forfotă. Bagaje multiple, cărau frații lighene și strachini, pături dosite (alții, mai prudenți, le-au lăsat pe la cunoscuți, în Istanbul, urmînd să le ia cînd vin la delegat), plase de plastic pline... Nu se jena nimeni de nimic! Șase autocare ne-au încărcat, iar pentru bagaje — în special polonezii m-au înnebunit cu sacose cît un dulap! — un camion special. 2 800 000 TL se zaude c-ar fi plătit Organizația transportul nostru.

Mi-era o teamă c-o să vomit în mașină, punctul meu slab, mai ales [redacted] în timp de opt ore cît a durat drumul! M-am îndopat bine, trebuia să-mi umplu stomacul ca să nu m-apuce amețeala. [redacted] la. Am cucăit tot timpul cu capul pe spetează scaunului din față și am rezistat. De nevoie! În cele două popasuri, după cîte 2-3 ore, înfulecam iar în grabă, mă duceam la veceu, mă spălam pe ochi.

-01.09.89, Ankara (Turcia)

Yilmaz, săracu, înghețase de frig în autobuz. I-am dat bluza mea de ~~pijama, fesul. Macara, după ce că~~ sîntem așa de amăriți, ne luare la mișto:

— A venit iarna, bă!

— Da, da, mi-a înghețat chelia, am răspuns malițios, și accentuam chelia, aluzie la calvitia lui pronunțată. Cînd [redacted] deschidea ușa, puteai să faci o confuzie... să crezi că intră cu curul în față!

Mi-e frig la chelie, am repetat mai tare...

Nu înseamnă [redacted] să beau eu apă dacă tie nuți-e sete! aș fi vrut să continui, dar la patru clase ale lui Macara, cu două mai mult ca trenul, nu poți să ai pretenție. Decît să stai să-l [redacted] lămurești pe-un prost, mai bine-ți bagi un băț în [redacted] fund!

Yilmaz a bolînzit toată ziua. A ~~făcut temperatură. Am chemat doctorița~~, i-a administrat antibiotice, tranchilizante. Eu cu Nejotu am pregătit un ceai.

M-am îmbăiat cu apă rece, am

dormitat în cursul zilei întregi, un sandvich la prînz, cu pepsi, m-a tras curentul, mă durea capul, ochii mi-erau înzăpeziți... Seara m-am plimbat cu Nepot prin Gençlik Parkı, frumos luminat, ajă, restaurante, jocuri...

Autobuzele ne-au oprit în fața unui grup de hoteluri de categorie mică. [redacted] Mi s-a repartizat camera 46 la Konak Hotel. Yilmaz și Nepotu: camera 52. 8000TL pe zi, cam scump, dar numai cîteva zile, pînă ne vom găsi locuințe ieftine. M-am atașat cu tătarii, sper că, ei știind turcește, le va fi mai ușor să închirieze. Mă țin după Yilmaz și Nepot ca un copil după fustă mă-si!

– Lasă, Florine, că nu rămîi pe drumuri... Avem grijă și de tine...

Mă simt ca un bebeluș sub ocrotire părintească!

– 02.09.89

La Ankara este mai răcoare ca la Istanbul (aseară mi-era frig în [redacted] cămașă cu mînecă scurtă). Și sînt mai puține femei pe stradă! Asta ne-a sărit nouă în ochi, bărbaților! (Dar la sat, nu vezi una pe drum!!) Ce viață de lux o să fie pe curvele câmpului, mă gîndesc la surorile tătăroaice, una cu sexul de cinci chile, alta de trei! Dar pînă aici o să le fie, în Occident nu vor mai avea o asemenea căutare; acolo, concurența (sic!) este foarte [redacted] ... aprigă. Há, ha, ha!

Străini la Ankara sînt [redacted] rari ca turiști. Nu se compară cu Istanbulul...

Numeroși camioniști plănuiesc să se întoarcă [redacted] pe malul Bosforului unde se găsește de lucru iar chiriile sînt acceptabile.

Grupul nostru este în căutare de locuință: Yilmaz, Nepotu, Sabahhatin cu doi de haș, Nea Faruk, Sedat cu nevasta, eu. Dar, slabe speranțe, eșecuri (nici măcar promisiuni nu [redacted] au obținut!). Eu am rămas la hotel ca să realizez punctul de legătură (știri aduse de fiecare), centralizarea datelor.

Nevasta lui Sedat e cu moralul la pămînt, trage de el să se întoarcă în țară, el nu o lasă...

Yilmaz din nou bolnav, anemiat, a neglijat mesele.

Se vorbește că: am fost dispersați

din camp pentru a se preîntîmpina demanstratia emigrantilor prin fața consulatelor. Dezunire...

M-am făcut negru ca de ciocolată!

În camera [redacted] cu un singur pat, de la hotelul în care sînt cazat, păstrez o dezordine exemplară! Mi-e și rușine cînd intră cineva... dar nu pun mîna să aranjez nimic. Aștept stabilirea, pentru un timp mai îndelungat, la o casă ori un apartament. [redacted] Yilmaz [redacted] are ceva promisiuni.

Dar, proprietarul hotelului a [redacted] aruncat gogorița că noi plătim doar primele trei zile iar restul cazării Organizația. Hapul a fost înghițit de toată lumea! Credulii se-agață de orice fărîmă de speranță... Au impresia că vor rămîne în hotelurile în care ne-a băgat UNHCR-ul.

Turcoaica G. [redacted] povestește că a-sa se întîmplase și cu refugiații iranieni, cazați în același hotel, plătiți la fel. Au fost solidari, au dormit toți prin parcuri, [redacted] i-a înhățat poliția, au spus că n-au bani fiindcă nu [redacted] le dă Organizația suficiente ajutoare, prin urmare li s-a asigurat dormitul (în afara celor 160 000 de lire lunar pentru hrană).

Ce mai deplîngem acum hulitul bahaus!

(62)

-03.09.89

Stare permanentă de somnolență, apatie. Nu pot să fac nimic. Engleza îmi repugnă. Mersul în oraș la fel. Dormitez în pat, mai cobor pînă la recepție, în holul cu televizor. Trec la bacalaurile din piață după alimente. Etc. Existență banală, monotonă. Emoțiile interviului, care (în sfîrșit!) se arată la orizont. Grija zilei de mîine (găsesc cameră nu găsesc, ce mănînc, [redacted] de unde bani...)

- Ce faci? îl întreb pe KGB.

Văd că se-apropie de mine, se-așează pe pat, [redacted] trage fermoarul borsetei.

- Ce faci? repet.

- Scot pistolul, zîmbește.

Zăresc un lanț, am crezut inițial că e din aur, dar [redacted] prea gros.

- Aaa...

- Cum îndrăznește [redacted] vreunul, mă prefac că scot banii, și... scot lanțul... Dacă spui la cineva...

Am fost mîhnit toată ziua. Tătarii [redacted] mi-au dat cu șutul în fund.

– Ai sărit de pe schemă, Profesore, îmi azvîrle în nas Sabahhatin cu doi de haș.

Au găsit un apartament de [redacted] patru persoane, dar noi sîntem cinci! Eu fiind singurul netătar...

Trebuia de la început să nu mă fi încîrdășit cu hoarda lor. M-am lăsat în nădejdea-le, am trîndăvit [redacted] ieri și alaltăieri (pe punga mea, desigur), n-am luat o din hotel în hotel, din pensiune în pensiune ca macedonii.

Deși Yilmaz și Nepotu au venit după mine, să mă-mpace... O să le-arăt că mă descurc și singur! mă [redacted] ambiționez. Îmi pun speranțele în francezi.

Sînt prea o fire supărăcioasă.

– Ți-au tras clapa tătărușii tăi cu fermoar la ochi! Credeau că te lasă cu curu-n baltă... îmi face morală Nea Vasile. Cu mine n-ai vrut să te asociezi. Ce, eu mîncam oameni?

– Eu sînt de vină, Nea Vasile, n-am știut să mă orientez.

– Păi, cum e proverbul: nu te [redacted] băga în cocină, că te mănîncă porcii!

– 04.09.89

De dimineață s-a pornit în grup spre UNHCR, cu autobuzul 13. Doctora ciripăia într-una, volubilă, datorită prezenței KGBului, care umblă întotdeauna foarte elegant, la cravată, cum n-am văzut alt camyist. Și macedoancele îl înconjurau drăgăstoase, odată cînd am fost să le vizităm hotelul [redacted] unde se instalaseră — cît sînt ele de țărănoase...

Culmea că Doctora se conversa cu golanii (numai ăștia îi răspundeau și o întrețineau, nescoțînd-o din „Doamnă", și căutînd [redacted] o exprimare aleasă, pe măsura intelectualei). Dar, dialogul avea o nuanță falsă, spre limita ridicolului.

Am tăcut tot drumul, nu-mi ardea de nimic!

În fața Organizației: puhoi! Iranieni, iraqieni. Mulți „ciorși"! [redacted] Gardieni la poartă. Funcționari și funcționărași. Nu intrai cu dat dracul! În fine, ne-au introdus pe toți

într-o sală, Mr. Mario, portughez, ne-a vorbit în engleză, l-am înțeles și nu prea: că să nu-i mai deranjăm și să nu mai venim nechemați! I-am [redacted] repetat [redacted] că nu ne-ajung banii.

– Descurcați-vă fiecare cum puteți! (Ha, ha, ha!) Grupați-vă!...

– Tu nu te mai plînge, Rașela, a strigat un lipovean Fătăroaicei cu sexul de cinci kilograme, [redacted] că ai cecul între picioare!! Tu nu plătești patul!!

Tentativă de a găsi un hotel la 100 000 TL pe lună. Nervos, mă decid să-mi mut bagajul la OTEL ȘEN, 75000 TL pe lună, dar infect, seamănă cu un grajd: sfoiag pe pereți (machedonii au zugrăvit din prima zi), [redacted] chiuvetă și veceu pe coridor, duș inexistent. Pe deasupra, m-am „cuplat" în cameră și cu un hoț! Nu-l cunoscusem din camp, dar toți m-au prevenit:

– O să rămîi în izmene, Profesore! [redacted] Omul dă cu jula (semn din mînă)... Ești primul care cazi... De ce l-ai adus pe-ăsta? mă pune Dima pe foc.

– Ce naiba să mai fac? Este faptul împlinit.

Locuim la camera 15.

Mi-am luat belea pe cap, tot ca să n-am liniște, așa vrea Dumnezeul să mă țină în tensiune.

– 05.09.89

– Se-apropie delegatul și mi-e frică.

– Ia dă-l dracu, că doar n-o fi Isus Cristos coborît pe pămînt! Mă piș în nasul lui!

– Cum e posibil ca să intervieveze el 45 de inși pe zi?

– Studiază dosarele dinainte, își dă un verdict, în procente, de acceptare sau respingere. Apoi, vrea să vadă omul la față, dacă e șchiop, ciung, mut, debil mintal... [redacted] Delegatul e [redacted] bun psiholog și te citește pe față [redacted] cînd minți etc.

Ca țiganul cu cortul, mă mut dintr-un loc într-altul. Acum sînt (cu hoțul meu!) la camera 6.

– Ți-ai futut norocul! [redacted] mă sperie Gică Macara, referindu-se la „colegul" meu dat de hazard.

De la Garanti Bankasi am ridicat 220 000 TL pentru septembrie.
– Ajutor de șomaj, glumim deși este un mare procent de adevăr.
Ni s-a acordat un supliment de 60 000 TL pentru instalare. Este [redacted] probabil ca să-l primim și luna viitoare.
Nimic altceva [redacted] însă. Vom plăti și cazarea și mâncarea din această sumă.

Din nou dureri de cap din cauza „trădării" tătarilor. Mă gîndesc prea mult. Nervii cedează. Aș dori să mă răzbun. Îi voi [redacted] evita. Or să observe ei. (Dar s-ar putea să [redacted] li se rupă!)

Patru șoferi români de cisterne, care se deplasau în Irag, au cerut azil politic la Istanbul, de-acolo au fost îndrumați spre Ankara, dar nici aici nu li s-a acceptat. ONU trece prin dificultăți financiare (vezi retragerea americanilor), iar în lume: circa 13-15 milioane de emigranți, anual, consumă fonduri imense.
Turcii vor primi din ce în ce mai greu azilanți (până nu [redacted] rezolvă [redacted] situația bulgarilor-turci).

Polonezii s-au strîns stuf la Hotel Genclik, românii s-au răsfirat dezbinați. Mai uniți, datorită lui Mos Iuliu, macedonii s-au adunat la Hotel Sen. Turco-tătarii la Hotel Yat.

– 06.09.89
Indiferent ce s-ar întîmpla, trebuie să te bucuri. Să consideri că așa era cel mai bine pentru tine. Necazul să-l interpretezi în favoarea ta. Să transformi nenorocirea în victorie.

De dimineață am [redacted] măturat, spălat pe jos, șters mucegaiul de pe pereți, scuturat mocheta, curățit ferestrele și ușa, întins cîteva sfori pentru atîrnat rufe, înnădit cablul de radio și prelungit pînă la priza [redacted] din hol (nici o priză nu există în cameră, și nici un dulăpior!) dus gunoiul. Două luni rezist eu! Am plătit înainte [redacted] pentru septembrie.
La prînz, colegul meu de cameră, hoțul și cuțitașul, m-a părăsit! S-a mutat cu sodă Stelistu la Hotel

Șark.

N-am rămas singur, ci cu jurnalul meu...

Am făcut, plin de praf, un „dus" la chiuvetă! Pur și simplu: am turnat apă [redacted] de la robinet pe tot corpul, [redacted] într-o lăcărie de mai mare dragul! M-am și spălat...

Săptămînile următoare voi [redacted] merge în vizită pe la [redacted] colegi, [redacted] cazați la hoteluri mai bune, ca să mă îmbăiez!

-07.09.89

În grup cu macedonii am plecat la Yabanci Şübe. [redacted]

Fusesem chemați, dar nu ne-am găsit pe listă. Impacientați, am telefonat la UNHCR. Apoi ne-am dus (cu taxiul!, spre disperarea lui Moș Iuliu, zgîrcit fără pereche), și am [redacted] discutat problema cu Mr. Nihat, deosebit de amabil și răbdător, în franceză. A contactat imediat, prin telefon, pe Madam Dumezic la Istanbul: celelalte liste [redacted] sînt pe drum, i s-a răspuns.

Ne-am înapoiat pe jos, de-a lungul bulevardului Atatürk. Două ore de mers! Moș Iuliu s-a ținut cel mai bine, se bucura pentru cele 500 de lire pe care nu le mai plătea la otobüs. Eu îl încurajam, la fel de economicos... După atîta umblat, mă durea... coșul, nicidecum picioarele!

Situație de promiscuitate, la camera 5, stau doi polonezi cu o poloneză, necăsătoriți, nerude...

O trag pe rînd... în țeapă...

- Cum te descurcai dacă nu-i cunoșteai? i-a zis cineva.

- Fii fără grijă, [redacted] tot nu făceam țăranjeni la zizdă!

Eva o cheamă. A trăit mai înainte cu Sile, pînă (cînd) aceasta a emigrat în Canada. Tot „domnișoara" Eva, doamnă în regulă, a trimis patru băieți la Yozgat: poliția, găsind-o goală împreună cu bărbații, i-a sancționat pe ei. Fetei nu i-a făcut nimic, cel mult o amendă (să plătească în... natură!).

Românii, opriți în Istanbul, la Şübe, au fost separați: bărbații într-o parte, femeile într-alta. [redacted] Astăzi [redacted] aflăm că bărbații au evadat, acum sînt în Grecia!

Dar pe femei le-au lăsat, n-au vrut să se complice... (mai)

Circulă variante că însăși poliția i-ar fi făcut scăpați, ca să nu-i predea autorităților române. S-ar fi cerut extrădarea lor, deoarece: ba ar fi bătut (ori omorît chiar) un grănicer, ba ar fi avut unii dintre ei rude în securitate, ba modul de venire în Turcia ar fi fost dubios (nu i-a sesizat nici un radar?; de unde atîta bagaj, cît nici un pașaportar?)...

De cîte ori mi-amintesc de familie, de prieteni, rămași în țară și pe care n-o să-i mai văd mult timp... m-apucă dracii! O să-mi crape capul de-atîtea frămîntări. O s-o iau razna.

Patronul hotelului mi-a băgat în cameră un bulgar-turc. Ne înțelegem ca [redacted] pulile! Cel puțin, nu [redacted] mă feresc cu scrierile mele.
Mutarea în Ankara mi-a dat planurile peste cap. Mă dezarțez de America. Mă asiatizez.
Corespondența s-a dus dracu! Cîte scrisori se vor fi pierzînd?
Grija pregătirii meselor, a căutării unui alt hotel cu încălzire pentru la iarnă... [redacted] îmi răpesc timpul.
Sînt întors pe dos!

Nea Vasile se mai milește, cîteodată, de mine și-mi aduce cîte-un blid de ciorbă ori tocană gătite de el. Locuim în camere vecine.
În schimb, îi mai traduc pe la Organizație...

Un [redacted] slovac doarme de două nopți pe la porțile UNHCR-ului, care nu vrea să-l primească.
– Vaslav Havel, zic, Vaslav Havel!
Rîde.
– Ăla ceh, face.
Slovacul meu ar dori să emigreze în Australia, dar n-are nici bani, [redacted] puține mărci doar. Îl îndrum spre Otto, cehoslovacul din camp.
De curiozitate mă apropii de doi negrișori, veniți din... Sri Lanka(!), cu avionul! Unul: bolnav de epilepsie... (Nu-l văd bine la vizita medicală!)
Un bulgar-turc, cu [redacted] nevasta și doi copii, [redacted] după ce a dat tîrcoale pe-la cîteva ambasade (americană, canadiană, germană), trimis de fiecare dată la Orga-

nizație, unde i s-a dat cu flit, decide să se întoarcă în Bulgaria.

– Ce să fac aici? se scuză, iar Moș Iuliu traduce din bulgărește, în Bulgaria am casă, gospodărie, servici...

Viza îi expiră pe 21, problema e dacă-l mai primesc bulgarii, dar nu-i spunem ca să nu-i facem sînge rău.

5000 de bulgari-turci, din cei peste 310 000, s-au înapoiat. Turcii îi prezintă (și la televizor) ca pe spioni comuniști!

(Autoritățile trag jar pe turta lor! Mă refer: atît la cele bulgare, cît și cele turce.)

Pe Selatin, bulgarul-turc din camera mea, îl chema în Bulgaria... Ivan! (O să-i zic: Ivan-Selatin!!)

Toți [redacted] bulgarii-turci se plîng de persecuții religioase [slavizarea numelor, interzicerea [redacted] practicării cultului islamic (în special tăierea prepușului la băieți, botezul adică)].

Am impresia că în ultimul timp a scăzut calitatea literară a jurnalului meu, impregnat cu fapte cotidiene ordinare, neatrăgătoare la lectură. [redacted] i-ar mai rămîne, doar, o oarecare valoare documentară, „pățaniile unui emigrant", [redacted] s-ar putea intitula, de pildă.

– 08.09.89

Am împlinit un an de cînd stau prin lagăre [redacted], și n-am intrat la nici un delegat, n-am primit răspuns la nici o cerere de emigrare, ambasadele la care am apelat m-au scos în brînci afară.

Am împlinit un an pierdut, trăit în tensiune, în strîmtorare, dezărtat de familie.

Dacă pe 9 septembrie 1988, cînd am fugit [redacted] în Turcia și m-am predat la Poliție, aș fi știut că voi aștepta un an de zile, aș fi ezitat la rămînere sau nu. În orice caz, aș fi luat cîmpii! Dar m-am tîrît de la o speranță la alta, de la un timp t_1 la un timp t_2, cu naivitate și credulitate. Și, uite-așa, orele au zburat, lunile, anii...

– Ce faci, stai în casă și rezolvi probleme, [redacted] la aritmetică — mă chestionează KGBul.

-Da de unde! Problema vieții mă interesează acum.

Din nou KGBul insistă să mă schimb cu el în cameră, la alt hotel mai confortabil, oferindu-se să-mi restituie jumătate din suma pe care am apucat eu s-o plătesc, pentru o lună înainte, la Sen. Moș Iuliu îmi destăinuie că și pe mine mă suspectau, macedonii în special, de a fi securist sau informator al securității! (în special: din pricina numeroșilor mei prieteni și colaboratori străini).

Bilanț creator după un an de lagăr (cu mici aproximații):

450 pagini jurnal;
1100 pagini de corespondență (rezultate din aproape 475 expediări poștale);
100 pagini literatură;
1 pagină matematică (!);
60 pagini desene.

În total, peste 1700 pagini, adică, în medie: 4,65 pagini/zi.

Cifrele sînt impresionante, numai că valoarea acestor creații este necertă. Mi-e inima strînsă...

O să cheltui, după-aia, nu știu cîți bani, ca să-mi fac scrierile publicate și răspîndite cunoscute. Îmi dau singur de furcă!

Pentru că, odată ce-am realizat un lucru, vreau să-l prezint public. Este un mod de a mă verifica pe mine însumi.

De cînd m-am mutat în hotelul acesta cu ploșnițe, disprețuit de toți românii, Doctorița trece pe lîngă mine și se face că nu mă vede. Un intelectual de talia mea să se coboare atît de jos...! Am scăzut enorm în ochii ei. A sta de vorbă cu mine a devenit, pentru [redacted] fosta dentistă, o defăimare. Aș fi avut bani-rezervă pentru un hotel mai acătării, dar vreau să cunosc și mizeria cea mai cumplită, să fiu trecut prin toate furcile caudine ale emigrației.

Marius Nebunu n-a venit în Ankara! A dispărut cînd a auzit despre ce era vorba. Unde-o fi, cum s-o descurca? Dumnezeul știe! În orice caz, nu e cu mintea întreagă. Or să-l prindă furînd, sau or să-l găsească mort prin vreun șanț...

Din 13 azilanți, delegatul australian a respins [redacted] 2. Nea Faruk, de doi ani în camp, a primit refuz, în timp ce Marcel, de două luni, a primit accep-

M-ar mira să mai existe vreun criteriu [redacted] la selecție, în afara bunului plac al delegatului. Ar fi [redacted] ceva [redacted] anormal ca să se petreacă vreun lucru normal!

- 09.09.89

Nu pot să dorm. Din cauza patului. Din cauza delegatului. Mereu stare de oboseală. Moleșală. Îngrijorare. Sînt burdușit de carte, [redacted] de nici nu văd pe unde calc!

- Nu vii cu mine în Sen? îi zic lui George.
- Unde? În mocirla aia?!

Cineva îmi șoptește că macedonii vor și ei să se mute. Caută alte locuri, dar pe șestache! (E atîta secretomanie și șizmă între români!)

Cei patru șoferi, care nu au primit azil în Turcia, au lăsat cisternele [redacted] într-o parcare în Ankara și-au tulit-o la greci. Ruta lor era spre... Irag.

Vizitat Hotelul Menikșe, la cașatul mai multor străzi întortocheate. M-a condus Nea Mișea. 80 000 Tl pe lună, dar cu apă caldă permanent și dus. Am aranjat cu Sedat să mă tundă mîine [redacted], scutesc 2-3000 de lire/frizerul.

- Hai, [redacted] nu-ți aduci bagajele aici? Vrem să-l facem hotel de români"! conchide omul.
Într-adevăr, s-au strîns puhoi.

(70)

Delegații își dau seama că azilanții mint, dar vor născociri frumoase, plauzibile, să nu sari peste cal. Cînd o iei razna, îți răspund pontos. De exemplu, Marcel Țiganu a băgat tare: că el a adunat steagurile din Piața Chiliei (în Constanța), și-n locul lor a pus steaguri albe.
- Erai beat sau treaz? i-a întors-o delegatul australian, ironic.

Los Angeles se pregătește pentru delegat: și-a pus dinții, își vopsește părul.
- Să m-accepte pe mine delegatul, că mă duc și-n mîini la Istanbul! Dorm și prin șanț, după-aia, pînă la plecare!

Ivan-Selatin îmi explică odiseea lui: împreună cu un tovarăș a trecut granița bulgaro-română (!), mai puțin păzită. Au umblat 9 zile prin România, numai noaptea, dormind și ascunzîndu-se ziua prin șure de fîn, mîncînd fructe și verdețuri. Se ghidau după o hartă. Au trecut a doua oară Dunărea, înot, pe la Ostrov, gra-

nita româno-iugoslavă: patru ore, pe întuneric, pește [redacted] kilometri! S-au predat la sârbi. Fiind turci, [redacted] au fost împachetați frumos și [redacted] expediați la Istanbul!

Iovarășul său, după o tentativă de escapadă în Grecia, s-a pitit într-un vapor, ajungînd în Franța. Acolo lucrează, cîștigă bine, dar și bea bine. Nu i-a trimis, lui Ivan-Selatin, decît 100 FF (într-un plic).

Madam nu i-a completat formulare pentru nici o țară. Deși înregistrat de UNHCR, zăcînd de doi ani prin camp, fără vreun interviu făcut, Ivan-Selatin e osîndit să rămînă în Turcia. Dacă în Bulgaria îl mai chema Suleimanov, aici a (re)devenit Suleimanoğlu!

Bagajul lui se compune, efectiv, nu-i o metaforă ori hiperbolă, dintr-o [redacted] pungă de plastic, neagră, pe care-o ține pe raft.

Nu mai mă satur privind poza lui Silviu la 9 luni! E-atît de scump!...
(Fie vorba între noi, și-mi seamănă leit!)
Văd că e vesel, lui puțin îi pasă de situație! Nici nu o înțelege... Se va trezi, una-două, în America... Pălăriosul ăsta mic... Grasomega... Ce căpățînos e!... Parcă mă hipnotizează, tot uitîndu-mă la el!... Aș sta așa ore întregi...

-17- 20.09.89

M-am dezobișnuit să mai țin un jurnal! De opt zile n-am notat [redacted] un rînd. Mi-a luat-o viața înainte. Faptele se succed prea rezede. Nu e timp de stat și [redacted] scris. Ar trebui [redacted] un aparat care să înregistreze direct gîndurile, și tot el să le tipărească pe hîrtie. Ceva minuscul. Să apeși pe buton în momentul cînd vrei să reții ideile. Pe stradă. La cinema. Oriunde. Dar să nu bănuie nimeni... Bioritmul minții...
Cum să revin, acum, asupra zilelor scurse, fără a pătimi prin aproximarea trăirilor de atunci? Dacă nu prinzi metafora cît e caldă, mai tîrziu se răcește, își pierde gustul și zeama. O săptămînă încărcată, plină în fapte care m-au depășit. Dar, s-o luăm cu încetinitorul, cît nu ne mai înșeală memoria, pînă nu va fi prea-prea tîrziu, pentru că tîrziu oricum este:

– duminică 10 septembrie

Pe la [redacted] unsprezece, ora, am fost la Hotel Menekşe să mă tundă Sedat. Evident, gratis, îmi era şi el dator, îi dăduserem cadou nişte cărţi, îl aprovizionasem cu ziare şi reviste în camp. M-a făcut boboc! Mi-a retezat părul ca unui şcolăraş!

– Profesore, îţi dai capul pe mîna oricui? glumea Nea Vali.

Stăteam în hol. Se discuta. Un casetofon mi-aducea aminte de ultima vară petrecută în ţară, la Olăneşti, ce frumos fusese! Parcă regret...

„Aveai casă şi maşină
„Cenuşăreaso ...

Şi-mi tot suna în urechi Cenuşăreaaso, mă bîţîiam pe scaun.

– Bă, să-l dai dracu, se impacienta <frizerul>, parcă-ai fi copil!

N-aveam astîmpăr. Mă dispunea melodia, provenită dintr-un folclor ţigănesc. Niciodată n-o auzisem la radio sau vreun mass media oficial ori cîntată în vreun spectacol patronat de Consiliul Culturii. Şi, totuşi, se răspîndise într-atît, încît îngrijora forurile tutelare acest folclor neadmis.

Biologii erau pe lîngă [redacted] noi. Le (72)
veniseră vizele pentru Australia. Cumsecade oameni, cînd m-a adus poliţia în Şan, primele clipe [redacted] trăite în Turcia, n-aveam pe mine decît un costum de vară, bej, Biologii [redacted] îmi puneau dinainte cîte-un castron de mîncare, din cînd în cînd, fasole, ciorbă de zarzavaturi, ce bune erau!, pentru că eu supravieţuiam doar cu ţuică goală şi unt toată ziua, Marius mi-a dăruit o cămaşă de-a lui, purtată, cu mîneci scurte, o am în valiză şi-acum, Rodica mi-a [redacted] înmînat cu emoţie o iconiţă mică a [redacted] Fecioarei Maria pe care – neghiob cum sînt – am pierdut-o prin camp. O păstram ca pe-un talisman...

[redacted] Apoi, duş cu apă rece, pe ascuns, să nu-mi pretindă bani patronul hotelului. „Să m-apuce o meningită aici ... m-am dus dracu!"

Am ieşit afară ameţit ca un pui de curcă, parcă-aş fi băut şi-mi era capul tulbure, m-am expus la soarele fierbinte, îmi zvîntam părul ud, îmergeam uşor, ca-

unul care calcă-n străchini! Doar doar să nu-mi zdruncin căpățîna. Mă scumpeam la tărîțe, ieftinindu-mă la mălai! Două mii, cît ar fi costat un duș cu apă caldă, ar fi fost o nimica toată pe lîngă zecile de mii pe care ar fi urmat să le plătesc pe medicamente dacă mă îmbolnăveam. Bașca să mai pui la socoteală riscul de a nu te mai accepta nici o țară, [redacted] adică o-sîndit să rămîi pe veci în Turcia, ca John Nebunu. Doamne ferește!

Cu Ivan-Selatin mă-nțeleg foarte bine în cameră, fiindcă nu ne putem vorbi!
Pot scrie în liniște, fără teama că mă spionează careva. Și-apoi, bulgarul-turc al meu e permanent la <u>calis</u>, pe șantier, sau la televizor. Deci, studiez în voie.

Sînt bilingv, iar în America voi ajunge — în mod obligat — trilingv. Mai îmi trebuie o limbă pentru a deveni poliglot, ca Marie-Hélène. Și-aceasta va fi spaniola (dacă o să locuiesc în Arizona printre <u>cichitas</u>) sau germana, cu sobrietatea ei.

- Cu ce te ocupi, Profesore, studiezi? mă chestionează Dima. Așa a procedat și Lenin... și, uite [redacted] ce-am pățit!
Știu că nu vede scrisul mărunt, deci nu-mi feresc carnetul de jurnal. Deși prins în „flagrant delict", caut să par leger, relaxat.

După amiază am pregătit masa cu Los Angeles. Le are într-ale gătitului! [redacted] Făcuse piața de dimineață în bazarul de vizavi. Și-am mîncat! Mămăliguță caldă (nu, nu glumesc!) cu pește dat prin făină și prăjit în tigaie (ah, ce miros!). Iar seara: ciorbă acrișoară din capete de pește cu legume prin ea. Mă lingeam pe buze! Dar, m-am cam fript nițel la pungă. Deh, unde e gătează pe plită, sau [redacted] în vatră pe pirostii, sau în spuza țăstului [redacted], sau la gura sobei cum îmi făcea Mamare de la Goronești? În oale de pămînt, cemai gust avea fasolea țăranului! Cemai suc lăsa friptura pe jar!

Los Angeles [redacted] se fofila, să rămîn eu ultimul cu mîncatul, ca să spăl vasele. Asta era regula! Nu mă codeam, singurul lucru la care mă pricepeam în [redacted] bucătărie, fiindcă nevasta m-a răsfățat, m-a învățat leneș [redacted] cu rețete de gospodărie.

M-a zîrlit nițel los Angeles și la cheltuielile pe care susținea că le făcuse [redacted], dar am închis ochii pentru că, oricum, în oraș m-ar fi costat mai scump la o pensiune ori restaurant, și-apoi: el pregătise totul. Eu: un ucenic prost!

În acea zi am înțeles un lucru: că trebuie să-mi gătesc singur, cu îndrăzneală, să-mi dobîndesc „independența" cuzinieră — altfel: mă duc dracu pe copcă, fie dau în vreo boală, fie [redacted] mă trezesc fără o leț-caie în buzunar!

Ivan-Selatin îi spune lui Moș Iuliu, pe bulgărește, că eu sînt un băiat tăcut, liniștit, cuminte, și-l respect — nu ca bulgarii ceilalți ai lui...

- luni 11 septembrie, Ankara-Istanbul (74)

Îmi pregătisem bagajul cu cîteva zile înainte, așa minuțios cum îmi e stilul, notînd în fiecare moment ce anume ar mai trebui. Sacoșa roșie cu ~~enoarul rablagit~~... am înghesuit în ea documente pentru delegat (cărți, recomandări, scrisori, diplome, reviste, sponsorare, manuscrise antitotalitare), costumul alb-bej din țară, pijamale, prosop, instrumente de ras, bani...

Ne-am îndreptat către Yabanci Şiire, românii și polonezii din Şen, cu dolmuș-ul. Colonelu care e maior și Doda Stelistu veneau pe jos. Ne-am întîlnit la poarta poliției.

- Cum v-ați descurcat? îi descos.

- Cu harta, mi-o flutură în ochi Colonelu care e maior. Harta-i a dracu de deșteaptă!

Făcuseră o oră pe drum, dar scutiseră niște parale.

Un funcționar ne-a strîns ikametele, apoi ni le-a reînmînat, spunîndu-ne să plecăm fiecare cînd și cum vrem.

- Păi bine, nene, de-aia ne-ai mai chemat aici? Asta știam și noi!

Dăi dăi, îmbulzeală, precipitare, strigăte... Taxiul, și la gară!... Dar trenul plecase la ora opt. Fuga la autogară cu Tibi și Stelică Piteșteanu, cu los Angeles. Aici ne-am pierdut! Trăgeau de noi turculeți [redacted]

să ne urcăm ba [redacted] într-un autobuz, ba în altul, până la Istanbul. Am găsit cu 12 000 TL, mi-a vîndut yontul Nepotu, aflat pe primul scaun lîngă șofer:

– Nu ceda, tocmește-te! îmi vorbea în românește!

Am coborît din autobuz, mă strecuram prin mulțime, cînd simt în spate un [redacted] individ:

– 12 000, îmi șoptește la ureche, apoi urlînd ca să-l audă călătorii: 15 000, [redacted] Stanbul, 15 000!

M-am așezat pe rîndul trei, lîngă o babă örtülü, adică acoperită cu toala ei turcească să nu i se vadă [redacted] părul (decît fața). Mă miram cum de nu ocupase nimeni un loc atît de bun, în față, fiindcă eu [redacted] urcasem ultimul.

Casierul-controlor ne stropea mîinile cu apă de colonie.

După vreun sfert de oră doar o aud pe babă adresîndu-se controlorului:

– Mai stă mult ăsta lîngă mine?!

Sedat rîdea. [redacted]

– Bă, de ce [redacted] n-o lași în pace? Ce faci, pîțăi baba? Ține-ți mîna acasă!... Ha, haaa!... Te-ai luat de-o babă?... Ha, haaa!

– Ce țară primitivă, exclam, ce greu să-și mai învingă tradițiile! Cît s-o fi luptat Atatürk cu asemenea concepții!

În Turcia există șase partide politice, dintre care cel islamic a propus înființarea de autobuze separate pentru femei și bărbați! Motivul? Păstrarea purității feminine!! Desigur, ușor de zis din gură, dar partea financiară? În timp ce lumea merge spre deschidere, femeia pretinzînd o emancipare cu bărbatul, fanaticii religioși se strîng. Khomeini a impus fetițelor de la nouă ani să poarte voal, cînd se mai joacă încă prin țărînă! 20 000 de refugiați iranieni sînt înregistrați de UNHCR în Ankara (numărul este însă neelocvent dacă nu se [redacted] au în vedere și cei neînregistrați...). Așa se-ntîmplă cînd un nebun ajunge la putere!

Controlorul m-a mutat în spate, pe roată. Locul lîngă baba örtülü a rămas liber pînă la destinație, am urmărit înadins.

M-a zdruncinat, mă durea capul, cucăiam tot drumul. I-am spus controlorului că-mi vine să vomit, și mi-a adus o pungă. Mi-era o greață! În astfel de momente nu mai am chef de nimic: de publi-

catii (moartea mea!), de emigrări, de...! Mi-e silă de viață. Un [redacted] ins mi-a luat-o înainte, a vomitat alături. Dau să ridic capul, dar amețeala mă cuprindea mai tare.

— Nu te uita, nu te uita! mă repede Dodo Stelistu, vecin de scaun.

Numai eu știu [redacted] cum am ajuns, blestemîndu-mi soarta. Alergia la mașină persistă de [redacted] copil. Și mama avea. Am moștenit [redacted] toate defectele părinților, mai puțin calitățile!

Cînd am coborît, lîngă Spitalul Hajdar Pașa, am vomitat pe bordură. Apoi m-am întins, fără nici o șfială, pe o bancă, la umbră, vreo jumătate de oră, să-mi revin. Săriseră stropi pe sacoșă, pe blugi, pe cămașa roșie.

M-am spălat pe vapor, m-am înviorat. Bagajul l-am dus la Jean & Marie-Hélène.

Seara a telefonat Marius G. și a venit să doarmă cu mine la francezi.

— marți 12 septembrie, Istanbul

Nu am ieșit din casă.

Zi de gospodărire generală: pantofii făcuți cu cremă și lustruiți, costumul călcat, ras frumos. M-am simțit, la francezi, ca în stațione! Scoal'-te masă, pun'-te masă! Lua Jean cartea de bucate în mînă și mă întreba ce să-mi gătească! Glumeam!

— M-ați răsfățat! [redacted] Uitasem și de emigrare și de tot. Ce paradis! Nu lipseau prăjiturile și înghețatele, fripturile, băuturi la orice masă... Pfuuu!... Giorno! Marie-Hélène îmi zicea pe românește:

— Poftă bună!

și zîmbea.

Iar eu, lacom și gurmand, nu scăpam nici [redacted] un fel de bucătură. Bascalimentele! Mă ridicam de pe scaun ca un țepene. Făceam siesta și mă culcam la prînz.

Așa viață, să tot ai!

Seara, cîte-un duș cald, pentru că la Ankara n-aveam posibilități.

Am abuzat [redacted] de bunăvoința gazdelor eu, un invitat neinvitat! La început le-am cerut permisiunea [redacted] noapte, cînd am sosit la ei: am dorit două nopți împreună cu un coleg, și am sfîrșit prin a sta pe

capul oamenilor trei zile și trei nopți, pline și cu vârf!

- miercuri 13 septembrie

Zi marcată în calendarul meu cu roșu. N-am putut să adorm, deși Jean mă rugase să iau un somnifer (nu prea puternic). De când mă instalasem la ei, Jean și Marie-Hélène m-au observat puțin nervos și agitat.

Decuseara mă frământam, învățasem poezia Declarației, pe care trebuia s-o prezint în fața delegatului american. Vorbeam de unul singur în engleză, îmi puneam întrebări (dar de ce așa?, dar de ce nu altfel?, din ce cauză?, care anume?, martori?) și răspundeam tot eu (păi să vedeți că așa și pe dincolo, că m-au persecutat moralicește, că mi-au interzis, că mi-au făcut, că mi-au dres). Și mereu cu dicționarele de buzunar, și bolborosind, și punând-o pe Marie-Hélène să mi se adreseze numai în engleză.

Interviul la delegat, un americănoi [redacted] cu ochelari, care vorbea numai cu nasul în jos, de nu înțelegeam nimic. Din când în când îl priveam țintă în ochelari, și el pe mine.

Planul de-acasă nu se potrivește cu cel din târg! Marius G. n-a putut să mă translateze, rămânând tot Mihai Ingineru, desemnat oficial. Și făcusem exerciții în ziua precedentă

Așadar, prima întrebare era să mă dea peste cap:

-De ce ați vrut să aduceți alt traducător?

Mi-am revenit imediat:

-He knows better my case. But, it's no problem!

La toate chestiunile am răspuns în engleză, îmi turuia gura ca unui elev cu lecția învățată. Pe lângă formularea scontată, mai adăugam din top, căutam să le unesc. [redacted] pricepeam o iotă din americănearca lui! Trebuia să ghicesc, intervenea Mihai, câteodată nu era nici el atent crezând că eu știu, vreo două-trei întrebări mai simple le-am înțeles direct.

În orice caz, trăiam răspunsurile, vorbeam cu toată ființa mea, l-am impresionat nițel... privea lung după mine când am ieșit...

Mă încurcase cu membrărie de partid, din care cauză tremur și acum privind acceptul. Dar l-am

întors cu cărțile, cu invitațiile la congrese, cu membru (însă) la Mathematical Association of America, cu colaborări la reviste americane etc.

— Sînteți doctor în științe?

sau:

— A mai vrut vreo țară să vă ia?

întrebare care m-a mirat mult. Cine dracu să se intereseze de mine? Un muritor de rînd! Cinsprezece minute a durat interviul, aveam [redacted] geanta cu cărți [redacted] în mînă, am ieșit bucuros, îmi surîdea inima, credeam în reușită.

— De ce vreți să emigrați în America? mi-amintesc că mă interogase.

— Because I have many friends and a total sponsor [i-am arătat-o] in USA.

Mihai m-a bătut pe umăr, că m-am comportat cel mai bine din ziua aceea, și că delegatul a scris pe dosarul meu hold (= reținere, păstrare).

Polonezii erau respinși pe capete. Două semne folosea americanul: A și D, sesizase Mihai, dar nu se prinsese ce-nseamnă fiecare.

Rezultatul îl vom primi prin poștă (!) în 10–14 zile.

Marius G. era supărat și pentru că: luase 15 000 de la T.I. să-l traducă, dar nu [redacted] îi permisese delegatul să intre!

Pe la patru, după-amiază, ne întorceam la francezi. Atît de amabili și grijulii, cum n-am mai văzut! Trei bilețele am găsit pe podea:

„Je suis passé à 1h. Personne ici!

„Je reviens à 1h30. (Jean)

sau [redacted]

„M. Pierre Calderon a téléphoné (...)

„15h15 Je repars, je serai de retour vers 17h. (Marie-Hélène)

sau

„Je suis remonté. Toujours personne!

„Vous devez encore attendre (...) (Jean)

Le-am luat să le păstrez amintire. Nici în prezent nu știu cum să le mulțumesc.

Am înghițit ce mai era pe masă și prin frigider, ne-am autoservit cîte-o bere rece. Marius G., indispus clar, s-a trîntit [redacted] în pat, puțin.

A venit Marie-Hélène:

— Comment ça s'est passé, Florentin?

De bucurie am îmbrățișat-o, apoi m-am retras speriat.

Stăteam în bucătărie și ne distram. Devenisem un mic umorist pentru fa-

milia Normand. Ne amuzam pe seama „creațiilor" mele literare în franceză. Spre vară, le dădusem [redacted] la corectat câteva anti-poeme.

- Ce-ai citit tu din opera mea?

- Anti... anti... se forțează Marie-Hélène, anti-quelque chose...

Mă pusteste rîsul cu mîncarea în gură. Gazda mea izbucnește și ea în hohote. Nu se mai poate opri.

- Anti-quelque chose, hiii?

și [redacted] mă [redacted] umflu de rîs...

- Anti-quelque chose!!

și mă sparg de rîs...

- Comme tu dédaigne ma création „géniale"!

încep eu cu autoderiziunea. Ce, numai Ceaușescu să [redacted] despre el că e genial? (!!) afirme

Seara îi povestea lui Jean pățania. Și, ca să pun paie pe foc, scot din sacoșă [redacted] plachetă - mi recentă „Anti-chambres", și încep să citesc la întîmplare:

„L'infirmière descend d'une famille illustre

„Jusqu'au premier étage, par le lift.

Păi nu zici, frate, c-au început să se tăvălească pe jos!?

- C'est Florentin!! a recunoscut moale, stilul, Jean, ascunzîndu-și fața în pernă.

Marie-Hélène [redacted] alunecă pe scaun. Și-atunci m-apuc să comentez, autocritica literară:

- Poetul... adică anti-poetul... (rîsetele se-accentuaseră)... specifică mijlocul de transport... (Marie-Hélène se-n-fundase de tot, aplecase capul)... liftul... cu care coboară infirmiera din strămoșii ei ilustri încă la etajul întîi... (Jean rîdea cu sughițuri, deși [redacted] făcea eforturi vizibile de-a se abține:)

- C'est Florentin!! repeta întruna. Cînd Marie-Hélène ridica privirea, îi curgeau lacrimi de-atîta băscălie.

Întrevederea cu [redacted] poetul Pierre Calderon s-a amînat de vreo trei ori. Ne-am întîlnit în [redacted] Taksim, vroia neapărat să [redacted] mă vadă înainte să plec la Ankara. Ne-am plimbat pe o terasă lîngă Bosfor. Îmi mărturisea că nu-i place stilul meu poetic, preferînd rima și ritmul, genul clasic în sens tradițional, metaforele „gus-[redacted] tate".

Pierre îmi pleda oarecum degajat, despre teza sa de doctorat în filologie, pe care o pregătea: „La poétique de Roger Caillois", un sociolog și eseist din secolul nostru. [redacted] Îi studiase cele 41 de cărți, plus comentarii [redacted]

[redacted] asupra autorului. Dar, acum, Pierre venea cu propria sa reflexie despre Caillois. Întîmpinase anumite impedimente în contactarea urmaşilor scriitorului, foarte reci şi indiferenţi, dar nu se lăsase bătut.

– Şi, veţi publica teza de doctorat?

– Nu, Florentin. Eu nu umblu ca tine numai după publicat.

– Tocmai pentru că în Est tiţăream greu, nu vă imaginaţi cum! În timp ce, aici, Dvs. aveţi toate posibilităţile... Întotdeauna omul rîvneşte la ceea ce nu are!

– Nu te grăbi! Baudelaire n-a publicat decît o singură carte, dar ce carte! „Les fleurs du mal"...

– Atunci erau alte vremuri. Rare persoane care scoteau cărţi.

– Nu e decît un secol [redacted] la mijloc.

– Şi totuşi!

Se zăreau luminile vapoarelor pe Marmara, şi-un alt ciorchine pe malul asiatic al strîmtorii. Adia briza mării.

Insist:

– Dar, publicînd, vă confruntaţi părerile cu altii. Vă expuneţi la critici şi oprobări. Vă e teamă?

– Nu, nu de-asta...

– Vă puteţi verifica pe Dvs. însăvă. De ce ideile-vă să rămînă necunoscute? De ce să nu călăuzească alţi cercetători?

Pierre Calderon intentiona să publice, însă, un studiu de istorie literară asupra poetului Jean Follain, autor a 12 culegeri de versuri. Împrumutase documente iconografice etc.

Am cinat la el, în fugă, după care m-a invitat la un prieten, specialist în Drepturile Omului, curios să mă cunoască, şi să-mi afle tainele. I-am înşiruit de-ale emigraţiei, vorbeam, vorbeam, ei m-ascultau, m-ascultau... Omul le-avea cu legile, apoi s-a-ntins şi ne-a ţinut o conferinţă, îi ieşeau cuvintele din gură şi nu se mai opreau, aş fi vrut să plec, nu era frumos să-ntîrzii la normanzi, dar mi-era ruşine să-l întrerup pe conferenţiar, lucruri interesante debita (dar nu pentru mine!): Piaţa Comună cei doisprezece, mereu cei doisprezece, îşi punea nădejde în această uniune europeană, concurînd Statele Unite, Japonia, dezechilibrînd Uniunea Sovietică, viziuni largi avea, admitea imprevizibilul, căuta soluţii, argumenta, părea oneros şi amabil, flexibil în gîndire. Uite democraţie, conchid!

Mici pauze cînd [redacted] am băut alcool rafinat de jere, apoi bere. Am scăpat abia spre miezul nop-

ții. Normanzii mă așteptau ...

- joi 14 septembrie

Telefonat la Organizație: ce s-a întîmplat cu scrisorile noastre ajunse în camp după plecarea la Ankara? Au mințit care-n fel și chip, că le-a luat X, că le-a luat Y, că le-a rupt Poliția ([redacted] o vedeam în stare!), că au rămas la administratorul azilului de bătrîni... Pe Madam o durea-n fundul ei, ăla mare! La telefon m-a luat la rost că de ce mai stau [redacted] prin Istanbul?!

M-aîn dus la basșpostaci în Kadi-Köy și, prin turcă și mai multe gesturi, am înțeles că fuseseră returnate. Tot e bine! [redacted]

- Dar cele fără adresa [redacted] expeditorului marcată pe plic?

- Întoarse în orașul de pe ștampila poștală.

- Și-acolo?

Basșpostaci a dat din umeri.

- Cum se numesc cei care știu patru sau mai multe limbi?
- Poliglоți.
- Dar cei care știu trei limbi?
- Trilingvi[redacted].
- [redacted] Cei care știu două limbi?
- Bilingvi[redacted].
- Iar cei care nu știu (decît) o singură limbă?
- Americani!!

Ca să nu rămîn prost, am dat o raită pe la muzee și moschei. Un an întreg am vietuit în „Constantinopol" fără să am această curiozitate (nu mă lăsa junga!). Și-acum, bîtt! Nu de altceva, dar pe viitor nu voi mai avea nici o plăcere să revizitez Turcia. O repulsie mă încearcă. Fiindcă Turcia înseamnă pentru mine: lagăr, emigrare, lipsă de bani, tensiune morală, despărțire de familie...

Basilika Müseum: cisterna de apă din vremea [redacted] romanilor, subteran, susținută pe piliere, cariatide, imensă. După ce canalizarea a fost modernizată, s-a transformat în muzeu. Parcă țîșnind din adîncurile timpurilor, o muzică la orgă mă înălța. „Sînt liber acum, o să vizitez toată lumea. O să-i spun Eleonorei la telefon."

Topkapi Sarayu Müzesi, palatul Sultanului Mustafa.

Mulți turiști se înghesuiau la intrare: nemți, englezi, francezi, italieni, arabi, japonezi, turci evident, și... un român! Cineva-mi spusese că aici s-ar găsi sabia lui Ștefan cel Mare. Eu nu

am văzut-o!
Până spre palat, am întîlnit o australiancă din Melbourne, cu care m-am înțeles în engleză (progrese așadar?). Cunoștea mulți români emigrați.
În dreapta, de la intrare (10 000 TL biletul!), machete înfățișînd palatul cu toate dependințele sale. Niciodată n-am [redacted] cunoscut un palat în realitate, decît în basme am auzit, sau în cărți de povești, desenat — cînd eram copil. Mi-l imaginam ca o casă foarte mare, cu multe camere și holuri. Dar acesta era cu totul altceva, mai impunător și frumos. N-am visat la asemenea splendoare! Așezat pe malul european al Bosforului, cuprindea terase minunate cu vedere la mare, grădini, curți interioare... Două ore jumătate m-am învîrtit prin numeroasele încăperi, transformate în colecții de obiecte de artă, moștenite de la diverși sultani:
- Vase de porțelan, argint, aur din China, Japonia, Imperiul Otoman, Europa reprezentînd secolele XII - XIX ... Mă durea capul cît de migălos erau înzorzonate: șerpi, dragoni, zăbrele, flori și floricele, arabescuri, [redacted] în mijloc imagini din viața cotidiană, culori pure, portrete ale sultanilor. Oare, tablourile de bîlci, românești, au inspirat din arta otomană?
- Inscripții în piatră. Sculpturi în lemn.
- Manuscrise și cărți, cu alfabet arab colorate pregnant, [redacted] mult galben, apoi roz, albastru, [redacted] îmi treceau sentimente mistice, parcă ascundeau o taină, o paradă, o enigmă spre descifrare. Am rămas mut și meditativ în fața lor. Mă gîndeam la Nastratin Hogea, la înțelepciunile asiatice, și dulcegăreala ideilor rostite, zicerea lor este mină — pentru mintea mea.
- Bijuterii aluitoare, am văzut vase de aur de 48 Kg!, nestemate, briliante mari de 86 carate, pat de aur! Atît de meticulos lucrate, că [redacted] trebuia să intri-n ele pentru a le înțelege!
- Armurărie: tolbe de săgeți, arcuri, săbii înconvoiate, iatagane, sulițe, lănci, paloșe, pistoale, flinte, scuturi, armuri, coifuri.
- Decorații, dintre care am remarcat și una românească purtînd înscrisul In fide salus.
- Obiecte sacre, islamice, recuperate din tombe, care aparțineau sultanilor.
- Costumații sultănești: Kaftane, talismane, fesuri, cizici, brîuri, paftale, perveturi, covoare.
Am intrat la toaletă, și pereții de-aci erau decorați!

Curtile interioare [redacted] cuprindeau alei asfaltate, fîntîni arteziene, iar terasele fuseseră amenajate cu chioșcuri și restaurante.

Partea cea mai atractivă și amuzantă a palatului o constituia HAREM-ul. Am plătit un nou bilet (2000TL), și m-am atașat [redacted] unui grup de francezi cu ghid, sosiți de la Paris. Am putut, astfel, să aflu mai multe...

Harem înseamnă „interzis de pătruns". Construcția cuprindea 400 de încăperi, 2 moschei, 1 școală, 1 piscină etc. Aproximativ 500 de persoane locuiau aici. Mama sultanului dirija haremul. La intrare: locuințele eunucilor negri. Aceștia păzeau femeile: nevestele și favoritele sultanului, odaliscele, prințesele. Fii sultanului rămîneau pînă la pubertate.

Înăuntru, elemente de artă decorativă turcească: faianțe, picturi, vitralii...

Sultanul putea avea și patru sute de femei, pe care le aducea din orice mediu social, iar copii de ordinul sutelor! Exista o piscină [redacted] care [redacted] se umplea cu lapte, și în care se îmbăiau sultanul cu nevestele. Între femele [redacted] se manifesta invidie și gelozie. Ele nu aveau dreptul să părăsească haremul.

-Quelle vie! a exclamat o franțuzoaică, revoltată.

Aya Sophia, bazilică romano-catolică, impunătoare, construită de [redacted] împăratul bizantin Justian și soția sa Teodora, [redacted] în secolul VI, 10 000 de muncitori au lucrat timp de 10 ani. În 1453, după cucerirea Constantinopolului, a fost transformată în moschee. Odată cu Atatürk, a devenit muzeu.

Sultanii au adăugat minarete, mausolee și fîntîni în curte. Există și un tunel subteran care ducea la palat.

Și aici am dibuit un [redacted] grup francez, condus de un ghid. Îmi notam explicațiile acestuia. Un tip înregistra cu un casetofon mic. Multe fresce creștine au fost distruse de musulmani, dar au mai scăpat, de exemplu [redacted] Fecioara Maria înfățișată, sau împărații Justinian și Constantin cel Mare.

Mozaic în aur pe plafon. Ușă de bronz, înscriptată. Coloane din vremea romană. Cupola se distingea prin măreția ei, 32 m diametru. Mă dispunea cînd priveam în sus, aș fi vrut să zbor pînă acolo, să plutesc...

Revizitat Moscheea Bleo sau Moscheea lui Sultan Ahmed, construită în sec. XV pentru a rivaliza cu Sfînta Sofia.

Înainte de a pleca la război, armata și sultanii se rugau aci. Este a doua moschee din Turcia, cu o suprafață de 4000 m² și 21 000 m² de faianță. Considerată loc sacru. Din nou cupola mă liniștea și ridica sufletește.

Am [redacted] pornit spre Ankara cu trenul cel mai ieftin „Anadolu". Pentru întîia oară în viața mea am călătorit la cușetă, 16500TL, șase persoane într-un compartiment. M-am urcat în patul (șliant) cel mai de sus. Spre dimineață am adormit, dar mi-era frig. Am scos o pătură, din cele două, care fuseseră lăsate la francezi, și m-am simțit ca un domn! Dai un ban în plus, dar merită!
Marie-Hélène [redacted] a avut grijă să-mi pună o plasă cu merinde pentru drum. M-au tratat ca pe-un prinț! Cînd mă gîndeam că mă-ntorc în mizeria mea de hotel...!

-vineri 15 septembrie, Ankara
- Băi, Profesore, te dădusem dispărut! m-au luat la trei Moș Iuliu și los Angeles.

La prînz m-am înfățișat la Organizație, să fiu luat în evidență. [redacted] Aveam ~~appointment~~ fixat. I-am tradus și lui Știrbu N-au vrut să-mi deconteze nici transportul la Istanbul (28500TL), nici taxa plătită la dentist (25000TL), ~~funcționarași ONU~~.

-sîmbătă [redacted] 16 septembrie
Trebuie să mă gospodăresc singur! Cînd o vedea nevasta că știu și să gătesc!...
Mi-am cumpărat, după sondări ale pieței și tocmeli, un cuțitaș, o furculiță, o lingură, un castron de plastic, o tigaie mică, o oală de tablă (cu capac). Ivan-Selatin a împrumutat o butelie cu arzător de la patron. Merge treaba, merge!

Zi de scrisori. După întreruperi de [redacted] două săptămîni, am reluat corespondența, grăbindu-mă să anunț noua-mi adresă: ... la post restant ULUS-ANKARA! (S-ar putea ca hotelurile să le schimb ca pe cămăși!) Unsprezece cărți poștale, așadar, au zburat dintr-o dată în lumea largă!
Din păcate, la post restant voi fi obligat să achit [redacted] 200 lire pentru fiecare epistolă pe care o ridic, iar la foamea-mi de bani... este o problemă! Două luni așteaptă o scrisoare acolo.

- Pistruiata și Bărbosu s-au mutat din Sen într-alt hotel, cu chiuvetă în cameră.
- Iete scârț, sare tos Angeles, parcă stau toată ziua cu curu-n chiuvetă ?! Nu pot să ies pe hol!?

As vrea ca jurnalul meu să-mbine literarul cu documentarul.

Cele două romănce, „sechestrate" de Poliție la Hotel Șan, în Istanbul, au evadat și ele, urmînd exemplul bărbaților cu care veniseră. Nu se știe nimic despre soarta lor. Dudu făcuse o cheltă pentru a le sări în ajutor...

- duminică 17 septembrie
Bazar. [redacted] M-am aprovizionat pentru o săptămînă: 4Kg cartofi, 4Kg ceapă, 4Kg roșii, 1/2Kg usturoi, 1 pachet margarină, 1l ulei, 1 borcan dulceață, 5 lămîi, 1Kg brînză-urdă, 1 pachet ceai, 1Kg zahăr etc.
Am început să gătesc. Ca un burlac:
Dimineața: ceai, pîine (uneori prăjită) cu margarină și [redacted] dulceață.
La prînz: salată (de roșii, ceapă, ulei, sare), cartofi-pai sau piure de cartofi sau ouă cu roșii și brînză în tigaie sau ouă fierte sau ouă-ochiuri.
Seara: ce mai rămîne de la prînz!

-20.09.89
Sînt răcit mort! Dormitez în pat, cu fularul (!) la gît, căciula pe [redacted] ochi, îmbrăcat cu pulovărul și blugii sub pătură. Înghit o aspirină. Străput de mama focului!
Și tocmai acum, cînd se-apropie vizita medicală...

Am intrat în normal cu jurnalul, după patru zile de maraton.
Începe să mă plictisească, însă, notatul acesta halbotnic. Să-mi răpească timpul, viața însăși! Cînd mai trăiesc, dacă eu nu fac altceva decît scriu?

-21.09.89
John Nebunu, găsit dormind prin parcuri, a fost luat de poliție. Dar n-a-vea ce-alege de la el! Nu poseda acte, nu vorbea [redacted]. Se-adusese mult de spate, albise mai rău,

barba îi crescuse... Nu-l mai cunosteai!
L-a întîlnit Moș Iuliu cînd s-a dus să [redacted] anunțe adresa la Tabanci Șiibe. Cît era macedonul de zgîrcit, i s-a făcut milă de nebun și i-a dat 1000 de lire, să-și cumpere țigări.
John o să moară...

Romică a scăpat din pușcărie! Avocata lui a cîștigat procesul: [redacted] n-a avut contact sexual cu Erika, ci doar a sărutat-o. S-au publicat detalii și-ntr-un ziar turcesc ([redacted] „Ian"). Inculpatul declarase că, indiferent ce s-ar întîmpla, el o va lua de soție, fiindcă o iubește.
Nu s-ar fi ajuns [redacted] la scandal dacă nu se băga ceangăul de B. Asta, îngurlu-gurlu cu mă-sa fetei, vedea zică ce românі. Tot din cauza [redacted] bozgorului, cînd o regula pe hoașca a bătrînă în camera lui [redacted], Erika — rămasă în cameră singură — era să fie violată de patru bătăuși turci, care intraseră peste ea (cu complicitatea recepționerului de la hotel). A sărit, [redacted] în 5-10 minute, după ce fata a țipat, Poliția, și i-a arestat.
Cîți masculi la închisoare din cauza unui cur de femeie!

O doctorită și un inginer ceferist din Constanța, ambii între 30-40 de ani, au fost acceptați ca azilanți. Vor să emigreze în Australia, unde au o mătușă, care-i va sponsora urgent.
În țară se zvonise că Turcia nu mai primește refugiați.

Banii sînt pe sfîrșite. De aceea, suficienți români plănuiesc să se întoarcă la Istanbul, unde se găsește de [redacted] muncă. Unii au aranjat cu patronii pe la care mai lucraseră.
Lipoveanu, Delăsidare sînt acum pe malul Bosforului.
Bineînțeles, fără să știe Poliția și nici Madam!
Dragoș nu mai are un chior! Și-a cheltuit paralele pe filme porno (nesătul!) și pe sprit. În prezent, mănîncă de la tătării [redacted] cu care stă în cameră. A căzut pe spinarea lor, și mă bucur, fiindcă de mine zisese-

[redacted]

că — în special Sabalkatin cu doi de kaș — că n-am loc în schemă!

Mereu mașina poliției trasă în fața hotelului. E unul civil care, în fiecare dimineață, urcă și coboară scările. Nu-l întreabă nimic cei de la recepție,

deci îl cunosc.
– E cineva care face politică? se interesează acesta.
În Șer, pe lîngă refugiați români și polonezi, mai există și iranieni.

Șerban, la [redacted] interviu, se plînge că a fost persecutat religios.
– Daaa? întreabă delegatul american. I-a spune-mi, atunci, Moise ce a făcut cînd s-a urcat pe munte?
Bineînțeles că Șerban habar n-avea! Din fericire, ca traducător era Daniel Pocaitu, care normal că [redacted] învățase biblia de-a fir a păr!
Și-ncepe Șerban pe românește:
– Ia zii tu, Daniel, Moise ce a făcut cînd s-a urcat pe munte.
Delegatul credea că [redacted] răspunde la întrebare. Pocaitu [redacted] își muscă buzele să nu [redacted] izbucnească în rîs, Șerban roșise tot. Și Daniel „tradăcea" în engleză din biblie despre Moise.
La fel pentru întrebarea a doua:
– Ce a făcut Moise cînd a coborît de pe munte?
În final, [redacted] delegatul i-a adresat un Well.
După două zile, l-am întîlnit în Ankara. Locuia la Hotel Șark. Ne-am amuzat de întîmplarea lui.

– Bine acum [redacted], știi ce a făcut Moise cînd s-a urcat și cînd a coborît de pe munte? devin curios eu.
– Nu! zîmbește.

(87)

Mă simt relaxat după interviul cu delegatul american, deconectat. M-am purtat la înălțime!
Totuși, nu m-ar mira să fiu refuzat..

Cinci ore petrecute în Biblioteca Institutului Francez. Am răsfoit Antologia Poeziei Franceze și Enciclopedia Universalis. În noua mea țară o să-mi cumpăr ditamai enciclopediile și dicționarele.
Vreau să scriu și să scriu. Simt o chemare spre literatură. Să scriu pe rupte-lea să scriu fără oprire. Zi și noapte. Cărți după cărți. Articole după articole. Interviuri după interviuri. Colaborări peste colaborări.

De curînd am creat „Anti-QuelqueChose", poème contre Marie-Hélène! L-am expediat prin poștă. Cum va reacționa?

-22.09.89
Am devenit un cronicar al campului. Notez periodic: cine-a [redacted] venit, cine-a [redacted] plecat, și ce s-a mai întîmplat prin lumea emigranților. O ținere la curent a... posteritații!

Gripa, [redacted] care m-a contagiat de trei zile (să fi fost virus de natură asiatică?), a culminat cu dureri de cap, ameţeli (ca în autobuz!), şi vărsături.
La început am dat vina pe urda care începuse să se acrească, am crezut că mi s-a aţlecat de la stomac.
Pe la 10-11, [redacted] stînd în pat, am zis „ce-ar fi să-mi închipui că mă aflu în maşină, călătorind -de exemplu — spre Istanbul, ca în luneа aceea ...", şi deodată s-a învîrtit casa cu mine! Am închis ochii. Vedeam negru! Cînd să pun capul pe pernă, nu ştiu cum mi s-au zdruncinat creierii şi ... [redacted] o senzaţie de vomă. Am mai apucat să aduc coşul de gunoi (cu găurele!) şi să borăsc.
Am ţinut-o aşa pînă pe la 4-5, capul mă chinuia. De trei ori am golit coşul de gunoi. Am împroşcat şi covorul. Vărsam, adormeam. Iar vărsam, iar adormeam.
Curios că, în timp ce eu delordam şi scuipam, Ivan-Selatin îşi pregătea prînzul, apoi a mîncat, nesilos vreun zic!

— Doctór, doctór! mi se adresa
— Ăhăăă, mai puteam să comentez, para yok!
Fără bani: îţi comanzi dinainte sicriul, nu mai rentează să-ţi cheltui banii pe medicamente. Şi nici pe doctor, eventual pe popă!
Am răbdat, flămînd, pînă seara (micul dejun fusese ... dat afară!). Mi-era teamă să pun ceva în gură, dacă organismul nu-mi priieşte?
Întotdeauna, după boală, mă răsfăţ cu cîteva bunătăţi, la care rîvnisem pînă atunci. Eram palid şi leşuit. Aş fi dorit să rog pe cineva să-mi aducă o băutură răcoritoare. Abia [redacted] mergeam, ca să nu ameţesc, îmi ţineam căţătîna nedăţinată, privirea fixă. Ń-am îndrăznit. M-am îmbrăcat greu, atent la hurducări.
[redacted] La recepţie, cînd m-a [redacted] observat în ce hal sînt, los Angeles m-a întrebat:
— Un' te duci?
— Pîn' la bacal.
— Vezi să nu te mănînce cîinii!
Bacalul se găsea peste străduţă, în

mahala. Los Angeles și-a continuat partida de table cu Karabaș, impasibil.

Mă tîram pe șosea (nu mergeam), alb ca foaia de hîrtie, fără efort să întoarce gîrmazul într-o parte. Trecătorii mă priveau cu [redacted] compătimire. Am băut un sac de portocale, [redacted] așezat, ca un țăran, pe bordura drumului. Mai venea cîte-o mașină, mă umplea de praf! Totuși, [redacted] savuram licoarea gălbenă din sticlă. Voiam să nu se mai termine. La ocazii rare îmi permit așa ceva!

Ca un șontorog, am pornit de-a lungul străzii, cumpărînd struguri și biscuiți.

Sedat și Nepotu m-au găsit pe-un pietroi, lîngă cișmea.

– Ce e, bă, cu tine?

Mă așezai pe față cu apă rece, fără să mă șterg, mai curgeau turloaie. Mi se înviorară ochii, dar privirea îmi rămînea blegită, mocofană.

Lui Ivan-Selatin i-am cerut un măr. Puțin cîte puțin, mă întremam. Am sorbit și-un lapte...

Deodată, mi-am adus aminte că eram răcit! Îmi curgea nasul, urechile [redacted] înfundate, tuse cu flegme... Și [redacted] am constatat, surprins, că [redacted] mă [redacted] vindecasem! În toată după-amiaza, îmi concentrasem atenția doar la durerile de cap și la senzațiile de vomă. „Neglijasem", așadar, grija!

Seara am petrecut-o cu Dan Machedonu. Nevasta-sa, mîndru-se de „dom' profesor", mi-a servit un ceai cu lămîie. Am ascultat muzică armânească la casetofonul lor, apoi am coborît la televizor, pentru un film care începea la miezul nopții. Am dedus acțiunea, în mare, doar ghidîndu-ne după imagini (sonorul fiind în turcă)...

Mi-era teamă să nu mă apuce [redacted] vertijuri, odată suit în pat.

– 23.09.89

Alți șapte români, tineri, printre care o fată, au navigat cu o barcă lungă construită în Delta Dunării, trei zile pe [redacted] Marea Neagră, [redacted] apoi au întîlnit un vapor turcesc care i-a „îmbarcat" până la Zonguldak, unde au cerut azil politic.

Jurnalul [redacted] este melodramatic, și nici nu cred că s-ar putea altfel reflecta o viață. Eu sînt personajul principal, și autorul, dar colegi de-ai mei au ocupat de mult roluri episodice — personaje de ordin [redacted] secundar, decoruri și oglinzi de [redacted] îngroșare a trăsăturilor „titularului". Care nu este [redacted] nici pe departe un erou, nu pozează în oprimat al soartei, nu-și consideră destinul excepțional: ci în linia comună a oricărui muritor de rînd. Traiul acesta, nespecific, remarcat la majoritate, devine ieșit din comun tocmai prin înfățișarea banalului cotidian: despicînd firul în patru. Atunci, deduci un adevăr arhicunoscut: că nu există două vieți la fel! [redacted] De unde: necesitatea și ineditul oricărui jurnal.

Scriu foarte atent ideile, la prima mînă, nerevenind asupra lecturii decît pentru a mă relaxa, [redacted] ori ... din curiozitate: „ia să ne reamintim ce-am făcut acum o lună"! Și-ntorc paginile, roșu de emoție, apoi mă pierd printre rînduri — ca un fir răsucit de caer — visînd, visînd...

După vizita amicală, în jurul orei zece, la Yilmaz și Sedat, cu intenția de a [redacted] mă îmbăia (pe neve!) la Hotel Menekșe, dar ratată, m-am grăbit să ajung la Șen. Am împrumutat două lighenușe: de la Nuți Machedoanca și de la polonezi, și-am spălat maldărul de țoale murdare strînse într-o pungă neagră, sub pat (începuseră să [redacted] scoată un damf...!). Cu apă rece și spumă de săpun, rămasă dintr-o cutie șmanglită de Piele Lungă de la uzina unde lucrase, și dăruită mie, stăteam în genunchi, pe ciment, aplecat, tot morfolăind la rufe. Condiții impropice, dar [redacted] trebuia să [redacted] mă descurc. Cînd să le-ntind, s-a rupt sfoara, și: [redacted] din nou [redacted] limpezite... Am produs o lăcărieee, de mai mare dragul! După aceea, le-am sprayat cu parfum, obicei învățat de la neamțul de Norbert, acum un an, [redacted] prosoapele (în special) să miroase frumos cînd te ștergi cu ele pe față.

Dar, balamucul [redacted] dracu a fost

cînd am făcut baie în lighean, [redacted] cogeamitea de măgădan! Am stat pe ciuci, dar mă dureau picioarele, m-am așezat iar în genunchi, că musulmanii ce se roagă la moschee, cu capul în lighean. Apă încălzisem pe butelie. Baia pe cor[redacted] s-a dovedit mai incomodă. Turnam cu un lighean, și țurțuloaiele curgeau (evident) pe lîngă celălalt! Am ridicat [redacted] mocheta, am șters pe jos cu cîrpa...

Vesel, oricum, pentru scutirea celor 1500TL, cît ar fi pretins patronul dacă utilizam dușul hotelului. Tocmai terminasem, cînd, apare Los Angeles: să mă fur[redacted] în baie — pînă nu află recepționerul — că a mai rămas apă caldă în boiler.

— Mersi!

Ce era să mai răspund!?

Mă bucur de fiecare zi ce trece, am mai rezistat una, mă îmbărbătez, din puțin în puțin pînă departe.

Seara îmi fac socoteala cîți bani am cheltuit (desigur, numai pe alimente consum, în haine ponosite și peticite și necălcate pot trăi, dar fără mîncare?)... Iar dacă suma este mică, și respectă planificarea, intensitatea trăirii momentului crește, ca o mîngîiere sufletească.

Mă bucur de fiecare zi ce trece, ca un copil!

Nea Vali, Gică Macara, Nea Aurel, Dragoș, Cora au găsit de lucru [redacted] la Fabrica de Mobilă. Necalificați. Hamali. Cîștigă doar 7500TL pe zi. Seara vin ruși! Femeile [redacted] servesc ceaiuri și șterg praful în expoziție. Sînt printre rarii [redacted] refugiați (din camp) cu loc de muncă în Ankara. (fostul)

-24.09.89

Ast-noapte am visat că făceam numai analize medicale, în clinici curate, albe, mi se luau eprubete peste eprubete de sînge.

Telefonat nevestei: 99-40-41-30393, prin automat:

- am intrat la delegatul american, comportat bine, în cîteva zile răspunsul;
- să se pregătească pentru depunerea actelor de emigrare (SUA ori Canada);
- să se intereseze dacă, în momentul cînd depune actele, i se confiscă lucruri din casă (să le vîndă ina-

inte, ori să le ducă la rude);
- nu mi s-a răspuns la telefon de ziua ei, 14 septembrie, la ora 19^{30} (tocmai [redacted] soseă de la mare);
- a primit ~~coletul~~ din 7 august, ~~dar incomplet (opt pachete de țigări în loc de zece etc.)~~, după o lună;
- coletul cu lapte praf nu a mai fost retrimis! (ah, macedonii!)
- i-am dictat adresa de la poste restant, rapid;
- ne-a micșorat ONU-l ajutoarele; stau la un hotel prost, fără apă caldă și fără încălzire; spre iarnă mă voi muta; mă descurc totuși;
- pe la Bălcești e bine;
- nu a mai primit nici o scrisoare;
- să citească [redacted] tot curierul care mi-a venit de cînd sînt plecat, și să-mi scrie despre ce e vorba.

Discuție cu Mihai:
- Cum a fost la mare?
- Am avut timp frumos!
- Ți-au plăcut ciocolățile, napolitanele și acțiuldurile?
- Da.
- Să inventezi poezii și povești, apoi să mi le trimiți.
- Ăăă, păi nu știu!
- Așa, cum te joci tu... Tata va mai pleca prin alte țări străine...

[S-a întrerupt. Zece jetoane, 7500 TL dintr-un foc!

Socrii [redacted] nu vor deloc să-mi telefoneze și ei, din țară, cică n-au bani — parcă eu am! Au lăsat totul în circa mea... [redacted] Mă zgîrcesc la mîncare, și dorm în mizerie, economii peste economii... ca să mențin un contact cu familia. Securitatea îmi oprește scrisorile, obligîndu-mă să cheltui banii pe telefoane, și pentru a mă compromite în fața lumii („nici măcar nu scrie acasă, ce om!" ...]

La cinematograful din mahala rulează un film porno. Afișe mari, colorate aprins, mult roșu în fundal, femei goale în diverse poziții... Moaștea turcilor!

Glumim pe seama lui Moș Iuliu, [redacted] Eu și Los Angeles, știindu-l cît de zgîrțîor este:
- Hai să te ducem la un film, Moș Iuliu... foarte frumos... patriotic și revoluționar... despre trecutul de luptă [redacted] al strămoșilor noștri! eroică

- Fui-fiuuu, fluieră G., i-auzi, copiii ăștia muncesc toată ziua pentru 6000 de lire [nici 3 $]!
- Ce muncă? mă nedumiresc.
- Loată, nene!

Astă seară am înbucat la „cină": ţîine cu struguri, obicei turcesc, ţine de foame şi este ieftin.

Polonezii au găsit o breşă! Credeam c-or s-o bage pe mînecă, aşa cheltuitori cum sînt şi codîndu-se la munca fizică!
Dar îi trag tare cu comerţul! Au fler, ce-i al lor e-al lor! Drumuri la [redacted] Istanbul, în Beyazid, cumpără cu toptanul mărfuri de la turiştii veniţi din Polonia, chiar se înţeleg şi comandă ce anume, apoi le vînd — scoţîndu-şi beneficiul, desigur — în Ankara.
Două poloneze, astăzi, cu pacoşe pline, negoţau rîşniţe de cafea. Şi era o coadă! M-am suit pe o piatră ca să văd ce se dă! Se băteau clienţii pe [redacted] rîşniţe...
Mie, unul, mi-ar fi ruşine să mă afişez în piaţă ca vînzător. Mă consider antitalent la negustorie, deşi tătămare de lăzăreni a ţinut prăvălie, iar cel de la Goruneşti a făcut mici afaceri.

-25.09.89 (93)
Observ că nu pot să creez pînă nu am o anumită dispoziţie sufletească. Împunîndu-mi, simt că lucrul o să iese prost, deoarece nu am tragere de inimă. Nu cred că se potriveşte zicala: mîncînd îţi vine foame. Este vorba de o foame artistică, iar zeiţa mea inspiratoare [redacted] a zierdut adresa-mi!

Tămbălău în hotel. Se bat iraqienii de la etajul doi. Ce mai tevatură! O femeie ţipă. Se-aud şi doi copii. Etajul întîi este ocupat de români, polonezi şi bulgari din [redacted] fostul lagăr istanbulez. Machedoancele au scos capul pe uşă:
- Ce e? Ce e?
Huiet. Lărmăt. Ţigănie. Vacarm. Haraiman. Dăndănaie. Balamuc. Tărăboi. Zarvă. Gîlceavă. Tumult. Năsulie. Toloboată. Zgomot.
Aşadar, tămbălău în hotel, se bat iraqienii.
- Las' să se caftească, mai avem şi noi la ce asista!
- Să vină miliţia, strigă una.
- Ce, te crezi în România?
- Dar nici în Texas, [redacted] se bosumflă toaşa.
Un tip negricios coboară scările, al-

tul trage de el. Apare femeia, însoțită de copii. Se ceartă cu toții. Machedoancele au ieșit în fața ușilor. [redacted] Pe coridor fiind, intru la veceu ca să evit „coliziunea", și mă închid pe dinăuntru...

— Ia mai dă-i în paștele mamii lor!

Cînd se [redacted] cotonogesc arăboii, în stilul [redacted] asiatic caracteristic, terorizează un hotel întreg...

— Ce faci, îți scrii memoriile? mă surprinde Karabaș.

— Nu, mint.

Și-apoi în gînd: dar de ce n-aș avea voie? [redacted]

Karabaș rîde.

Nu sînt o celebritate, n-am cunoscut popularitatea, nu știu dacă am talent literar. Dar mărturisesc, să mă bată Dumnezeul!, că scriu cu pasiune. Simt o reală plăcere, chiar dacă [redacted] există zile cînd notez evenimentele chinuit, forțat pentru că trebuie. Măcar, mai tîrziu, cînd îmi voi inventaria timpul (pierdut?), să zic, liniștit [redacted] într-un fel, că am făcut (= creat) și eu ceva...

-26.09.89

Așteptăm îndelung poștașul. Stăm cu rîndul la recepție. Doar, doar ne-o sosi răspunsul de la interviul cu delegatul de America. Ar cam fi timpul! Speranțe și iar speranțe, emoții după emoții...

Din nou zvonuri (cine le-o mai scoate?) că nu [redacted] s-au refuzat decît 5-6 români (din 80).

Deși le dorm toată ziua, seara casc [redacted] de pe la zece, obosit parcă-aș fi tras în plug! Mi se-nchid ochii.

Aș dori să creez, dar mi-e lene să scriu. Mi-ar trebui un secretar personal! (Vrabia mălai visează?)

Pierd vremea, zilnic, cu pregătirea mîncării: du-te după cumpărături, spală vasele, pregătește masa...

-27.09.89

Nea Vasile se milește de mine, la prînz mă trezesc că-mi aduce un blid de varză fiartă cu trei ardei iuți și o jumătate de pîine proaspătă înfeliată.

— Bogardo, spune: bogdaproste!

Nea Vasile gătise, nici mai mult nici mai puțin, un ceaun de varză, ieri, să-i ajungă o săptămînă! Acum împarte pomană!

Înfulec cu poftă, ardeii mai taie din greață.

Obicei de la Hagi Tudose (e bună și literatura asta la ceva!): trec prin piață, cinguleș un kil de struguri de la o tejghea, întreb cît costă kilul, mă duc la [redacted] alt negustător, procedez identic, pînă îmi astîmpăr apetitul, înșelîndu-l apoi o iau cu brînza și măslinele, gustînd cîte puțin, să-mi mînjesc oleacă stomacul...

— Heee... Vremuri grele! Vremuri grele!...

De o lună de zile în Ankara, am primit o singură scrisoare, de la Victor Frunză. Eu, care pînă mai ieri, receptam 2-3 corespondențe pe zi!
Mulți s-au reîntors la expeditori, ori s-au pierdut. Ca să le-anunț noua adresă: alți bani, altă distracție! Și, mai ales, altă muncă (în plus)!

Ce plăcut este în mahalaua mea, seara, cînd [redacted] pornesc după apă, la cișmea! O tavernă, lîngă hotel, din care iese fum ca pe horn, table, remi și cărți, un televizor, un casetofon...

Unchain my heart...

Cîini vagabonzi, pisici vagaboande, oameni vagabonzi (eu ce sînt?!) pe bordură, spălîndu-se pe picioare la cișmea, cărînd apă cu bidoanele, liniște, mai ales tihnă în atmosferă...
Merg agale, cu sticlele de plastic în mînă, savurînd momentul.
Dincolo, la 25 m, reclamele aprinse ale bulevardului îți iau ochii, iar aici indivizi dorm în găuri de șobolani — așa arată aceste mahalale intercalate printre ziduri dărîmate ori netencuite. În clădirea [redacted] de peste drum [redacted], locuită de refugiați iranieni, [redacted] aflați în aceleași condiții materiale ca noi, est-europenii, i-am văzut [redacted] spre înnoptat culcați [redacted] cu saltelele pe podea, unul lîngă altul, ca peștii, grămadă!

Lui Mehmet i-a venit viza. De cinci ani o așteaptă! Avea sponsare totală de la soră-sa, din Canada.

Ce-ar fi să continui aceste rînduri sub formă de poezie-jurnal, ca Jean Cayrol? Pînă acum, am scris un ghiveci! A suportat, săracul carnet, de toate: idei contradictorii, prozaisme și fragmente lirice,

bancuri, vulgarități și lucruri decente, pragmatism și teoreticianism. Totul, vorba Anei Blandiana!

Cîte-un zic, zic, zic emigrașții își mai găsesc [redacted] o gaură de muncă. [redacted] Românașii de la Șark lucrează la un atelier de tractoare: Groparu, Nea Nicky, Dodo Stelistu [redacted] cu 10 000 TL pe zi, iar Colonelu care e maior și Jean Marinaru la mobilă, cu același preț, în timp ce Știrbu s-a angajat la un magazin pentru 8000 TL.

De la Menekșe, Nea Faruk a redevenit osptar (chemarea profesiei!), Nepotu s-a tocmit pe un șantier [redacted] necalificat (dar a zis că va renunța).

Din Șen: Moș Iuliu a fost la scos cuie o după-amiază, 5000 TL, iar Los Angeles, Nea Gogu împreună cu Nea Mirea (de la Hotelul apropiat, Yat) la împins de roabă, 12 000 TL.

Vă-ntrebați, probabil, ca mulți colegi de azil politic, eu ce-am învîrtit și de unde am bani [redacted], nu-i așa? Am învîrtit cărțile și caietele fără oprire, m-am perfecționat (ser.!) în tainele creației. De unde am parale și zile de rezist? De la Dumnezeu, a avut grijă de mine! Cheltuieli chibzuite, calculate, amănunțite, abțineri și răbdări de la mîncăruri, băuturi, distracții, mici [redacted] sprijine financiare de la variații mei corespondenți (cîte 5-10 $ sau DM în plic mi-erau suficienți cîteva zile). Tot ei, prietenii, poate m-au învățat lenes. Dar, am preferat să rămîn în lipsuri materiale, studiind și creînd însă, decît să mă lăfăi în bunăstare fără să adaug nimic „corolei de minuni a lumii", născocite de Blaga. Desigur, după moarte, va urma judecata de apoi a scriitorului... Cel puțin, am avut intenție și voință!

Sînt, adesea, momente deprimatoare din cauza acestei interminabile stări de casnic, ca o muiere care nu [redacted] se pricepe la nimic!

FLORENTIN
SMARANDACHE